

Jogszabálygyűjtemény

BV

Összeállítás dátuma: 2025.08.13. – 2025.08.25.

Tartalom

2017. évi CL. törvény az adózás rendjéről.....	3
2013. évi V. törvény a Polgári Törvénykönyvről.....	12
261/2011. (XII. 7.) Korm. rendelet a díj ellenében végzett közúti árutovábbítási, a saját számlás áruszállítási, valamint az autóbusszal díj ellenében végzett személyszállítási és a saját számlás személyszállítási tevékenységről, továbbá az ezekkel összefüggő jogszabályok módosításáról	17
5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról	30
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1071/2009/EK RENDELETE (2009. október 21.) a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak megállapításáról és a 96/26/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről.....	44
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1073/2009/EK RENDELETE (2009. október 21.) az autóbusszal végzett személyszállítás nemzetközi piacához való hozzáférés közös szabályairól és az 561/2006/EK rendelet módosításáról.....	58

**2017. évi CL. törvény
az adózás rendjéről**

XV. Fejezet

HATÓSÁGI ADÓMEGÁLLAPÍTÁS BEJELENTÉS, BEVALLÁS ALAPJÁN

141. § *[Hatósági adómegállapítás (adat)bejelentés, bevallás, adatszolgáltatás alapján]*

(1) Az állami adó- és vámhatóság határozattal állapítja meg (kivetéses adózás)

a) a regisztrációs adót,

b) az Áfa tv.-ben meghatározott esetekben az általános forgalmi adót,

c) a Jöt.-ben meghatározott esetekben a jövedéki adót.

d) a belföldi gépjárművek adóját.

(2) Az önkormányzati adóhatóság kivetéssel állapítja meg az építményadót, a telekadót, a magánszemély kommunális adóját, továbbá – ha az önkormányzati rendelet másként nem rendelkezik – a települési adót.

(3) A vagyonszerzési illetéket, továbbá az illetékekről szóló törvény szerint kiszabás alapján fizetendő eljárási illetéket az államiadó- és vámhatóság állapítja meg (kiszabás). A vagyonszerzési illeték kiszabására irányuló eljárás esetén a határozatmeghozatalára nyitva álló határidő hatvan nap.

(4) Az adókivetés, adókiszabás az adózó (adat)bejelentése, bevallása, illetve adatszolgáltatás alapján történik.

(5) Az adóhatóság a fizetendő adóról, az adófizetés módjáról és idejéről, továbbá – ha törvény előírja – az adóalapról, az adómentességről vagy adókedvezményről az adatbejelentés, bevallás adatai alapján határoz.

(6) Ha az adózó adatbejelentése, bejelentése, bevallása hiányos, valótlan vagy téves adatokat tartalmaz,

a) az adóhatóság legfeljebb tizenöt napos határidő tűzésével az adózót hiánypótlásra hívja fel és a hiánypótlásra figyelemmel állapítja meg az adót,

b) a hiánypótlásra előírt határidő eredménytelen eltelte esetén, az adóhatóság az adózó egyidejű értesítésével a hatóságiadómegállapítási eljárást megszüntetheti, és a helyi adót adóellenőrzés keretében állapíthatja meg, vagy

c) helyi adó esetében a (7) bekezdésben foglaltak szerint járhat el.

(7) Az önkormányzati adóhatóság az adót a közhiteles nyilvántartások, továbbá az építésügyi hatóságnak az e törvény szerinti adatszolgáltatásából tudomására jutó adatok alapulvételével is megállapíthatja, ha a rendelkezésére álló adatok ismeretében a tényállás tisztázott.

(8) Helyi kivetéses adó, valamint a belföldi gépjárművek adóját esetében az adózó adatbejelentését – az adómegállapításhoz való jog elévülési idején belül – módosíthatja, kivéve, ha az adóhatóság az adót ellenőrzés során feltárt tényállás alapján állapította meg.

(9) A kivetéses adó esetén az önkormányzati adóhatóság, illetve a belföldi gépjárművek adója esetében az állami adó- és vámhatóság az utólagos adómegállapítás keretében feltárt tényállás alapján állapítja meg az ellenőrzési időszakot közvetlenül követő adóév(ek) adóját. Az ellenőrzési időszakra és az azt követő adóév(ek)re megállapított adó egy határozatba foglalható.

142. § *[Adóellenőrzés hatósági adómegállapításnál]*

(1) Az (adat)bejelentés, bevallás adatai alapján hozott határozat esetében vagy az (adat)bejelentés, bevallás elmaradása esetén az adómegállapításhoz való jog elévüléséig adóellenőrzésnek van helye. Adókülönbözet megállapításáról akkor hoz határozatot az adóhatóság, ha az (adat)bejelentés, bevallás adataitól vagy az abban feltüntetett

körülményektől eltérő tényállást tár fel vagy azadózó (adat)bejelentési, bevallási kötelezettségét elmulasztotta.

(2) Az adómentességet vagy adókedvezményt határozott időre megállapító, jogszabálysértő határozat esetén az adóhatóság a jogszerű adókötelezettséget a jövőre nézve új határozattal írja elő.

(3) A feltételhez kötött, határozott időre szóló adómentesség, adókedvezmény feltételeinek megszűnése esetén az adó az eredetiesedékességtől jár.

143. § *[Döntés illetékkedvezményről, illetékmentességről határozatkiegészítéssel]*

(1) Ha az adózó az illetéket kiszabó határozat kiadmányozását követően, de annak véglegessé válását megelőzően az illetékekről szóló törvényben meghatározott illetékkedvezmény, illetve illetékmentesség érvényesítése iránti kérelmet nyújt be, a határozat az első alkalommal benyújtott kérelem esetén nem válik véglegessé, valamint nem minősül végrehajtható okiratnak.

(2) A kedvezmény, mentesség fennállásáról az állami adó- és vámhatóság az illeték kiszabása iránti eljárásban a kibocsátott elsőfokú határozat kiegészítésével dönt. A kiegészített elsőfokú határozat a kiegészítő határozat véglegessé válásával válik véglegessé.

XVI. Fejezet UTÓLAGOS ADÓMEGÁLLAPÍTÁS

144. § *[Utólagos adómegállapítás]*

(1) Az adóhatóság utólag, határozatban állapítja meg az adóellenőrzés során feltárt adókülönbséget. Törvény az adóhatóságot más esetekben is kötelezheti az adó megállapítására. A határozat meghozatalára nyitva álló határidő utólagos adómegállapításkor hatvan nap, a hatósági eljárás kezdő időpontjának a jegyzőkönyv, kiegészítő jegyzőkönyv átadásának, kézbesítésének napját, adózói észrevétel esetén a jegyzőkönyvre tett észrevétel beérkezésének napját kell tekinteni.

(2) Nincs helye utólagos adómegállapításnak, ha az adót vagy a költségvetési támogatást önellenőrzéssel nem kell helyesbíten.

145. § *[Utólagos adómegállapítás végelszámolás, illetve megszüntetés esetén]*

(1) A végelszámolás esetén benyújtandó tevékenységet záró adóbevallás, a végelszámoló által készített záró adóbevallás, a kétbevallás közötti időszakra benyújtott bevallás ellenőrzése, valamint a tevékenységet lezáró adóbevallást megelőző időszakra vonatkozó ellenőrzés megállapításait tartalmazó jegyzőkönyvvel szemben, annak átadását, kézbesítését követő nyolc napon belül lehet észrevételt tenni.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott jegyzőkönyv alapján kiadandó határozat meghozatalára nyitva álló határidő harminc nap.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott határozattal szemben a határozat közlésétől számított nyolc napon belül lehet fellebbezést előterjeszteni. A fellebbezés felterjesztésére nyitva álló határidő 5 nap.

(4) A (3) bekezdésben meghatározott fellebbezés elbírálására nyitva álló határidő tizenöt nap.

(5) Ha a cégbíró az állami adó- és vámhatóságot külföldi vállalkozás belföldi fióktelepe megszüntetés iránti kérelme benyújtásának tényéről, illetve bármely cég elleni törvényességi felülvizsgálati eljárása során a megszüntetési eljárás megindításának tényéről, illetve arról értesíti, hogy felszámolásra, végelszámolásra az adott cégformára tekintettel nem kerülhet sor, az állami adó- és vámhatóság elektronikus úton haladéktalanul tájékoztatja a cégbíróságot arról, hogy az érintett adózónál adóhatósági eljárás van-e folyamatban, illetve arról, hogy az értesítés alapján ellenőrzést, végrehajtást kezdeményez-e. Ha cégbírói értesítés alapján az állami adó- és vámhatóság az adózónál ellenőrzést kezdeményez, úgy azt a végelszámolás

esetén lefolytatandó ellenőrzésszabályai szerint folytatja le, és az értesítéstől számított hatvan napon belül fejezi be. Ez esetben a hatósági eljárásra e § rendelkezései irányadók, azonban új eljárásra utasításnak nincs helye. E bekezdés rendelkezéseit a bíróság által nyilvántartandójogi személy hivatalból történő megszüntetése esetén is alkalmazni kell.

(6) Az állami adó- és vámhatóság a cégbíróságot elektronikus úton haladéktalanul tájékoztatja az adózóval szemben folytatott, az e § szerinti eljárás(ok) végleges befejezéséről, illetve végelszámolás esetén arról is, hogy az adózónak van-e az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott köztartozása.

(7) Ha a végelszámolás alatt álló adózó a végelszámolás megszüntetéséről határoz, vagy a cégbíróság az eljárásmegszüntetéséről dönt, akkor a változás bejegyzését követően az általános eljárási szabályok alkalmazandók, feltéve, hogy az ellenőrzés befejezésére még nem került sor.

146. § [Határozat utólagos adómegállapításról]

(1) Az utólagos adómegállapítás során az adóhatóság határozattal

a) adónként, költségvetési támogatásonként az egyes bevallási időszakokra, kivetési helyi adó esetén adóévenként elkülönítve állapítja meg a bevallott, helyi adóban adatbejelentés alapján korábban megállapított, valamint bevallani vagy adatbejelentésben bejelenteni elmulasztott és az ellenőrzés eredményeként különbözetként feltárt adó, illetve költségvetési támogatás alapját, az adókülönbözetet, a következő időszakra átvihető követelés különbözetet, a költségvetési támogatás különbözetet, valamint az adókötelezettséget érintő jogszabálysértés jogkövetkezményeit,

b) az adózót a terhére megállapított adókülönbözet és a jogkövetkezmények megfizetésére kötelezi azzal, hogy az adózó a befizetés teljesítésekor figyelembe veheti a befizetésekor az adott adónemen fennálló esetleges túlfizetését,

c) teljesítési határidő tűzésével rendelkezik az ellenőrzés során feltárt, könyvviteli, nyilvántartási szabálytalanságok, illetve az adóköteles tevékenység ellenőrzése szempontjából jelentőséggel bíró mulasztások megszüntetéséről.

(1a) Az adózónak az utólagos adómegállapítási eljárás során benyújtott kérelmére, az adóhatóság mellőzi az adózó feltárt adókülönbözet azon összegének megfizetésére kötelezését, amelyre vonatkozóan a bíróság ügydöntő határozatban (a továbbiakban: ügydöntő határozat) vagyoneklobzást rendelt el, ha az adókülönbözet, valamint az ügydöntő határozatban megállapított vagyoni hátrány alapjául szolgáló tényállás megegyezik, és a vagyoneklobzást az adózóval vagy azzal szemben rendelték el, aki az adózónál feltárt adókülönbözetből eredő vagyonnal gazdagodott. Az adózó a kérelméhez csatolja az ügydöntőhatározatot. Az adóhatóság a kérelemről az utólagos adómegállapítás során hozott határozatban dönt. Ha az adózó a kérelmét az utólagos adómegállapítás során hozott határozat közlését követően nyújtja be, az adóhatóság az utólagos adómegállapítás során hozott határozatot kiegészíti, annak véglegessé válását követően módosítja.

(1b) Ha az adóhatóság az (1a) bekezdés szerinti kérelemnek helyt ad, a vagyoneklobzás összegéig az adókülönbözet az ügydöntő határozat jogerőssé válásával megfizetettnek minősül, és az (1) bekezdés a) pontja szerint megállapított adókülönbözetből a határozat rendelkező részében a vagyoneklobzással érintett adókülönbözet összegét elkülönítetten – feltüntetve az adónemet, a költségvetési támogatást és az időszakot – az ügydöntő határozatban megállapított vagyoneklobzásra utalással kell megállapítani. A vagyoneklobzással érintett adókülönbözet összegére a jogkövetkezményeket e törvény szerint kell megállapítani.

(1c) Az adózónak az utólagos adómegállapítási eljárás során hozott határozat véglegessé válását követően benyújtott kérelmére, az adóhatóság az adómegállapításhoz való jog elévüléséig a határozatot az (1b) bekezdésben meghatározottaknak megfelelően módosítja, illetve az adómegállapításhoz való jog elévülését követően, de az adótartozás végrehajtásához

való jogelévülési idején belül a 204. § (2) bekezdését alkalmazza, ha az (1a) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülnek, és a vagyoneklobzást elrendelő ügydöntő határozat az utólagos adómegállapítás során hozott határozat véglegessé válását megelőzőn jogerőre emelkedett.

(1d) Az adóhatóság az (1c) bekezdés szerinti kérelem elutasításáról határozatban dönt.

(2) Ha a nem természetes személy adózó az ellenőrzésről felvett jegyzőkönyv megismerését és igazolt átvételét követően a törvényben előírt határidőn belül észrevételt nem tesz, a határozat indokolásában elegendő a jegyzőkönyv megfelelő pontjaira utalni. Nem alkalmazható ez a rendelkezés abban az esetben, ha az adó vagy a költségvetési támogatás alapját az adóhatóságbecsléssel állapította meg, valamint a 145. § (1) bekezdése szerinti esetben.

XVII. Fejezet AZ ADÓ SORON KÍVÜLI MEGÁLLAPÍTÁSA

147. § [Adómegállapítás az adózó halála esetén]

(1) Ha az adókötelezettség az adózó halála miatt szűnik meg, az adóhatóság az adót határozattal állapítja meg.

(2) Az adóhatóság az adózó házastársa vagy örököse kérelmére az adót év közben is megállapítja, ha a kérelmező az adómegállapításához szükséges igazolásokat rendelkezésre bocsátja.

(3) Az adózó halála esetén az adóhatóság az örökös a személyéről történő tudomásszerzést követően örökrésze arányában külön határozatban kötelezi az adózót terhelő tartozás megfizetésére, illetve rendelkezik az adózót megillető költségvetési támogatás, adó-visszaigénylés, adó-visszatérítés örökös részére örökrésze arányában történő kiutalásáról.

(4) A (3) bekezdés szerinti tartozást, illetve a költségvetési támogatást, adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést a külön határozatvéglegessé válásától számított harminc napon belül kell megfizetni, illetve kiutalni. Az örökös részére kiutalandó összeget azörökös terhelő tartozás összegéig az adóhatóság visszatarthatja. A tartozás megfizetésének elmaradása esetén végrehajtás csak a hagyaték tárgyaira, illetve azok hasznaira terjedhet ki azzal, hogy ha a hagyaték tárgyai vagy annak hasznai már nincsenek azörökös birtokában, a végrehajtás az örökrésze erejéig az örökös egyéb vagyontárgyaira is folytatható.

(5) Ha az adózó halála esetén más örökös hiányában a hagyaték az államra száll, az adóhatóság külön határozat meghozatala nélkül, hivatalból törli az örökhagyó adószámlájáról az államot, mint örökös terhelő tartozást, illetve az államot, mint örökös megillető költségvetési támogatást, adó-visszaigénylést, adó-visszatérítést.

148. § [Adómegállapítás év közben]

(1) Az adóhatóság abban az esetben is határozattal állapítja meg év közben az adót, ha ezt az ország területét a külföldi letelepedés szándékával elhagyni kívánó adózó kéri, ha az adóhatóságnál a külföldi bevándorlási célú vízumot bemutatja és azadómegállapításhoz szükséges igazolást mellékel.

(2) A belföldön lakóhellyel, szokásos tartózkodási hellyel, székhellyel, telephellyel nem rendelkező adózó adóját az adóhatóságaz adózó bejelentése alapján határozattal állapítja meg, ha az adózó az adóév végét megelőzően azzal a szándékkal hagyja el azország területét, hogy az adóév során adóköteles tevékenység vagy jövedelemszerzés céljából vissza nem tér. Az ország területe elhagyásának időpontja előtt harminc nappal be kell jelenteni ennek tényét, valamint a bejelentéshez csatolni kell az adómegállapításához szükséges iratokat. Ha a bejelentés és az iratok csatolása a megállapított határidőn belül nem lehetséges, e kötelezettséget attól az időponttól számított tizenöt napon belül kell együttesen teljesíteni, amelytől teljesítésük lehetővé válik.

149. § [Adómegállapítás vita esetén]

Az adóhatóság határozattal állapítja meg az adót, illetve az adóelőleget, ha a természetes személy a kifizető, illetve a munkáltató által megállapított adót vitatja, vagy az adóelőleg összegével kapcsolatban a kifizető (munkáltató) és a természetes személy között vita van.

XVIII. Fejezet
AZ ADÓZÓ MINŐSÍTÉSI ELJÁRÁSA

150. § [Az adózó minősítési eljárása]

Az állami adó- és vámhatóság a cégjegyzékbe bejegyzett adózót, csoportos adóalanyt vagy áfa-regisztrált adóalanyt negyedévente, a negyedév utolsó napján fennálló adatok alapulvételével a tárgynegyedévet követő harminc napon belül minősíti, amelynek keretében a megbízható adózóra, illetve a kockázatos adózóra vonatkozó feltételek fennállását vizsgálja. A minősítéshatálya a minősítés hónapját követő hónap első napján áll be. A minősítés eredményéről az állami adó- és vámhatóság az adózót elektronikus úton értesíti. Ha az adózó minősítésében változás nem következik be, az állami adó- és vámhatóság az értesítést mellőzi. Az adózó az elektronikus azonosítását követően minősítését lekérdezheti.

151. § [Jogutód minősítése]

Összeolvadás, illetve beolvadás esetén a jogutód abban az esetben minősül megbízható adózónak, ha az összeolvadáskor, illetve a beolvadáskor saját maga és valamennyi jogelőd megbízható adózónak minősült. Ha a jogutód vagy valamelyik jogelőd azösszeolvadáskor, illetve a beolvadáskor kockázatos adózónak minősült, a jogutód szintén kockázatos adózónak minősül. Különválás, kiválás, illetve átalakulás esetén a jogutód megtartja a jogelőd minősítését. Ha a jogutód a jogelőd adózó kockázatosminősítése miatt válik kockázatos adózóvá, úgy a kockázatos adózói minősítés egyéves időtartamát a jogelőd kockázatos adózóváminősítésének kezdő időpontjától kell számítani.

152. § [Adózói minősítés elleni jogorvoslat]

Ha az adózó vitatja a 150. § szerinti minősítését, a minősítéstől vagy a minősítés elmaradásától számított kilencven napon belül kifogást nyújthat be az állami adó- és vámhatósághoz. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem benyújtásának helye nincs. Ha az állami adó- és vámhatóság a kifogásnak helyt ad, határozathozatal nélkül a kifogásnak megfelelően módosítja az adózóminősítését, amelyről az adózót elektronikus úton értesíti. A kifogás elutasításáról az állami adó- és vámhatóság határozatban rendelkezik.

153. § [A megbízható adózó]

(1) Az állami adó- és vámhatóság megbízható adózónak minősíti azt a cégjegyzékbe bejegyzett adózót, csoportos adóalanyt, vagy áfa-regisztrált adóalanyt, amely az alábbi, együttes feltételeknek megfelel:

a) legalább három éve folyamatosan működik, vagy legalább három éve áfa-regisztrált adóalanynak minősül,

b) a tárgyévben és az azt megelőző öt évben az állami adó- és vámhatóság által az adózó terhére megállapított összesadókülönbözet nem haladta meg az adózó tárgyévre megállapított adóteljesítményének három százalékát, azzal, hogy az adózóterhére megállapított összes adókülönbözetet csökkenteni kell a tárgyévben és az azt megelőző öt évben az állami adó- és vámhatóság által az adózó javára megállapított összes adókülönbözettel,

c) a tárgyévben és az azt megelőző négy évben az állami adó- és vámhatóság nem indított ellene adótartozás behajtására irányuló végrehajtási eljárást, továbbá az Avt. 29. § (1) bekezdés 6–21. pontján alapuló, megkeresésként százezer forintot meghaladó összegre irányuló végrehajtást.

d) a tárgyévben és az azt megelőző öt évben nem állt és nem áll csőd-, felszámolási, illetve kényszertörlési eljárás alatt,

- e) nem rendelkezik ötszázezer forintot meghaladó nettó adótartozással,
- f) a tárgyévben és az azt megelőző öt évben nem állt és nem áll adószám törlés hatálya alatt,
- g) a terhére az állami adó- és vámhatóság által kiszabott, a tárgyévet megelőző két évben esedékessé vált mulasztási bírság –ideértve a jövedéki bírságot is – összege nem haladta meg az adózó tárgyévre megállapított adóteljesítményének egy százalékát,
- h) nem minősül kockázatos adózónak, és
- i) a tárgyévre vonatkozó adóteljesítménye pozitív.

(1a) A csoportos adóalany tagjának és volt tagjának minősítése során, ha a tag vagy a volt tag a tárgyévre vonatkozó pozitívadóteljesítménnyel – a csoportos adóalanyiságban fennálló tagságára tekintettel – nem rendelkezik, az állami adó- és vámhatóság kizárólag az (1) bekezdés a)–h) pontjában foglalt feltételek teljesülését vizsgálja.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően az állami adó- és vámhatóság megbízható adózónak minősíti azt a nyilvánosan működő részvénytársaságot, amely az (1) bekezdés b)–i) pontjában foglalt együttes feltételeknek megfelel.

(3) Ha az adózó a tárgyévet megelőző öt évben nem működött, illetve nem minősült áfa-regisztrált adóalanyként, az állami adó- és vámhatóság az (1) bekezdés b)–i) pontja szerinti feltételek fennállását a működés megkezdésétől, illetve az áfa-regisztrált adóalanyiság kezdetétől vizsgálja.

(4)

(5) A csoportos adóalany megbízható adózónak minősül, ha minden tagja megbízható adózó. A csoportos adóalany megbízható adózói minősítése nem szüntethető meg arra tekintettel, ha olyan adózó csatlakozott a csoporthoz, amely tekintetében nem teljesül az (1) bekezdés a) pontja szerinti feltétel.

(6) A 2020. július 18. napját magában foglaló negyedévet követő minősítések során az adózó megbízható adózói minősítése nem szüntethető meg a 2020. március 11. napja és 2020. július 18. napja között megindított végrehajtási eljárásra való hivatkozással.

154. § [Megbízható adózói kedvezmények]

(1) Az állami adó- és vámhatóság által végzett ellenőrzés időtartama nem haladhatja meg a száznolcvan napot, az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény 95. § (2a) és (2b) bekezdése szerinti esetben a háromszázhatvanöt napot, ha az adózó ezen időtartamon belül folyamatosan megbízható adózónak minősül.

(2) Nem alkalmazható az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés, ha az adózó az ellenőrzést akadályozó módon nem tesz eleget együttműködési kötelezettségének. Az együttműködési kötelezettség megszegésének minősül különösen, ha az adózó az ellenőrzés időtartama alatt az állami adó- és vámhatóság számára nem elérhető, iratait teljes körűen az ellenőrzés száznolcvan napon belüli, az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény 95. § (2a) és (2b) bekezdése szerinti esetben háromszázhatvanöt napon belüli lezárását biztosító időpontban nem bocsátja az állami adó- és vámhatóság rendelkezésére.

(3) A megbízható adózó – ide nem értve a nyilvánosan működő részvénytársaságot – által visszaigényelt általános forgalmi adót az állami adó- és vámhatóság a 64. § (1) bekezdésében foglalt esetben harminc napon belül utalja ki.

(4) A megbízható nyilvánosan működő részvénytársaság adózó által visszaigényelt általános forgalmi adót az állami adó- és vámhatóság húsz napon belül utalja ki.

(5) A megbízható adózó Áfa tv. 184. § (2) bekezdés c) pontja alapján benyújtott bevallását az állami adó- és vámhatóság nem ellenőrizheti annak esedékességétől számított tizenöt napig.

(6) Nem alkalmazható az (5) bekezdésben foglalt rendelkezés, ha a rendelkezésre álló adatok alapján megalapozottan feltételezhető, hogy az adózó a bevételét eltitkolja, vagy adóelszámolásához hamis bizonylatokat használ fel.

155. § [A megbízható adózó szankcionálása]

(1) Ha az adózó a jogszabálysértés elkövetésének időpontjában vagy a jogszabálysértés feltárásának (jegyzőkönyvezésének) időpontjában megbízható adózónak minősült, az állami adó- és vámhatóság által kiszabható mulasztási bírság felső határa az egyébként kiszabható mulasztási bírság felső határának az ötven százaléka, a rögzített bírságösszeg vagy bírságmérték esetén a bírság mértéke az egyébként irányadó bírság ötven százaléka.

(2) Az állami adó- és vámhatóság által kiszabható adóbírság, ha az adózó az adóellenőrzés alá vont adómegállapítási időszak egészében vagy az adóellenőrzés megállapításairól szóló jegyzőkönyv keltének időpontjában megbízható adózónak minősült, a 215. § (3)–(4) bekezdése szerint kiszabható adóbírság ötven százaléka.

(3) Nem alkalmazható az (1) és (2) bekezdésben foglalt rendelkezés azon mulasztás, illetve adókülönbözet-megállapítás esetén, amely a megbízható adózói minősítés elvesztését eredményezi.

156. § [Automatikus fizetési könnyítés megbízható adózó részére]

(1) A megbízható adózó részére az állami adó- és vámhatóság az általa nyilvántartott adótartozásra – kivéve a 198. § (3) bekezdésében meghatározott tartozásokat – az adózó elektronikus úton benyújtott kérelmére évente egy alkalommal legfeljebb tizenkettő havi pótlékmentes fizetési könnyítést engedélyez a 198. § (1) és (2) bekezdésében foglalt feltételek vizsgálata nélkül (a továbbiakban: automatikus fizetési könnyítés).

(2) Az automatikus fizetési könnyítésről az állami adó- és vámhatóság a kérelem beérkezésétől számított tizenöt napon belül határozatot hoz, amelyet elektronikus úton kézbesít.

(3) Az automatikus fizetési könnyítés kizárólag akkor engedélyezhető, ha a kérelmező nettó módon számított adótartozása az elbírálás időpontjában nem haladja meg az ötmillió forintot. Ha a megbízható adózó az automatikus fizetési könnyítés feltételeinek nem felel meg, úgy kérelmét az állami adó- és vámhatóság az általános szabályok szerint bírálja el.

(4) Ha az adózó az esedékes részlet befizetését nem teljesíti, az automatikus fizetési könnyítés érvényét veszti, és a tartozás egyösszegben esedékessé válik. Ez esetben az állami adó- és vámhatóság a fennmaradó tartozásra az eredeti esedékességtől késedelmipótlékot számít fel.

(5) A megbízható adózó automatikus fizetési könnyítési kérelmének helyt adó határozat ellen fellebbezésnek helye nincs.

157. § [A kockázatos adózó]

(1) Az állami adó- és vámhatóság kockázatos adózónak minősíti azt a felszámolás, végelszámolás alatt nem álló, cégjegyzékbe bejegyzett adózót, csoportos adóalanyt vagy áfa-regisztrált adóalanyt, amely esetében a következő feltételek legalább valamelyike fennáll:

- a) szerepel a nagy összegű adóhiánnyal rendelkező adózók közzétételi listáján,
- b) szerepel a nagy összegű adótartozással rendelkező adózók közzétételi listáján,
- c) szerepel a be nem jelentett foglalkoztatottat foglalkoztató adózók közzétételi listáján,
- d) az állami adó- és vámhatóság üzletlezárás intézkedést alkalmazott vele szemben,
- e) kényszertörlési eljárás alatt áll,

f) a tárgyévben és az azt megelőző öt évben az állami adó- és vámhatóság által az adózó terhére megállapított összes adókülönbözet meghaladja az adózó tárgyévre megállapított adóteljesítményének hetven százalékát azzal, hogy az adózó terhére megállapított összes adókülönbözetet csökkenteni kell a tárgyévben és az azt megelőző öt évben az állami adó- és vámhatóság által az adózó javára megállapított összes adókülönbözettel,

g) a terhére az állami adó- és vámhatóság által kiszabott, a tárgyévet megelőző két évben esedékessé vált mulasztási bírság –ideértve a jövedéki bírságot is – összege meghaladja az adózó tárgyévre megállapított adóteljesítményének hetven százalékát,

h) székhelye székhelyszolgáltatóhoz van bejegyezve, és az adóigazgatási eljárás akadályozása miatt véglegessé vált döntésben eljárási bírságot szabtak ki terhére a tárgyévben vagy az azt megelőző három évben.

(2) A kockázatos adózói minősítés az (1) bekezdés a)–b), d), f) és g) pontja szerinti esetben a minősítés hatályának beálltától számított egy évig, az (1) bekezdés c) pontja szerinti esetben azon időpontig, amíg az adózó a be nem jelentett foglalkoztatottat foglalkoztató adózók közzétételi listáján szerepel, az (1) bekezdés e) pontja szerinti esetben a kényszertörlési eljárás időtartama alatt áll fenn. A minősítés jogkövetkezményeit nem kell alkalmazni, ha az adózó felszámolási, végelszámolási eljárás alatt áll. Ha az eljárás az adózó jogutód nélküli megszűnése nélkül zárul, az adózó kockázatos minősítésének jogkövetkezményeit ismét alkalmazni kell azzal, hogy az egyéves időtartamba a felszámolás, végelszámolás ideje nem számít bele.

(3) A (2) bekezdéstől eltérően megszünteti az állami adó- és vámhatóság az adózó kockázatos adózói minősítését a soron következő negyedéves minősítéskor, ha az (1) bekezdés a) és b) pontja szerint arra okot adó adóhiányt, valamint az ahhoz kapcsolódó bírságot és pótlékot, illetve adótartozást az adózó megfizette.

(4) A csoportos adóalany kockázatos adózónak minősül, ha legalább egy tagja kockázatos adózó.

158. § *[Kiutalási határidő kockázatos adózónál]*

A kockázatos adózó által visszaigényelt általános forgalmi adó kiutalási határideje hetvenöt nap. A kockázatos adózóra a 64. § (3) bekezdése nem alkalmazható.

159. § *[Az ellenőrzési határidő kockázatos adózónál]*

Ha az adózó az állami adó- és vámhatóság által ellenőrzés alá vont időszakban, illetve annak egy részében, vagy az ellenőrzésidőtartama alatt, illetve annak egy részében kockázatos adózónak minősül, az ellenőrzés határideje hatvan nappal meghosszabbodik. Ha a kockázatos minősítésű adózónál a folyamatban lévő ellenőrzés során felszámolási, végelszámolási eljárás indul, vagy folyamatban lévő ellenőrzésnél a felszámolási, végelszámolási eljárás az adózó tovább működésével zárul, az ellenőrzési határidőt az ellenőrzés kezdetekor alkalmazandó szabályok szerint kell számítani.

160. § *[A késedelmi pótlék kockázatos adózónál]*

(1) A késedelmi pótlék megállapítása időpontjában kockázatosnak minősülő adózót terhelő, az állami adó- és vámhatóság által az adóellenőrzés során feltárt adókülönbség után felszámított késedelmi pótlék mértéke minden naptári nap után az általánosságok alapján számított késedelmi pótlék százötven százalékának háromszázhatvanötöd része. Ha az állami adó- és vámhatóság a költségvetési támogatás, adó-visszaigénylés, adó-visszatérítés kiutalását késedelmesen teljesíti, a késedelem mindennapjára a 209. § (1) bekezdésében foglalt késedelmi pótlékkal azonos mértékű kamatot fizet.

(2) A késedelmi pótlék megállapítása időpontjában kockázatosnak minősülő adózó terhére adóhiányt megállapító határozatban az adó esedékességének, illetve a költségvetési támogatás igénybevételenek napjánál későbbi időpont nem állapítható meg a pótlékfizetés kezdő napjaként.

161. § *[Adóbírság, mulasztási bírság kockázatos adózónál]*

(1) Ha az adózó a jogszabálysértés elkövetésének időpontjában vagy a jogszabálysértés feltárásának, illetve az ellenőrzésmegállapításairól szóló jegyzőkönyv keltének időpontjában kockázatos adózónak minősült, az állami adó- és vámhatóság az adóbírság és a mulasztási bírság kiszabását nem mellőzheti, és az általa kiszabható legkisebb bírság mértéke az egyébként kiszabható bírság felső határának harminc százaléka, a rögzített bírságösszeg vagy bírságmérték esetén a bírság mértéke az egyébként irányadó bírság százharminc százaléka.

(2) Az állami adó- és vámhatóság által kiszabható mulasztási bírság felső határa, ha az adózó a jogszabálysértés elkövetésének időpontjában vagy a mulasztás feltárásának

(jegyzőkönyvezésének) időpontjában kockázatos adózónak minősült, az általánosszabályok szerint kiszabható mulasztási bírság felső határának százötven százaléka.

162. § *[Adóbírság, mulasztási bírság szabályainak alkalmazása]*

Ha a 155. § (1) és (2) bekezdése és a 161. § alapján egyidejűleg kellene alkalmazni megbízható és kockázatos minősítésre vonatkozó szabályt is, a bírságot e rendelkezések figyelmen kívül hagyásával kell kiszabni.

**2013. évi V. törvény
a Polgári Törvénykönyvről**

**HARMADIK RÉSZ
GAZDASÁGI TÁRSASÁG
X. CÍM
A GAZDASÁGI TÁRSASÁGOK KÖZÖS SZABÁLYAI
XV. Fejezet
*Általános rendelkezések***

3:88. § *[A gazdasági társaság fogalma]*

(1) A gazdasági társaságok üzletszerű közös gazdasági tevékenység folytatására, a tagok vagyoni hozzájárulásával létrehozott, jogi személyiséggel rendelkező vállalkozások, amelyekben a tagok a nyereségből közösen részesednek, és a veszteséget közösen viselik.

(2) A társaság nyeresége a tagokat vagyoni hozzájárulásuk arányában illeti meg, és a veszteséget is ilyen arányban kell viselniük. A társaság a tag részére az előző üzleti évi adózott eredménnyel kiegészített szabad eredménytartaléka terhére teljesíthet kifizetést vagy más vagyoni szolgáltatást. Semmis a létesítő okirat azon rendelkezése, amely valamely tagot a nyereségből vagy a veszteség viseléséből teljesen kizár.

(3) A tag a többi taggal és a társaság szerveivel köteles együttműködni, nem fejthet ki olyan tevékenységet, amely a társaságcéljainak elérését veszélyezteti.

3:89. § *[Formakényszer]*

(1) Gazdasági társaság közkereseti társaság, betéti társaság, korlátolt felelősségű társaság vagy részvénytársaság formájában alapítható.

(2) A gazdasági társaság nevében a gazdasági társaság formájára vonatkozó elnevezést vagy annak e törvényben meghatározottrövidítését kell feltüntetni.

3:90. § *[A társaság tagjai]*

(1) Természetes személy egyidejűleg egy gazdasági társaságban lehet a társaság korlátlanul felelős tagja. Kiskorú személygazdasági társaság korlátlanul felelős tagja nem lehet.

(2) Közkereseti társaság, betéti társaság és egyéni cég nem lehet gazdasági társaság korlátlanul felelős tagja.

(3) Nyilvánosan működő részvénytársaság kivételével nem lehet gazdasági társaság tagja, aki eltiltás hatálya alatt áll.

(4) A részvénytársaság tagjai a részvényesek.

3:91. § *[Jognyilatkozatok megtételének módja és ideje]*

(1) A társasággal kapcsolatos jognyilatkozatot írásban lehet megtenni. Ezt a rendelkezést alkalmazni kell a társaság határozatára, valamint jognyilatkozatnak és határozatnak a címmel való közlésére.

(2) A társasággal kapcsolatos jognyilatkozat akkor tehető meg vagy közölhető elektronikus hírközlő eszközök útján, ha ezt a társaság létesítő okirata lehetővé teszi, és meghatározza ennek feltételeit és módját.

(3) Ha a gazdasági társasággal kapcsolatos jognyilatkozat megtétele vagy cselekmény elvégzése kötelező, e kötelezettséget késedelem nélkül kell teljesíteni.

(4) Ha az írásbeli jognyilatkozatot postán küldik el, azt az ellenkező bizonyításáig a tértivevényen feltüntetett átvételiidőpontban, ajánlott küldemény esetén a feladástól számított ötödik munkanapon a belföldi címzetthez megérkezettnek kell tekinteni.

3:92. § *[A választottbíróági út igénybevétele]*

(1) Társasági jogi jogvitára a létesítő okiratban vagy a jogvitában érintett személyek megállapodásában választottbíróági eljárásköthető ki.

(2) Társasági jogi jogvitának minősül

a) a gazdasági társaság és a tagja vagy volt tagja közti, a társasági jogviszonyból eredő jogvita, ideértve a társasági szervek általhozott határozatok bírósági felülvizsgálatának kezdeményezését;

b) a tagok társasági jogviszonyával kapcsolatos, egymással szemben keletkezett jogvitája; és

c) a gazdasági társaság és a vezető tisztségviselő vagy felügyelőbizottsági tag közötti, a vezető tisztségviselői vagy a felügyelőbizottsági tagsági jogviszonyból eredő jogvita.

3:93. § [A gazdasági társaságok közös szabályainak alkalmazása]

A gazdasági társaságok közös szabályait kell alkalmazni, ha e törvény az egyes gazdasági társasági formákkal kapcsolatban eltérően nem rendelkezik.

XVI. Fejezet

A gazdasági társaság alapítása

3:94. § [A gazdasági társaság létesítő okirata]

A gazdasági társaság létesítő okirata – a részvénytársaság és az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság kivételével – a társasági szerződés. A részvénytársaság létesítő okirata az alapszabály, az egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságé az alapítóokirat.

3:95. § [A létesítő okirat alaki követelményei]

(1) A létesítő okiratot valamennyi alapító tagnak alá kell írnia. A tag helyett a társasági szerződést közokiratba vagy teljesbizonyító erejű magánokiratba foglalt meghatalmazással rendelkező képviselője is aláírhatja.

(2) A létesítő okiratot közjegyzői okiratba vagy ügyvéd, illetve valamelyik alapító kamarai jogtanácsosa által ellenjegyzett magánokiratba kell foglalni.

3:96. § [A társaság tevékenységének helye]

(1) Ha a társaság székhelye nem azonos a társaság központi ügyintézésének helyével, a létesítő okiratban a központi ügyintézési helyét is meg kell jelölni.

(2) A létesítő okiratban a társaság telephelyét és fióktelepét fel kell tüntetni, ha annak a nyilvántartásba való bejegyzését a társaság kéri.

3:97. § [A társaság tevékenységi körével kapcsolatos rendelkezések]

(1) Ha jogszabály valamely gazdasági tevékenység gyakorlását hatósági engedélyhez köti, a társaság e tevékenységet a véglegessé vált hatósági engedély alapján kezdheti meg.

(2) Jogszabály által képesítéshez kötött tevékenységet a gazdasági társaság akkor végezhet, ha az e tevékenységben személyes közreműködést vállaló tagja, vagy a társasággal munkavégzésre irányuló polgári jogi vagy munkajogi jogviszonyban álló legalább egy személy a képesítési követelménynek megfelel.

3:98. § [A vagyoni hozzájárulás teljesítésének elmulasztása]

(1) Ha a tag a létesítő okiratban vállalt vagyoni hozzájárulását az előírt időpontig nem szolgáltatja, az ügyvezetés harmincnapos határidő tűzésével és a jogkövetkezmények feltüntetésével felszólítja a tagot a teljesítésre.

(2) A harmincnapos határidő eredménytelen elteltével a vagyoni hozzájárulását nem teljesítő tag tagsági jogviszonya a határidőlejárátát követő nappal megszűnik. A tagsági jogviszony megszűnését az ügyvezetésnek a volt taggal közölnie kell. A vagyoni hozzájárulás teljesítésének elmulasztásával a gazdasági társaságnak okozott kárért a volt tag a szerződésszegéssel okozott károkért való felelősség szabályai szerint felel.

(3) Semmis a létesítő okirat olyan rendelkezése, amely a vagyoni hozzájárulás teljesítésének elmulasztása esetére az e törvényben meghatározottnál a tagra nézve enyhébb következményeket ír elő.

3:99. § [Nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás]

(1) Nem pénzbeli vagyoni hozzájárulásként követelés is szolgáltatatható, ha azt az adós elismerte, vagy az jogerős bírósági határozaton alapul. A tag munkavégzésre, személyes közreműködésre vagy szolgáltatásra irányuló kötelezettségvállalása nem lehetnem pénzbeli vagyoni hozzájárulás.

(2) Azok a tagok, akik valamely tag nem pénzbeli vagyoni hozzájárulását tudomásuk ellenére a szolgáltatáskori értéket meghaladó értékkel fogadták el, az ebből eredő károkért a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulást teljesítővel egyetemlegesen felelnek a társasággal szemben a szerződésszegéssel okozott károkért való felelősség szabályai szerint.

(3) A létesítő okiratnak az (1) és a (2) bekezdésben foglalt szabályokkal ellentétes rendelkezése semmis.

3:99/A. § [A pótbefizetés]

(1) Ha a társaság létesítő okirata feljogosítja a legfőbb szervet arra, hogy a veszteségek fedezésére pótbefizetési kötelezettséget írjon elő a tagok számára, meg kell határozni azt a legmagasabb összeget, amelynek befizetésére a tag kötelezhető, továbbá a pótbefizetés elrendelhetőségének gyakoriságát.

(2) A pótbefizetés teljesítésének módját, ütemezését és teljesítésének határidejét a pótbefizetés elrendeléséről szóló legfőbb szervi határozatban kell meghatározni. A pótbefizetés összege a tag vagyoni hozzájárulását nem növeli. A pótbefizetés a nempénzbeli vagyoni hozzájárulásokkal szemben érvényesülő követelményeknek megfelelő nem pénzbeli szolgáltatás útján is teljesíthető.

(3) A pótbefizetési kötelezettséget a tag vagyoni hozzájárulása arányában kell meghatározni és teljesíteni.

(4) A pótbefizetés késedelmes teljesítése vagy teljesítésének elmulasztása esetén a tag vagyoni hozzájárulásának nemteljesítésére vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(5) A legfőbb szerv eltérő határozata hiányában a veszteség pótlásához nem szükséges pótbefizetéseket a visszafizetés időpontjában a társasággal tagsági jogviszonyban álló tagok részére vissza kell fizetni. A visszafizetésre a vagyoni hozzájárulások teljes befizetése után kerülhet sor.

(6) Korlátolt felelősségű társaság esetén a saját üzletrészre, zártkörűen működő részvénytársaság esetén a saját részvényre jutó pótbefizetést nem kell visszafizetni.

(7) Egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság és egyszemélyes részvénytársaság esetén a pótbefizetés előírásához létesítő okiratba foglalt rendelkezésre nincs szükség. A pótbefizetés feltételeit az alapítónak vagy az egyedüli tagnak a határozatában kell megállapítania.

(8) A nyilvánosan működő részvénytársaság alapszabálya pótbefizetésről nem rendelkezhet. Az alapszabály ettől eltérő rendelkezése semmis.

3:100. § [A társaság alapításának bírósági bejelentése]

(1) Gazdasági társaság alapítását a létesítő okirat közjegyzői okiratba foglalásától vagy ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi ellenjegyzésétől számított harminc napon belül be kell jelenteni a nyilvántartó bíróságnak.

(2) Ha a gazdasági társaság alapítása hatósági engedélyhez kötött, a bejelentést a véglegessé vált engedély kézhezvételétől számított tizenöt napon belül kell teljesíteni.

3:101. § [Előtársaság]

(1) A gazdasági társaság a létesítő okirat közjegyzői okiratba foglalásától vagy ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi ellenjegyzésétől kezdődően a létrehozni kívánt társaság előtársaságaként működhet. Üzletszerű gazdasági tevékenységet az előtársaság a nyilvántartásba-vételi kérelem benyújtását követően folytathat. Az előtársasági jelleg a társaság iratain és jognyilatkozatain fel kell tüntetni; ennek hiányában az előtársaság által tett jognyilatkozat – ha a nyilvántartó bíróság a társaságot nem jegyzi be – az alapítók által együttesen tett jognyilatkozatnak minősül.

(2) Az előtársaságra a létrehozni kívánt gazdasági társaságra irányadó szabályokat kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy

- a) a tagok személyében kizárólag jogszabályon alapuló változás következhet be;
- b) a létesítő okirat módosítására – a nyilvántartó bíróság, valamint a hatósági engedély kiadására jogosult szerv felhívása teljesítésének kivételével – nem kerülhet sor;
- c) az előtársaság gazdasági társaságot nem alapíthat, és abban tagként nem vehet részt;
- d) nem kezdeményezhető tag kizárására irányuló per; és
- e) nem határozható el átalakulás, egyesülés, szétválás, valamint jogutód nélküli megszűnés.

(3) Ha a gazdasági társaságot a bíróság jogerősen bejegyzi, az előtársasági létszakasz megszűnik, és az előtársaságként kötött jogügyletek a gazdasági társaság jogügyleteinek minősülnek.

(4) Ha a gazdasági társaság nyilvántartásba vételét jogerősen elutasítják, az erről való tudomásszerzés után az előtársaság a működését késedelem nélkül köteles megszüntetni. E kötelezettség megszegésével okozott károkért az előtársaság vezető tisztségviselői a szerződésszegéssel okozott károkért való felelősség szabályai szerint felelnek.

(5) Az előtársaság működésének (4) bekezdés szerinti megszűnése esetén a megszűnésig vállalt kötelezettségeket a létrehozni kívánt társaság rendelkezésére bocsátott vagyonból kell teljesíteni. Az ebből ki nem egyenlíthető követelésekért az alapítók harmadik személyekkel szemben egyetemlegesen kötelesek helytállni. Ha a létrehozni kívánt gazdasági társaságnál a tagfelelőssége a társaságot terhelő kötelezettségeikért korlátozott volt, és a tag helytállása ellenére ki nem elégített követelések maradtak fenn, e tartozásokért harmadik személyek irányában a létrehozni kívánt gazdasági társaság vezető tisztségviselőikorlátlanul és egyetemlegesen kötelesek helytállni.

(6) A (4)–(5) bekezdésben foglaltakat megfelelően alkalmazni kell abban az esetben is, ha a társaság a nyilvántartásba-vételikérelmet visszavonja.

XVII. Fejezet

A létesítő okirat módosítása

3:102. § *[A létesítő okirat módosításának esetei]*

(1) A létesítő okirat módosításáról – ha az nem szerződéssel történik – a társaság legfőbb szerve legalább háromnegyedesszótöbbséggel dönt.

(2) A társaság cégnevének, székhelyének, telephelyeinek, fióktelepeinek, és a társaság – főtevékenységnek nem minősülő – tevékenységi körének megváltoztatásáról a legfőbb szerv egyszerű szótöbbséggel hoz határozatot.

(3) A legfőbb szerv egyhangú határozatára van szükség, ha a módosítás egyes tagok jogait hátrányosan érintené, vagy helyzetétterhesebbé tenné. Az e kérdésben való szavazásnál azok a tagok is szavazhatnak, akik egyébként szavazati joggal nem rendelkeznek.

(4) A létesítő okirat módosítására egyebekben a társaság alapítására vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni, azzal, hogy a módosítást tartalmazó okiratot – ha az nem szerződéssel történik – a tagoknak nem kell aláírniuk, és azt a társaságkamrai jogtanácsosa is ellenjegyezheti.

XXIII. Fejezet

A társaság alapítása

3:160. § *[A nyilvános felhívás tilalma]*

Nem lehet a tagokat nyilvános felhívás útján gyűjteni.

3:161. § *[A törzstőke és a törzsbetét fogalma és mértéke]*

(1) A törzsbetét a tag vagyoni hozzájárulása. A tagok törzsbetétei különböző mértékűek lehetnek; az egyes törzsbetétek mértéke nem lehet kevesebb százezer forintnál.

(2) A tagnak több törzsbetéte is lehet.

(3) Ha egy törzsbetét szolgáltatására több személy közösen vállal kötelezettséget, a kötelezettséget vállaló személyeket a törzsbetét szolgáltatásának kötelezettsége egyetemlegesen terheli.

(4) A törzsbetétek összege a törzstőke, amely nem lehet kevesebb hárommillió forintnál.

3:162. § *[A pénzbeli vagyoni hozzájárulás szolgáltatása]*

(1) Ha a társasági szerződés rendelkezése alapján a nyilvántartásba vételig a teljes pénzbeli vagyoni hozzájárulást nem kell befizetni, a tag a pénzbeli vagyoni hozzájárulását egészben vagy részben az osztalékfizetés szabályai szerint felosztható nyereségből fizetheti meg. Ebben az esetben a társaság mindaddig nem fizetheti ki a tagnak az őt megillető osztalékot, hanem azt a tag még meg nem fizetett törzsbetéteire kell elszámolnia, amíg a be nem fizetett és a tag törzsbetéteire elszámolt nyereség a tag általteljesített pénzbeli vagyoni hozzájárulással együtt el nem éri a tag által vállalt teljes pénzbeli hozzájárulás mértékét.

(2) Ha a társaság a nyilvántartásba vételétől számított második teljes – tizenkét hónapot magában foglaló – üzleti év végéig a teljes pénzbeli vagyoni hozzájárulás szolgáltatására – ideértve az (1) bekezdés szerinti esetet is – nem került sor, a tag a még nemteljesített pénzbeli vagyoni hozzájárulását a társaság nyilvántartásba vételétől számított második teljes – tizenkét hónapot magában foglaló – üzleti évről készült beszámoló elfogadásától számított három hónapon belül köteles rendelkezésre bocsátani.

(3) Semmis a társasági szerződés olyan rendelkezése, amely az (1) és (2) bekezdésben foglaltaknál a tagra nézve kedvezőbb szabályokat állapít meg.

(4) A tagok a még nem teljesített pénzbeli vagyoni hozzájárulásuk összegének erejéig kötelesek helytállni a társaságtartozásaiért.

3:163. § *[A nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás teljesítése]*

(1) Ha alapításkor a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás értéke eléri vagy meghaladja a törzstőke felét, a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulást a nyilvántartásba-vételi kérelem benyújtásáig teljes egészében a társaság rendelkezésére kell bocsátani.

(2) Ha a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulást a társaság alapításkor nem bocsátották teljes egészében a társaság rendelkezésére, a fennmaradó nem pénzbeli vagyoni hozzájárulást a társasági szerződésben meghatározott időpontig kell szolgáltatni. A társaságiszerződésnek a nyilvántartásba vételtől számított három évnél hosszabb határidőt megállapító rendelkezése – a három évet meghaladó részében – semmis.

261/2011. (XII. 7.) Korm. rendelet

a díj ellenében végzett közúti árutovábbítási, a saját számlás áruszállítási, valamint az autóbusszal díj ellenében végzett személyszállítási és a saját számlás személyszállítási tevékenységről, továbbá az ezekkel összefüggő jogszabályok módosításáról

II. FEJEZET

A KÖZÚTI KÖZLEKEDÉSI SZOLGÁLTATÁSI TEVÉKENYSÉG VÉGZÉSÉNEK FELTÉTELEI

4. Általános szabályok

7. § (1) Közúti közlekedési szolgáltatási tevékenységet csak gazdálkodó szervezet – ideértve az 1071/2009/EK rendelet 2. cikk 4. pontja szerinti személyeket is – végezhet.

(2) Az 1071/2009/EK rendeletnek, valamint az e rendelet 8–23. §-ának a díj ellenében végzett közúti árutovábbítási tevékenységre vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell minden olyan gazdálkodó szervezetre, amely – a tehergépjármű megengedett legnagyobb sebességének a mértékétől függetlenül – 2,5 tonnát meghaladó megengedett legnagyobb össztömegű tehergépjárművel akár belföldi, akár nemzetközi forgalomban díj ellenében közúti árutovábbítási tevékenységet végez.

8. § (1) Közúti közlekedési szolgáltatási tevékenység csak a közlekedési hatóság által kiadott engedéllyel végezhető.

(2) A közlekedési hatóság a Magyarország területén székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet részére

a) az – akár csak részben is – 2,5 tonnát meghaladó megengedett legnagyobb össztömegű tehergépjárművel díj ellenében végzett közúti árutovábbítási tevékenységre közúti árutovábbítási engedélyt,

b) az autóbusszal díj ellenében végzett személyszállítási tevékenységre közúti személyszállítási engedélyt ad ki.

(3) A közlekedési hatóság a közúti árutovábbítási engedélyt és a közúti személyszállítási engedélyt (a továbbiakban együtt: tevékenységi engedély) – továbbá az ahhoz tartozó engedélykivonatokat – a gazdálkodó szervezet kérelmére adja ki, abban az esetben, ha a kérelmező megfelel az 1071/2009/EK rendeletben, továbbá az e rendeletben foglalt feltételeknek.

(4) A közlekedési hatóság ügyintézési határidejét az 1071/2009/EK rendelet 11. cikk (3) bekezdése tartalmazza.

(5) A kiadott engedélykivonatokat másnak át nem adhatók.

9. § (1) A gazdálkodó szervezet abban esetben felel meg a jó hírnév 1071/2009/EK rendelet 3. cikk (1) bekezdés b) pontjában meghatározott követelményének, ha – a gazdálkodó szervezet mellett – a vezetésére (ügyvezetésére) jogosult személy (a továbbiakban: vezető), a szakmai irányító, az egyéni vállalkozó, valamint – egyszemélyes gazdasági társaság esetén – a gazdasági társaság tulajdonosa is megfelel ennek a követelménynek.

(2) A jó hírnév követelménye a jó hírnévre alkalmasságot megszüntető cselekmény [1071/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 1071/2009/EK rendelet) 6. cikk, (EU) 2016/403 bizottsági rendelet I. Melléklet] elkövetését megállapító határozat véglegessé válását, valamint a jó hírnévre alkalmasságot megszüntető esemény bekövetkezését követő egy év leteltét követően a 10. §-ban meghatározott eredményes írásbeli és szóbeli vizsga teljesítéséig nem teljesül.

(3) Nem felel meg a jó hírnév követelményének az

a) a gazdálkodó szervezet, amely a közúti közlekedési szolgáltatás végzésére jogosultságát a 17. § (4) bekezdés a)–e) vagy g) pontjában foglaltak miatt elvesztette,

b) aki egyéni vállalkozói jogosultságát a 17. § (4) bekezdés a)–e) vagy g) pontjában foglaltak miatt elvesztette,

c) aki vezető vagy szakmai irányító volt olyan közúti közlekedési szolgáltatást végző gazdálkodó szervezetnél, amelynek fizetéseképtelenségét, valamint a fizetőképtelenségért a vezető vagy a szakmai irányító felelősségét a bíróság jogerősen megállapította,

d) aki vezető, szakmai irányító vagy – egyszemélyes gazdasági társaság esetén – tulajdonos volt olyan gazdálkodó szervezetnél, amelynek az engedélyét (ideértve a korábban kiadott belföldi és nemzetközi közúti árufuvarozói engedélyt is), illetve közúti személyszállítási engedélyét a közlekedési hatóság a 17. § (4) bekezdés a)–e) vagy g) pontjában foglaltak miatt visszavonta.

(4) A (3) bekezdésben foglaltakat kizáró okként a jogosultság elvesztését, a fizetéseképtelenséget megállapító bírósági határozat, illetve az engedély visszavonását megállapító hatósági határozat véglegessé válását követő öt éven keresztül kell figyelembe venni.

(5) Amennyiben a jó hírnév követelményét nem magyar állampolgárnak kell teljesítenie, a jogosultság elvesztését követő ötévi időtartamon belül kizáró oknak kell tekinteni azt is, ha az engedélyt kiadó ország hatósága az engedélyes hibája miatt a közúti közlekedési szolgáltatás végzésére való jogosultságát visszavonta.

10. § (1) A szakmai irányító abban az esetben felel meg a szakmai alkalmasság követelményének, ha részt vesz a közlekedési hatóság által e célra szervezett vagy engedélyezett tanfolyami képzésen, és a képzést követően eredményes írásbeli és szóbeli vizsgát tesz. A tananyag és vizsgaanyag témaköreit, valamint a vizsgával kapcsolatos követelményeket az 1071/2009/EK rendelet I. melléklete, a képzéssel és a vizsgáztatással kapcsolatos követelményeket jelen rendelet 3. melléklete tartalmazza.

(2) A sikeres vizsga feltétele, hogy a vizsgázó a megszerezhető összes pontszámnak legalább a 60%-át elérje, továbbá valamennyi vizsgatárgyból megszerezze az ott elérhető pontszámoknak legalább az 50%-át. Sikertelen vizsga esetében a vizsgázó a vizsgatárgyból egy éven belül ismétlő vizsgát tehet. Ha a vizsgázó az elérhető pontszámok 50%-át minden vizsgatárgyból megszerezte, de a vizsgán megszerezhető összesített pontszámok alapján a vizsgaeredménye a 60%-ot nem érte el, a vizsgázó újabb vizsgát tehet az általa kiválasztott vizsgatárgyból. A megszerzett összes pontszám meghatározásánál a választott vizsgatárgy korábbi pontszáma helyett az ismételt vizsga pontszámát kell figyelembe venni. Az újbóli vizsga esetében is alkalmazni kell az egy éves időtartam-korlátozást.

(3) A vizsga helyét és időpontját, valamint a vizsgabiztosokat a közlekedési hatóság jelöli ki. A vizsgáról jegyzőkönyvet kell készíteni. Sikeres vizsga esetén a vizsgázó számára a képesítéséről, a végzett szaktanfolyam és a vizsga jellegétől függően, az 1071/2009/EK rendelet 613/2012/EU bizottsági rendelettel módosított III. mellékletében meghatározottak szerinti – árufuvarozó szakmai irányítói, személyszállító szakmai irányítói – bizonyítványt (a továbbiakban: szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítvány) kell kiadni. A szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítvány igazolja a szakmai irányítói képesítés megszerzését.

(4)

(5) Részleges felmentést kaphat a vizsgakötelezettség alól az a személy, aki az előírt szakismeretek elsajátítását az e rendelet 1. mellékletében meghatározottak szerinti szakirányú felsőfokú képesítésről kiállított okirattal igazolja.

(6) A szakmai irányító személyének alkalmatlanná válása vagy a szakmai irányító személyében bekövetkező változás esetén a gazdálkodó szervezet legfeljebb hat hónapig működhet szakmai irányító nélkül. Erről a közlekedési hatóságot a gazdálkodó szervezet értesíti. Ez a határidő a szakmai irányító elhalálozása vagy munkaképességének elvesztése

esetén legfeljebb három hónappal meghosszabbítható. Az engedélyezett határidő lejártával a gazdálkodó szervezet igazolja a szakmai alkalmasság feltételének meglétét.

(7) A szakmai irányítóknak 10 évente továbbképzésen kell részt venniük. A szakmai irányítók részére továbbképzést szervezni a közlekedési hatóság engedélye alapján lehet. A továbbképzés célja a szabályozásban időközben bekövetkezett változások megismertetése. A továbbképzést követő vizsgáztatást a közlekedési hatóság végzi, az előírt vizsgakötelezettségek sikeres teljesítéséről a közlekedési hatóság igazolást (továbbiakban: továbbképzési igazolás) ad ki. A továbbképzési kötelezettség sikeres teljesítésén túlmenően a szakmai alkalmasság követelményének való megfelelés a továbbiakban – a szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítvány nélkül – a 10 évnél nem régebben kiállított továbbképzési igazolással is igazolható. A továbbképzés tan- és vizsgakövetelményeit a 3. melléklet tartalmazza.

11. § (1) A gazdálkodó szervezetnél szakmai irányító lehet a gazdálkodó szervezet tulajdonosa, tagja, alkalmazottja vagy az 1071/2009/EK rendelet 4. cikk (2) bekezdésében foglaltak szerint kijelölt személy.

(2) A gazdálkodó szervezet szakmai irányítására az 1071/2009/EK rendelet 4. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerint kijelölt személy, továbbá – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – az 1071/2009/EK rendelet 4. cikk (2) bekezdésében foglaltak szerint kijelölt személy csak egyetlen gazdálkodó szervezetnél láthat el szakmai irányítói tevékenységet.

(3) Ugyanaz a kijelölt személy legfeljebb két gazdálkodó szervezetnél láthat el szakmai irányítói tevékenységet, ha ezeknek a gazdálkodó szervezeteknek a székhelye és minden olyan telephelye, amelyre a kijelölt személy tevékenysége kiterjed, azonos település közigazgatási területén van. A kijelölt személy ilyen esetben is csak összesen legfeljebb ötven jármű tekintetében lehet szakmai irányító.

12. § (1) A gazdálkodó szervezet pénzügyi helyzete abban az esetben megfelelő, ha

- a) a tevékenység megkezdéséhez és a zavartalan üzemvitelhez az 1071/2009/EK rendelet 7. cikkének (1) bekezdésében meghatározott tőkeerővel rendelkezik, és
- b) a kérelem benyújtásának időpontjában az adózás rendjéről szóló törvény szerint – köztartozásmentes adózónak minősül.

(2) A megfelelő pénzügyi helyzet tanúsítására szolgáló (3)–(5) bekezdés szerinti dokumentumok elektronikus úton is benyújthatók a közlekedési hatóság részére.

(3) A megfelelő pénzügyi helyzet az (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra vonatkozóan a Magyar Könyvvizsgálói Kamaránál bejegyzett könyvvizsgáló nyilatkozatával, nyilvántartásba vett könyvvizsgálói társaság nyilatkozatával vagy vagyoni biztosíték igazolásával tanúsítható.

(3a) A megfelelő pénzügyi helyzet az (1) bekezdés b) pontjában foglaltakra vonatkozóan harminc napnál nem régebbi, az állami adó- és vámhatóság által kiállított köztartozásmentes adózói minőségről szóló igazolással és a székhely szerinti helyi önkormányzati adóhatóság által kiállított nemleges adóigazolással igazolható.

(4) A könyvvizsgálói nyilatkozatnak a gazdálkodó szervezet számvitelről szóló törvény alapján készített beszámolója – beszámoló hiányában nyitómérleg, vagyommérleg vagy vagyonkimutatás – alapján kell tanúsítania az (1) bekezdés a) pontjában foglaltak – egy évnél nem régebbi időpontban való – teljesülését. A közlekedési hatóság a gazdálkodó szervezettől kérheti a könyvvizsgálói nyilatkozat alapjául szolgáló bármely dokumentum bemutatását is.

(5) Vagyoni biztosíték lehet az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott összegnek megfelelő – pénzügyi intézménynél lekötött és elkülönített – pénzösszeg, pénzügyi intézmény által vállalt kezesség, garanciaszerződés, vagy biztosító intézettel kötött felelősségbiztosítás. A vagyoni biztosítékra vonatkozó szerződést legalább egy évi időtartamra kell megkötöni. A gazdálkodó szervezet legkésőbb a szerződés lejártáig köteles igazolni, hogy a szerződést meghosszabbította, vagy más pénzügyi intézménnyel, biztosító intézettel új szerződést kötött.

(6) Amennyiben a pénzügyi feltételek már nem teljesülnek, a közlekedési hatóság a gazdálkodó szervezet kérelmére legfeljebb hat hónapi időtartamra haladékot adhat azok teljesítése alól, ha a gazdálkodó szervezet – megalapozott üzleti terv alapján – könyvvizsgálói nyilatkozattal tanúsítja, hogy meghatározott időn belül nagy valószínűséggel várható a pénzügyi feltételek ismételt teljesítése. Az engedélyezett határidő lejártával a gazdálkodó szervezet köteles igazolni a pénzügyi feltételek meglétét. Az a gazdálkodó szervezet, amely a pénzügyi feltételek teljesítésére haladékot kapott, a kérelme benyújtásától számított öt éven belül erre irányuló kérelmet ismételten nem nyújthat be.

13. § (1) Az 1071/2009/EK rendelet 5. cikkében foglaltak a közúti közlekedési szolgáltatást végző gazdálkodó szervezet székhelyére vonatkoznak.

(2) A gazdálkodó szervezet a közúti közlekedési szolgáltatás végzéséhez használt járműveit a telephelyén vagy – legfeljebb 10 jármű esetén – tárolóhelyén tárolhatja. Közúti közlekedési szolgáltatáshoz használt jármű – a (3) bekezdésben foglalt esetet kivéve – közúton vagy más közterületen nem tárolható.

(3) A közút kezelője kivételesen indokolt esetben – olyan helyen, ahol a jármű a közúti forgalmat nem zavarja – hozzájárulhat a közúti közlekedési szolgáltatáshoz használt jármű közúton vagy közterületen való tárolásához.

5. Tevékenységi engedély

14. § (1) A tevékenységi engedély iránti kérelemnek tartalmaznia kell a kérelmező gazdálkodó szervezet nevét, formáját és székhelyét, vezetőjének és szakmai irányítójának a természetes személyazonosító adatait, az üzemeltetni kívánt járművek megjelölését, rendszám szerint, továbbá azt, hogy a tevékenységi engedély díj ellenében végzett közúti árutovábbításra vagy személyszállításra – az utóbbin belül pedig azt is, hogy csak különjáratú személyszállításra, különcélú menetrend szerinti személyszállításra, vagy közforgalmú menetrend szerinti személyszállításra – kéri.

(2) A kérelemben nyilatkozni kell arról, hogy a gazdálkodó szervezet, valamint a 9. § (1) bekezdésében megjelölt személyek megfelelnek a jó hírnév követelményének, a szakmai irányító ezen felül a szakmai alkalmasság követelményének is, továbbá hogy a gazdálkodó szervezet teljesíti a pénzügyi helyzettel kapcsolatos követelményeket.

(3)

(3a)

(3b) Ha a kérelmező cégjegyzékben nyilvántartott cég és képviselőjének a közjegyzői aláírás-hitelesítéssel ellátott címpéldányát vagy az ügyvéd vagy kamarai jogtanácsos által ellenjegyzett aláírás-mintáját a cégbírósághoz benyújtotta és ezt a tényt a cégjegyzék tartalmazza, a közlekedési hatóság az iratot, valamint a cég cégkivonatát a cégnyilvántartásból elektronikus úton, közvetlen lekérdezéssel szerzi meg.

(3c)

(4)–(5)

15. § (1) A tevékenységi engedélyben – az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvényben meghatározottakon túl – fel kell tüntetni

a) a tevékenységi engedély számát és időbeli hatályát,

b) a gazdálkodó szervezet vezetésére (ügyvezetésére) jogosult személy nevét,

c) a szakmai irányító nevét,

d) azt, hogy a tevékenységi engedély díj ellenében végzett közúti árutovábbításra vagy személyszállításra szól, az utóbbin belül pedig azt is, hogy csak különjáratú személyszállításra, különcélú menetrend szerinti személyszállításra, vagy közforgalmú menetrend szerinti személyszállításra is jogosít,

e) az üzemeltethető járművek számát, autóbuszok esetében azok összes férőhely-kapacitását is, továbbá

f) a szakmai irányító képesítésének korlátozottsága miatt, vagy bármely egyéb okból a tevékenységi engedély esetleges korlátozását.

(2) A járművek számának megfelelő számban kiadott tevékenységi engedély másolata (a továbbiakban: engedélykivonat) a jármű forgalmi rendszámára szól, és legalább tartalmazza az engedélykivonat alszámát is.

(3) A tevékenységi engedély adataiban bekövetkezett változást az engedélyes tizenöt napon belül köteles a közlekedési hatóságnak bejelenteni. Be kell jelenteni továbbá az engedély alapján üzemeltetett járművekben történő változást is; ez a bejelentési kötelezettség azonban nem vonatkozik a jármű átmeneti kiesése esetén igénybe vett helyettesítő járműre, ha az igénybevétel időtartama – szerződéssel igazoltan – nem haladja meg a tizenöt napot.

(4) Helyettesítés esetén a helyettesített járműre kiadott engedély-kivonatot a tevékenységet gyakorló járművön kell tartani. Saját helyettesítő jármű esetén annak használata jogszerűségét igazoló okmány (forgalmi engedély, bérleti szerződés) helyettesíti a szerződést.

(5) A változás bejelentése alapján a közlekedési hatóság a változást a nyilvántartásában átvezeti, és – a korábbi engedély bevonása mellett – új tevékenységi engedélyt, valamint új engedélykivonatot ad ki.

(6) A tevékenységi engedélyt a gazdálkodó szervezet a székhelyén köteles őrizni. Az engedélykivonatot az árutovábbítás, illetve személyszállítás közben a járművön kell tartani.

(7) A gazdálkodó szervezet köteles a tevékenységi engedélyt és az engedélykivonatokat a közúti közlekedési szolgáltatási tevékenység szüneteltetése esetén a közlekedési hatóságnál letétbe helyezni; a tevékenység megszűnése esetén, illetve az engedély időbeli hatályának lejártával pedig azt köteles a közlekedési hatóságnak visszaszolgáltatni.

16. § (1) A közlekedési hatóság a tevékenységi engedélyt a kérelemben megjelölt időtartamra, de legfeljebb az 1072/2009/EK rendelet 4. cikkének (2) bekezdésében, illetve az 1073/2009/EK 4. cikk (4) bekezdésében és 6. cikk (2) bekezdésében meghatározott időtartamra adja ki. Rövidebb időtartam csak indokolt esetben – az indokok pontos megjelölésével – határozható meg.

(2) A közforgalmú menetrend szerinti személyszállítási tevékenység végzésére kiadott engedély időbeli hatályára a közszolgáltatási szerződésben foglaltak az irányadóak.

17. § (1) A közlekedési hatóság a tevékenységi engedélyt az 1071/2009/EK rendelet 13. cikkében foglalt esetekben, továbbá a (2)–(4) bekezdésekben meghatározott esetekben korlátozza, felfüggeszti, illetve a tevékenységi engedélyt (az engedélykivonatokkal együtt) visszavonja.

(2) A közlekedési hatóság a gazdálkodó szervezet által üzemeltethető járművek számát – az érintett engedélykivonatok bevonása mellett – arányosan korlátozza, ha a gazdálkodó szervezetnél a pénzügyi követelmények már nem minden jármű tekintetében teljesülnek.

(3) A közlekedési hatóság a gazdálkodó szervezetnek a tevékenységi engedélyt (az engedélykivonatokkal együtt) legalább három hónapra, de legfeljebb egy évre felfüggesztheti – az 1071/2009/EK rendelet IV. mellékletében, valamint a (4) bekezdésben foglalt esetekben visszavonja – ha a gazdálkodó szervezet

a) az engedélyben foglaltaktól eltérő tevékenységet végez, illetve

b) a járművezető személyi feltételeire, vezetési és pihenőidejére, a tehergépjármű, illetve az autóbusz műszaki, biztonsági, környezetvédelmi vagy egyéb követelményeire, a szállítás feltételeire, az árutovábbítási, illetve személyszállítási közösségi engedély hiteles másolatainak, az ellenőrzési okmányoknak a használatára vagy az adatszolgáltatási kötelezettségre vonatkozó előírásokat megsérti.

(4) A közlekedési hatóság a gazdálkodó szervezet tevékenységi engedélyt (az engedélykivonatokkal együtt) visszavonhatja,

- a) az 1071/2009/EK rendelet IV. mellékletében, valamint a 2016/403 (EU) bizottsági rendelet II. Mellékletében foglaltak figyelembevételével, a 2016/403 (EU) bizottsági rendelet I. Mellékletében megjelölt bármely jogsértés elkövetése esetén,
- b) ha az engedély megadása szempontjából lényeges adat tekintetében szándékosan valótlan adatot szolgáltatottak,
- c) ha a gazdálkodó szervezet nemzetközi forgalomban ismétlődően jogosulatlan tevékenységet végez,
- d) ha a gazdálkodó szervezet súlyosan és ismételten megsérti a járművezető személyi feltételeire, vezetési és pihenőidejére vonatkozó szakmai előírásokat,
- e) ha a gazdálkodó szervezet kábottás esetén súlyosan és ismételten megsérti a fogadó tagállam rendelkezéseit, és ezért külföldi hatóság a nemzetközi forgalomból való kitiltását kezdeményezi,
- f) ha a gazdálkodó szervezet az engedélyezett tevékenységet tartósan – legalább 6 hónapon át – nem gyakorolja, anélkül, hogy a szüneteltetést a közlekedési hatóságnak megfelelő indokkal bejelentette volna, illetve
- g) ha a gazdálkodó szervezet ismételten olyan személyszállítási tevékenységet végez, amelyre az engedélye nem jogosítja.

(5) Az eljáró közlekedési hatóság a közforgalmú menetrend szerinti személyszállítási tevékenységet is érintő felfüggesztő vagy visszavonó határozatát tájékoztatás céljából megküldi a közlekedésért felelős miniszternek, valamint az érintett gazdálkodó szervezetnél az állam tulajdonosi jogait gyakorló szervezetnek, továbbá helyi közlekedést érintő esetben az illetékes önkormányzatnak is.

6.A közúti közlekedési szolgáltatáshoz igénybe vett járművek

18. § (1) A közúti közlekedési szolgáltatáshoz használt jármű jobb oldali első ajtajának külső részén – tehergépjárműnél az oldalfalán – jól látható méretben fel kell tüntetni az üzemben tartó nevét és telephelyét, vagy a közlekedési hatóság által e célra rendszeresített jelet és azonosítási számot.

(2) Menetrend szerinti személyszállításhoz csak olyan autóbusz használható, amelyről a közlekedési hatóság a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról szóló rendeletben meghatározott műszaki vizsgálat alapján megállapította, hogy megfelel a közúti járművek forgalomba helyezésének és forgalomban tartásának műszaki feltételeiről szóló rendeletben a menetrend szerint közlekedő autóbuszra meghatározott műszaki feltételeknek. Alkalmasság esetén a közlekedési hatóság a jármű forgalmi engedélyét „menetrend szerinti személyszállításra alkalmas” bejegyzéssel látja el. Ha a korábban a menetrend szerint közlekedő autóbuszra meghatározott műszaki feltételeknek megfelelő autóbusz alkalmatlanná válik, a közlekedési hatóság a korábbi bejegyzést érvényteleníti, és a járműre kiadott engedélykivonatot bevonja.

(3) A menetrend szerinti – belföldi vagy nemzetközi – országos személyszállítási szolgáltatást végző autóbusz homlok- vagy oldalfalán a járatútvonal kezdő- és végpontját, regionális személyszállítási szolgáltatást végző autóbusz homlok- és oldalfalán a járatútvonal kezdő- és végpontját, elővárosi személyszállítási szolgáltatást végző autóbuszok homlok- és oldalfalán a járatútvonal végpontját fel kell tüntetni. A különcélú menetrend szerinti személyszállításhoz használt autóbusz homlok- és oldalfalán a „különcélú járat” feliratot, különjáratú személyszállítási szolgáltatás esetén a „különjárat” feliratot, szerződéses személyszállítási szolgáltatás esetén a „szerződéses járat” feliratot szükséges feltüntetni. Ha utastájékoztatási szempontból indokolt, valamint ha a szolgáltatás megrendelője egyéb követelményeket ír elő, a fentiekben túl további információk is megjeleníthetők.

19. § (1) A más tagállam hatósági engedélyével és jelzésével ellátott, díj ellenében közúti árutovábbítást végző 2,5 tonnát meghaladó megengedett legnagyobb össztömegű

tehergépjármű Magyarország területén – az 1072/2009/EK rendelet 1. cikk (5) bekezdésében felsorolt eseteket kivéve – árutovábbítási közösségi engedéllyel közlekedhet.

(2) A más tagállam hatósági engedélyével és jelzésével ellátott autóbusz Magyarország területén

- a) menetrend szerinti személyszállítás esetén személyszállítási közösségi engedéllyel és az 1073/2009/EK rendelet 6. cikkében foglaltak szerint kiadott engedéllyel,
- b) különjáratú személyszállítás esetén személyszállítási közösségi engedéllyel,
- c) saját számlás személyszállítás esetén az 1073/2009/EK rendelet 5. cikkének (5) bekezdésében megjelölt igazolvánnyal közlekedhet.

(3) Az EGT-n kívüli állam hatósági engedélyével és jelzésével ellátott tehergépjármű és autóbusz Magyarország területén a kettő vagy többoldalú nemzetközi szerződésben meghatározott engedéllyel (ideértve a CEMT engedélyt és az INTERBUS engedélyt is), a nemzetközi szerződésben meghatározott keretek között és az ott megjelölt feltételek megtartásával közlekedhet.

7. A közúti közlekedési szolgáltatáshoz és a saját számlás szállításhoz igénybe vett járművek vezetői

20. § (1) Közúti közlekedési szolgáltatás és saját számlás szállítás keretében járművet az vezethet,

- a) akinek az adott jármű vezetéséhez szükséges vezetői engedélye van,
- b) aki a közúti járművezetők pályalkalmassági vizsgálatáról szóló jogszabályban meghatározott esetben rendelkezik pályalkalmassági minősítéssel,
- c) aki eleget tett – a 2. mellékletben meghatározott módon – a szakmai képzettségére és továbbképzési kötelezettségére vonatkozó követelményeknek, és rendelkezik az ezt igazoló okmánnyal,
- d) aki a vezetett jármű kategóriája tekintetében nem áll a járművezetéstől eltiltás hatálya alatt, valamint
- e) akinek a közlekedési igazgatási hatóság nem rendelte el véglegesen vezetési jogosultsága szünetelését.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjában megjelölt okiratot a magyar hatóság által kiadott vezetői engedéllyel rendelkező jármű vezetőjének a szolgáltatás teljesítése közben nem kell magánál tartania.

(3) Az (1) bekezdés b) és c) pontjában megjelölt okiratokat a jármű vezetőjének a szolgáltatás teljesítése közben magánál kell tartania.

21. § (1) Az EGT-n kívüli állam állampolgára közúti közlekedési szolgáltatást végző, magyar vagy a 34. § (4) bekezdése szerint másik tagállam által kibocsátott hatósági engedéllyel és jelzéssel ellátott járművet a közúti közlekedési szolgáltatást végző gazdálkodó szervezet kérelmére kiadott járművezetői igazolvány birtokában vezethet. A járművezetői igazolványt a közlekedési hatóság adja ki.

(2) A járművezetői igazolvány iránti kérelemhez mellékelni kell a járművezető munkavállalási engedélyének, munkaszerződésének vagy foglalkoztatására irányuló egyéb jogviszonyának és Magyarország területén való tartózkodása jogszerűségét igazoló okmánynak a hiteles másolatát. Mellékelni kell továbbá a járművezető vezetői engedélyének és a szakmai képesítését igazoló okirat hiteles másolatát és annak hiteles fordítását is, amennyiben a járművezető a 2. melléklet 1. pontjában felsorolt kategóriákra érvényes vezetői engedéllyel rendelkezik.

(3) A közlekedési hatóság a kiadott járművezetői igazolványokról nyilvántartást vezet, és a munkavédelmi hatósági és foglalkoztatás-felügyeleti hatósági hatáskörében eljáró fővárosi és vármegyei kormányhivatalt értesíti a járművezetői igazolvány kiadásáról.

8.Fuvarlevél, menetlevél

22. § (1) A díj ellenében közúti árutovábbítást végző tehergépjármű fuvarlevéllel, a díj ellenében személyszállítást végző autóbusz – közforgalmú menetrend szerinti személyszállítás kivételével – autóbusz-menetlevéllel vehet részt a forgalomban.

(2) Fuvarlevélként olyan okmány használható, amely legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a) az árutovábbítás jellege (fuvarozás, rendelkezésre bocsátás, díj ellenében végzett vontatás),
- b) az üzemeltető és a fuvaroztató megnevezése, címe,
- c) a jármű rendszáma és a gépjárművezető neve,
- d) az árura vonatkozó adatok: az áru tulajdonosa által kiállított szállítólevél (illetve az árura vonatkozó egyéb okmány) száma, az áru (a szállított anyag) megnevezése, mennyisége, a csomagolás módja, veszélyes árunál a Veszélyes Áruk Nemzetközi Közúti Szállításáról szóló Európai Megállapodás „A” és „B” Mellékletében (a továbbiakban: ADR), illetve az ADR „A” és „B” Mellékletének belföldi alkalmazásáról szóló miniszteri rendeletben (a továbbiakban: ADR belföldi rendelet) meghatározott adatok, továbbá a vontatott vagy szállított járműre vonatkozó adatok (a tulajdonos vagy üzemben tartó megnevezése, címe, székhelyének vagy telephelyének címe, a jármű rendszáma),
- e) a jármű kiállításának, valamint indulásának helye és ideje, a jármű útvonala, a megállások (fel- és lerakodás) és indulások helye és ideje, valamint az érkezés helye és ideje (a kilométeróra állásának és a – rakománnyal vagy rakomány nélkül – megtett kilométer-teljesítményeknek a feltüntetésével),

továbbá árufuvarozásnál és vontatásnál ezeken kívül még

- f) az áru vagy a vontatott jármű átvételének helye és ideje,
- g) az áru kiszolgáltatásának, illetve a vontatott jármű átadásának a helye, és – a kiszolgáltatást (átadást) követően – az ideje is.

(2a) A konténer és a cserefelépítmény fuvarozása akkor kezdhető meg, ha a feladó a fuvarozó részére átadta a konténer vagy a cserefelépítmény tömegét, fontosabb jellemzőit tanúsító bizonylatot, amelyet a fuvarozás során árukísérő okmányként kell kezelni és a járműben kell tartani.

(3) Autóbusz-menetlevélként olyan okmány használható, amely legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a) a személyszállítás jellege (különcélú menetrend szerinti személyszállítás, különjáratú személyszállítás),
- b) az üzemeltető és – amennyiben van ilyen – a megrendelő (szerződő fél) megnevezése és címe,
- c) a jármű rendszáma és a gépjárművezető (gépjárművezetők) neve,
- d) a jármű kiállításának, valamint indulásának a helye és ideje, a jármű útvonala, a megállások (fel- és leszállások) és indulások helye és ideje, valamint az érkezés helye és ideje (a kilométeróra állásának és az – utassal vagy utas nélkül – megtett kilométer-teljesítményeknek a feltüntetésével).

(4) A fuvarlevél és az autóbusz-menetlevél szigorú számadású okmány.

(5) A fuvarlevelet és az autóbusz-menetlevelet eseményszerűen kell vezetni.

(6) A felhasznált vagy rontott fuvarlevelet, illetve autóbusz-menetlevelet sorszám szerint, hiánytalanul, a bizonylatokra vonatkozó szabályok szerint kell megőrizni.

(7) A fuvarlevelet, illetve az autóbusz-menetlevelet az üzemeltető, vagy – írásbeli felhatalmazása alapján – a jármű vezetője állítja ki. A jármű vezetője köteles azt a szállítás során eseményszerűen vezetni, és aláírásával hitelesíteni. Közúti közlekedési szolgáltatás esetén a megrendelőnek, illetve a fuvaroztatónak az okmányon igazolnia kell az elvégzett teljesítményt, árufuvarozásnál az áru átvételét is.

(8) A Magyarország területén székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet által végzett különjáratú személyszállításnál az autóbuszban utazókról utaslistát kell készíteni. Az utaslista a menetlevél mellékletét képezi.

22/A. § A 13. §-ban, a 19. § (3) bekezdésében, a 20. § (1) bekezdés a), b), d) és e) pontjában, valamint (2) bekezdésében foglaltakat alkalmazni kell a díj ellenében közúti árutovábbítási tevékenységet végző minden olyan tehergépjárműre is, amelynek a megengedett legnagyobb össztömege a 2,5 tonnát nem haladja meg.

9. Jelentéstétel, tájékoztatás

23. § Az 1071/2009/EK, az 1072/2009/EK és az 1073/2009/EK rendeletben meghatározott, a tagállamot terhelő jelentéstételi, tájékoztatási és a tagállamok illetékes hatóságai közötti igazgatási együttműködési és kölcsönös segítségnyújtási kötelezettséget – mint nemzeti kapcsolattartó – a közlekedési hatóság teljesíti. A közlekedési hatóság a kötelezettség teljesítéséről – a jelentés vagy a tájékoztatás másolatának megküldésével – egyidejűleg tájékoztatja a közlekedésért felelős minisztert.

III. Fejezet

AZ ÖMLESZTETT ÁRUT SZÁLLÍTÓ TEHERGÉPJÁRMŰ FORGALOMBAN VALÓ RÉSZVÉTELÉNEK FELTÉTELEI

24. § (1) Az olyan 10 tonnát meghaladó megengedett legnagyobb össztömegű tehergépjárműnek a forgalomban való részvételéhez, amelyet a Magyarország területén ömlesztett áruval raktak meg, jármű-tömegbizonylat is szükséges. A jármű-tömegbizonylatot az ömlesztett áru feladójának, vagy az áru felrakását végzőnek kell a megrakott tehergépjármű össztömegéről kiállítania, és a tehergépjármű vezetőjének igazolható módon átadnia, a felrakás helyén, hitelesített berendezéssel (hitelesített mérleggel) elvégzett jármű-mérlegelés, tengelyterhelés-mérés, vagy a rakomány súlyának mérlegelése alapján.

(2) Ha a feladó vagy a felrakást végző a jármű-tömegbizonylat kiállítási kötelezettségének nem tud eleget tenni, a bizonylat helyett írásbeli nyilatkozatot kell kiállítania, és a jármű vezetőjének igazolható módon átadnia.

(3) A jármű-tömegbizonylatnak, illetve az írásbeli nyilatkozatnak a következőket kell tartalmaznia:

- a) a kiállító neve, címe, a kiadási sorszám, a kiadás helye,
- b) a felrakott áru megnevezése, tömege (kg),
- c) a felrakódás dátuma (év, hó, nap, óra, perc),
- d) a jármű – mérlegelés vagy tengelyterhelés-mérés alapján megállapított – tömege (csak a bizonylaton),
- e) a jármű rendszáma, a fuvarlevél száma,
- f) a felrakódást végző aláírása és – amennyiben van – bélyegzője.

(4) A tehergépjármű vezetője a jármű-tömegbizonylatot vagy az írásbeli nyilatkozatot átveszi, azt a szállítás időtartama alatt a tehergépjárművön tartja, és az ellenőrzést végző hatóság képviselőjének felszólítására bemutatja.

(5) A jármű-tömegbizonylat vagy az írásbeli nyilatkozat a fuvarlevél vagy a saját számlás menetlevél mellékletét képezi, azokat a fuvarozás (szállítás) befejezését követően – a kapcsolódó okmányokhoz csatoltan – meg kell őrizni. Fuvarlevél és saját számlás menetlevél hiányában a jármű-tömegbizonylatot és az írásbeli nyilatkozatot az üzembeartó egy évig megőrzi.

(6)

IV. Fejezet
A DÍJ ELLENÉBEN VÉGZETT NEMZETKÖZI KÖZÚTI ÁRUTOVÁBBÍTÁS TOVÁBBI FELTÉTELEI

10. A tagállamok gazdálkodó szervezetei által végzett nemzetközi árutovábbítás

25. § (1) A tagállamokban székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek 2,5 tonnát meghaladó megengedett legnagyobb össztömegű tehergépjárművel egymás között vagy egymás területét érintően díj ellenében végzett nemzetközi közúti árutovábbítási tevékenységére vonatkozó további feltételeket – ideértve a bármely megengedett legnagyobb össztömegű tehergépjárművel végzett kabotázs-tevékenységre vonatkozó feltételeket is – megállapító, a nemzetközi közúti árufuvarozási piachoz való hozzáférés közös szabályairól szóló 1072/2009/EK rendeletet az e § (2)–(5) bekezdésében foglalt végrehajtási rendelkezésekkel együtt kell alkalmazni.

(2) A közlekedési hatóság

a) az árutovábbítási közösségi engedélyt annak a gazdálkodó szervezetnek a részére adja ki, amelynek közúti árutovábbítási engedélye,

b) a közösségi járművezetői igazolványt annak a gazdálkodó szervezetnek a részére adja ki, amelynek közúti árutovábbítási engedélye és – ezen kívül – árutovábbítási közösségi engedélye is

van, és megfelel a 612/2012/EU bizottsági rendelettel módosított 1072/2009/EK rendeletben árutovábbítási közösségi engedélyre, illetve a járművezetői igazolványra meghatározott feltételeknek.

(3) Az EGT más tagállamában székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet által 3.5 tonnát meg nem haladó össztömegű tehergépjárművel díj ellenében végzett nemzetközi közúti árutovábbításhoz árutovábbítási közösségi engedély nem szükséges, de Magyarország területén áruküldeményt továbbítás céljából felvenni – függetlenül attól, hogy az áruküldemény rendeltetési helye melyik országban van – csak abban az esetben jogosult, ha rendelkezik a székhelye szerinti tagországban részére kiadott – díj ellenében végzett közúti árutovábbítási jogosultságot megállapító – tevékenységi engedéllyel.

(4) A közlekedési hatóság a gazdálkodó szervezet részére általa kiadott árutovábbítási közösségi engedélyt (az engedély hiteles másolataival együtt) – az 1072/2009/EK rendeletben meghatározottakon kívül – abban az esetben is felfüggeszti, illetve visszavonja, ha a gazdálkodó szervezet közúti árutovábbítási engedélyét felfüggesztette, illetve visszavonta.

(5) Valamely tagállamban székhellyel rendelkező, fuvarozást végző gazdálkodó szervezetnek bármely megengedett legnagyobb össztömegű tehergépjárművel Magyarország területén, kombinált szállítási műveletek részét képező

a) kezdeti,

b) végső, valamint

c) kezdeti és végső

közúti szállítási szakaszon végzett tevékenységére az 1072/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 8. cikkét kell alkalmazni.

11. Az EGT-n kívül díj ellenében végzett nemzetközi közúti árutovábbítás

26. § (1) A Magyarország területén székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezeteknek a tagállamokon kívüli államba irányuló, díj ellenében végzett nemzetközi közúti árutovábbítási tevékenységéhez engedély szükséges. Az engedélyt a közlekedési hatóság adja ki.

(2) Magyarország területén az EGT-n kívüli állam hatósági engedélyével és jelzésével ellátott tehergépjárművel kabotázsként közúti közlekedési szolgáltatási tevékenység a közlekedési hatóság engedélyével végezhető.

(3) Az EGT-n kívüli állam hatósági engedélyével és jelzésével ellátott tehergépjárműnek Magyarország területén, kombinált szállítási műveletek részét képező

- a) kezdeti,
- b) végső, valamint
- c) kezdeti és végső

közúti szállítási szakaszon végzett tevékenysége kabotázsnak minősül.

V. Fejezet

AZ AUTÓBUSSZAL DÍJ ELLENÉBEN VÉGZETT NEMZETKÖZI SZEMÉLYSZÁLLÍTÁS KÜLÖN FELTÉTELEI

12.A tagállamok gazdálkodó szervezetei által végzett nemzetközi személyszállítás

27. § (1) A tagállamokban székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezeteknek – a tagállamok közötti vagy a tagállamok területét érintő – autóbusszal végzett nemzetközi személyszállítási tevékenységére vonatkozó további feltételeket (ideértve a kabotázs-tevékenységre vonatkozó feltételeket is) megállapító, a személyszállítás nemzetközi piacához való hozzáférés közös szabályairól szóló 1073/2009/EK rendeletet, valamint a 361/2014/EU rendeletet az e § (2)–(6) bekezdéseiben foglalt végrehajtási rendelkezésekkel együtt kell alkalmazni.

(2) Magyarország területén székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére a személyszállítási közösségi engedélyt, az 1073/2009/EK rendelet 6. cikkében foglaltak szerint kiadott engedélyt, valamint az 1073/2009/EK rendelet 2. cikkének 5. pontjában meghatározott saját számlás személyszállítási tevékenység végzéséhez szükséges igazolványt – kérelemre – a közlekedési hatóság adja ki.

(3) A közlekedési hatóság

- a) a személyszállítási közösségi engedélyt annak a gazdálkodó szervezetnek a részére adja ki, amelynek közúti személyszállítási engedélye,
- b) az 1073/2009/EK rendelet 6. cikkében foglaltak szerint kiadott engedélyt annak a gazdálkodó szervezetnek a részére adja ki, amelynek közösségi engedélye van, és megfelel a 611/2012/EU bizottsági rendelettel módosított 1073/2009/EK rendeletben az adott engedélyre meghatározott feltételeknek.

(4) A közlekedési hatóság a gazdálkodó szervezet részére általa kiadott személyszállítási közösségi engedélyt és 1073/2009/EK rendelet 6. cikkében foglaltak szerint kiadott engedélyt (azok kivonatával együtt) – az 1073/2009/EK rendelet 21. cikkében meghatározottakon kívül – abban az esetben is felfüggeszti, illetve visszavonja, ha a gazdálkodó szervezet közúti személyszállítási engedélyét felfüggesztette, illetve visszavonta.

(5) Különcélú menetrend szerinti személyszállítást, valamint különjáratú személyszállítást más tagállamban bejegyzett – személyszállítási közösségi engedéllyel rendelkező – gazdálkodó szervezet Magyarország területén belföldi forgalomban is végezhet.

(6) A 13. § (2) bekezdésében meghatározott korlátozás nem vonatkozik az 1073/2009/EK rendelet 13. cikkében meghatározott esetre.

(7) Az 1073/2009/EK rendelet 6. cikkében foglaltak szerint kiadott engedéllyel a közlekedési hatóság által engedélyezett tevékenység csak abban az esetben végezhető, ha az engedély jogosultja rendelkezik a közlekedési igazgatási feladatokkal összefüggő hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló kormányrendelet szerinti autóbuszos piacfelügyeleti és utasjogi hatóság által jóváhagyott üzletszabályzattal és a jóváhagyott üzletszabályzatot hivatalos honlapján közzétette.

13. Az EGT-n kívüli nemzetközi közúti személyszállítás

28. § (1) A nemzetközi szerződések alapján autóbusszal végzett személyszállításra meghatározott engedélyt – a nemzetközi szerződésekben meghatározott keretek között – a közlekedési hatóság adja ki.

(2) Az (1) bekezdésben megjelölt engedélyt – a másik szerződő fél illetékes hatóságának egyidejű értesítésével – a közlekedési hatóság visszavonja, ha az engedélyes az engedély kiadásának feltételeit már nem teljesíti, illetve súlyosan vagy ismételten megsérti az engedélyezett tevékenység végzésére vonatkozó előírásokat.

VI. Fejezet

A SAJÁT SZÁMLÁS KÖZÚTI ÁRUSZÁLLÍTÁS ÉS AZ AUTÓBUSSZAL VÉGZETT SAJÁT SZÁMLÁS SZEMÉLYSZÁLLÍTÁS

14. Közúti személyszállítási igazolvány

30. § Autóbusszal saját számlás személyszállítás közúti személyszállítási igazolvánnyal végezhető. Nem szükséges a saját számlás személyszállítás végzéséhez közúti személyszállítási igazolvány olyan autóbussz igénybevétele esetén, amelyre a közlekedési hatóság engedélykivonatot állított ki.

31. § (1) A közúti személyszállítási igazolványt (a továbbiakban: igazolvány) – járművenként (járműszerelvény esetében csak a vontató járműre) két példányban, kérelemre – a gazdálkodó szervezet székhelye szerint illetékes közlekedési hatóság adja ki.

(2) Az igazolvány abban az esetben adható ki, ha a jármű üzemeltetője nyilatkozatot tesz, hogy az igazolvánnyal végzett tevékenysége mindenben megfelel az autóbusszal végzett saját számlás személyszállítás feltételeinek.

(3) Az igazolvány kiadása iránti kérelemben fel kell tüntetni a kérelmező gazdálkodó szervezet nevét, formáját és székhelyét, vezetőjének a természetes személyazonosító adatait, az üzemeltetni kívánt járművet, rendszám szerint, valamint a jármű üzemeltetésének jogcímét és telephelyét (tárolási helyét).

(4) Az igazolványt a közlekedési hatóság a kérelemben meghatározott időtartamra, de legfeljebb öt évre adja ki, az üzemeltető nevére és a jármű rendszámára szólóan, kettő példányban. Az igazolvány egyik példányát az üzemeltető székhelyén kell őrizni, a másik példányt – a szállítási tevékenység közben – a járművön kell tartani. Az igazolványon szereplő adatokban bekövetkezett változást az üzemeltető tizenöt napon belül köteles a közlekedési hatóságnak bejelenteni.

(5) Ha a járművet személyesen nem a tulajdonos vagy az üzemeltető vezeti, az igazolvány csak olyan dokumentummal együtt hatályos, amely hitelt érdemlően igazolja, hogy a járművet vezető személy az üzemeltető tagja, vele munkaviszonyban, vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban áll.

(6) Az üzemeltető az igazolványt a jármű forgalomból történő kivonása, üzemeltetői jogának megváltozása, vagy a saját számlás szállítási tevékenység megszűnése esetén, továbbá – megújítás céljából – az igazolvány időbeli hatályának lejártával köteles a közlekedési hatóságnak visszaszolgáltatni.

(7) Nemzetközi forgalomban

a) saját számlás közúti áruszállítás, vagy autóbusszal saját számlás személyszállítás a közlekedési hatóság által kettő vagy többoldalú nemzetközi egyezmény alapján kiadott engedéllyel, vagy

b) a tagállamok a területén saját számlás közúti áruszállítás az 1072/2009/EK 1. cikk (5) bekezdés d) pontjában, autóbusszal saját számlás személyszállítás az 1073/2009/EK 3. cikk (2) bekezdésében foglaltak szerint is végezhető.

32. § (1) A közlekedési hatóság a közúti személyszállítási igazolványt – ha a tevékenység végzésére jogosult több igazolvánnyal rendelkezik, az összes igazolványt – legalább kettő évre, legfeljebb öt évre visszavonja, ha a tevékenységet végző

a) súlyosan és ismételten megsérti a járművek műszaki és biztonsági követelményeire, vagy a járművezetők személyi feltételeire, vezetési és pihenőidejére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, vagy

b) közúti közlekedési szolgáltatási tevékenységet végez, anélkül, hogy erre jogosult lenne.

(2) Az üzemeltető az igazolvány visszavonásának időtartama alatt újabb igazolványt nem kaphat.

15.A forgalomban való részvétel további feltételei

33. § (1) A közúti forgalomban saját számlás menetlevéllel vehet részt

a) a saját számlás közúti áruszállítást végző 7,5 tonnát meghaladó megengedett legnagyobb össztömegű tehergépjármű,

b) az ADR és az ADR belföldi rendelet hatálya alá tartozó, saját számlás szállításokat végző tehergépjármű és

c) a saját számlás személyszállítást végző autóbusz.

(2) Saját számlás menetlevélként olyan okmány használható, amely legalább a következő adatokat tartalmazza:

a) az üzemeltető megnevezése, székhelye és a gépjárművezető neve,

b) a jármű rendszáma, telephelye,

c) áruszállítás esetén a rakományra vonatkozó adatok: az áru tulajdonosa által kiállított szállítólevél (illetve az árura vonatkozó egyéb okmány) száma, a szállítmány (a szállított anyag) megnevezése, mennyisége, származása, a csomagolás módja, veszélyes árunál az ADR-ben, illetve az ADR belföldi rendeletben meghatározott adatok, továbbá

d) az indulás, a megállások és az érkezés (fel- és lerakodás) helye és ideje, a kilométeróra állása, valamint a megtett kilométer-teljesítmények.

(3) A saját számlás menetlevél szigorú számadású nyomtatványnak minősül. A menetlevelet – az üzemben tartó írásbeli rendelkezése alapján – a jármű vezetője köteles kiállítani. A jármű vezetője köteles a saját számlás menetlevelet a szállítás során eseményszerűen vezetni és aláírásával hitelesíteni.

(3a) A saját számlás közúti áruszállítást végző tehergépjármű menetlevele elektronikus formában is vezethető. Az elektronikus menetlevél esetében a (2) bekezdésben meghatározott adatokat azok rendelkezésre állásának időpontjában, illetőleg automatikusan, zárt rendszerben kell rögzíteni. Az elektronikus menetlevél adatrögzítő berendezésének alkalmasnak kell lennie arra, hogy:

a) a tárolt adatok aktuális tartalmát teljes körűen megjelenítse, és

b) a tárolt adatokról hiteles nyomtatást készítsen vagy biztosítsa az ellenőrzést végző hatóság számára – a jármű üzemben tartója által működtetett zárt informatikai rendszer útján – a tárolt adatok közvetlen, valós idejű letöltését.

(4) A 13. § (2)–(3) bekezdésében foglaltakat alkalmazni kell a gazdálkodó szervezet által a saját számlás közúti áruszállításhoz vagy a saját számlás személyszállításhoz használt járművek tárolására is.

(5) Saját számlás közúti áruszállítást, illetve saját számlás személyszállítást végző jármű vezetőjére a 20. §-ban foglaltakat is – értelemszerűen – alkalmazni kell.

**5/1990. (IV. 12.) KöHÉM rendelet
a közúti járművek műszaki megvizsgálásáról**

II. Fejezet A JÁRMŰVEK TÍPUSVIZSGÁLATA

Típuskövetelmények

3. § (1) Nem szabad belföldi üzemen tartás céljából olyan járműtípust gyártani vagy külföldről behozni (a belföldi forgalom számára vámkezelni), illetőleg forgalomba helyezni, amely az MR-ben foglaltaknak nem felel meg.

(2) A járműtípushoz a típusbizonyítvány, a járműsorozathoz a sorozat forgalomba helyezési engedély, illetőleg a járműhöz az egyedi forgalomba helyezési engedély abban az esetben adható meg, amennyiben a járműtípus megfelel az MR-ben meghatározott követelményeknek. A típusbizonyítványban, a sorozat forgalomba helyezési engedélyben és az egyedi forgalomba helyezési engedélyben meg kell határozni azt is, hogy a járműtípushoz vagy a járműsorozathoz tartozó járművek, illetőleg az a jármű, amelynek a forgalomba helyezését engedélyezték, milyen járműfajtaként vehetnek részt a közúti forgalomban.

(3) A jármű belföldi üzemen tartás céljára csak a (2) bekezdésben meghatározott típusbizonyítvány vagy forgalomba helyezési engedély alapján értékesíthető.

(4) A (2) és (3) bekezdésnek, valamint a 4–6. §-nak a rendelkezéseit alkalmazni kell a munkagépekre is, ha azok tervezési sebessége a 25 km/órát meghaladja.

(5) A jármű-honosítási eljárásban a járműtípus MR.-ben meghatározott követelményeknek való megfelelését – külön vizsgálat nélkül – teljesítettnek kell tekinteni.

Típusbizonyítvány, forgalomba helyezési engedély

4. § (1)

(2)

(3)

(4)

(5)

(6) Az e rendelet Függelékeinek hatálya alá nem tartozó járműtípusra kiadott általános forgalomba helyezési engedély időbeli hatálya a típusbizonyítvány jogosítottja részére három év, a sorozat- és egyedi forgalomba helyezési engedély időbeli hatálya a kérelmező részére egy év.

(7)

(8) A jármű egyedi behozatala esetén – igazgatási szolgáltatási díj ellenében, kérelemre – a közlekedési hatóság hat hónapig érvényes egyedi forgalomba helyezési engedélyt ad ki. Az egyedi forgalomba helyezési engedély kiadásakor ellenőrizni kell, hogy a jármű megfelel-e az MR. 5–8. §-ában, 10. § (2) bekezdésében, 12. § (1) bekezdésében, 16. § (1)–(2) bekezdésében, 17., 21. §-ában, 30. § (1), (3)–(12) és (16)–(20) bekezdésében, 32. § (2)–(6) és (8) bekezdésében, 34., 36/A., 38., 40., 42., 44., 46., 48., 50., 52., 55., 57., 59., 61., 63., 65., 69., 71., 75. §-ában, 81. § (1) és (4)–(12) bekezdésében, 93/A. és 93/B. §-ában foglaltaknak, továbbá az MR. 1. számú mellékletében meghatározott jóváhagyási kötelezettségeknek. Az egyedi forgalomba helyezés engedélyezése során ellenőrzendő környezetvédelmi rendelkezések köréről a közlekedésért felelős miniszter – a környezetvédelemért felelős miniszterrel egyetértésben – külön jogszabályban eltérően rendelkezhet.

(9)

(10) A közlekedési hatóság az (1)–(9) bekezdésben foglaltak alapján kiadott típusbizonyítványban, továbbá az egyedi- és sorozat forgalomba helyezési engedélyben meghatározott műszaki adatok alapján megállapítja a járműtípusok műszaki adatait (a továbbiakban: típus-adatbázis).

(10a) A közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló kormányrendelet (a továbbiakban: KR.) szerint a jármű forgalomba helyezésekor a típus-adatbázisban meghatározott adatokkal vehető nyilvántartásba a jármű. A típus-adatbázis naprakész állapotáról és a közlekedési igazgatási hatóság számára elektronikus úton biztosított közvetlen hozzáférésről a közlekedési hatóság gondoskodik.

(11) Az Európai Unió tagállamának illetékes hatósága által valamely járműtípusra kiadott „EK típusjóváhagyó okmány” alapján a közlekedési hatóság a gyártó vagy a forgalmazó kérelmére–típusvizsgálat nélkül – általános forgalomba helyezési engedélyt ad ki. Azon járműtípus esetében, amelyre a vonatkozó „EK típusjóváhagyó okmány” közlekedéshatósági informatikai rendszerben történő regisztrációja megtörtént, az általános forgalomba helyezési engedély kiadása a regisztrációnak a közlekedési hatóság informatikai rendszerében történő elfogadásával valósul meg.

(11a) Az M1 és N1 járműkategóriába tartozó típus esetében a gyártó és a forgalmazó elektronikus úton, a közlekedési hatóság informatikai rendszerében kérelmezheti a (11) bekezdés szerinti általános forgalomba helyezési engedély kiadását.

(12) Az általános, valamint a sorozat forgalomba helyezési engedéllyel rendelkező M1 és N1 kategóriájú jármű gyártója, valamint forgalmazója a bontási információt – kézikönyvek vagy elektronikus média útján (CD-ROM, on-line szolgáltatások) a forgalmazás megkezdését követő hat hónapon belül – köteles biztosítani a külön jogszabályban meghatározott regisztrált bontó-hulladékkezelők részére. E kötelezettség elmulasztása esetén a közlekedési hatóság a jármű típusára kiadott típusbizonyítvány, illetőleg sorozat forgalomba helyezési engedély érvényességét megszünteti.

(13) Közösségi járműre – ha az megfelel az e rendeletben és a közúti közlekedésre vonatkozó közigazgatási hatósági ügyekben alkalmazandó kiegészítő eljárási szabályokról szóló kormányrendeletben a jármű-honosítási eljárásra előírt feltételeknek – egyedi forgalomba helyezési engedélyt nem kell kiadni. A járműre a műszaki adatlapot és a műszaki vizsgálati bizonyítványt a (8) bekezdésben meghatározott feltételek ellenőrzése nélkül, a jármű forgalomban tartására vonatkozóan a származási országban megszerzett jogosultság igazolása mellett, a 4/C. §-ban meghatározott jármű-honosítási eljárásban kell kiadni.

(14) A (13) bekezdés és a 4/C. § rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell az Európai Gazdasági Térségben nem részes államban nyilvántartásba vett azon gépjárműre, amely a vámmentességek közösségi rendszerének létrehozásáról szóló 2009. november 16-i 1186/2009/EK tanácsi rendelet 3–11. cikke szerint természetes személyhez tartozó személyes vagyontárgynak minősül.

(15) Az egyedileg gyártott, a 2. § (10) bekezdésében meghatározott járműsorozatba nem tartozó, új, különleges ipari vagy szolgáltatási tevékenység gyakorlására szolgáló, áruszállításra nem alkalmas, N2, N3, O3, O4 járműkategóriába tartozó jármű, továbbá az M1 járműkategóriába tartozó járművek közül a lakóautó egyedi behozatala esetében a (8) bekezdés rendelkezéseit kell alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy a (8) bekezdésben meghatározott műszaki feltételek tekintetében az EK jóváhagyási kötelezettségek helyett elfogadható az MR. 1. melléklet 5. pontja szerinti nemzetközileg elfogadott minősítési rendszer előírásainak megfelelő, közúti közlekedésre való alkalmasságot igazoló minősítés is.

4/A. § (1) A közlekedési hatóság minden naptári évre vonatkozóan – a járműgyártóktól vagy az általuk kijelölt importőröktől kapott adatszolgáltatás alapján – nyilvántartást vezet az illetékességi területén nyilvántartásba vett új személygépkocsi és új könnyű haszongépjármű adatairól az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó széndioxid-kibocsátási előírások meghatározásáról, valamint a 443/2009/EK és az 510/2011/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/631 európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikkében foglaltak szerint. A járműgyártó vagy az általuk

kijelölt importőr minden naptári hónapot követő 15. napig megküldi a közlekedési hatóság részére a naptári hónapban nyilvántartásba vett új személygépkocsi és új könnyű haszongépjármű adatait.

(1a) A közlekedési hatóság minden naptári évre vonatkozóan – a járműgyártóktól vagy az általuk kijelölt importőröktől kapott adatszolgáltatás alapján – nyilvántartást vezet az illetékességi területén nyilvántartásba vett új nehézgépjárművek adatairól az új nehézgépjárművek CO₂-kibocsátásának és tüzelőanyag-fogyasztásának nyomon követéséről és bejelentéséről szóló, 2018. június 28-i (EU) 2018/956 európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikkében foglalt adattartalommal. A járműgyártó vagy az általuk kijelölt importőr minden naptári hónapot követő 15. napig megküldi a közlekedési hatóság részére a naptári hónapban nyilvántartásba vett új nehézgépjármű adatait.

(2) Az (1) bekezdéshez kapcsolódóan a könnyű személygépjárművek és haszongépjárművek (Euro 5 és Euro 6) kibocsátás tekintetében történő típusjóváhagyásáról és a járműjavítási és -karbantartási információk elérhetőségéről szóló, 2007. június 20-i 715/2007/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 715/2007/EK rendelet) szerinti típusjóváhagyással nem rendelkező személygépkocsiknak a fajlagos szén-dioxid-kibocsátását a megfelelőségi nyilatkozatban (a továbbiakban: COC okmány) rögzíteni kell.

(3) A közlekedési hatóság az (1) bekezdés szerint összegyűjtött adatokat – a megelőző évre vonatkozóan – minden év február 28-ig megküldi az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) részére.

(4) A közlekedési hatóságnak a Bizottság erre vonatkozó külön kérésére is át kell adnia az (1) bekezdés szerint összegyűjtött adatokat.

(5) A közlekedési hatóság haladéktalanul értesíti a Bizottságot, ha az üzemelő járművek szén-dioxid-kibocsátása meghaladja a COC okmányban feltüntetett fajlagos szén-dioxid-kibocsátási értéket.

(6) A közlekedési hatóság adatokat gyűjt és jelentést készít a gépjárművek és pótkocsijaik, valamint az ilyen járművek rendszereinek, alkatrészeinek és önálló műszaki egységeinek jóváhagyásáról szóló, 2007. szeptember 5-i 2007/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (a továbbiakban: 2007/46/EK irányelv) II. mellékletében meghatározott, 2610 kg referenciatömeget meg nem haladó, M2 és N2 kategóriájú járművek nyilvántartásba vételére, továbbá azon járművekre vonatkozóan, amelyekre a típusjóváhagyást a 715/2007/EK rendelet 2. cikk (2) bekezdése szerint kiterjesztették.

(7) A közlekedési hatóság minden a negyedév végét követő második hónap 15-éig egyeztetni a járműgyártóval vagy az általa kijelölt importőrrel a tárgyi negyedévben az (1) bekezdés alapján rendelkezésére álló adatokat.

Típusvizsgálat, típusvizsgálói jegyzék

4/B. § (1) A járművek típusvizsgálatára – az Európai Közösség jogszabályaival összhangban – a Függelékben meghatározottak alkalmazandók. A Függelék hatálya alá nem tartozó járműtípus esetében a típusvizsgálat az MR.-ben a járműkategóriához meghatározott feltételek teljesülésének vizsgálatára terjed ki.

(2)

(3)

(4)

A közösségi jármű egyedi forgalomba helyezésének engedélyezése (jármű-honosítási eljárás)

4/C. § (1) A közösségi jármű egyedi forgalomba helyezésének engedélyezését a közlekedési hatóság kérelemre, a közúti közlekedésre vonatkozó közigazgatási hatósági ügyekben alkalmazandó kiegészítő eljárási szabályokról szóló kormányrendeletben meghatározott feltételek alapján, a származási országban kiadott okmányok bemutatása és a jármű szemléje alapján, jármű-honosítási eljárás során végzi. A jármű-honosítási eljárásra az egyedi

forgalomba helyezési engedélyezési eljárás e rendeletben meghatározott szabályait kell alkalmazni.

(2) Az e §-ban foglaltakat kell alkalmazni a Magyarország területén szolgálati céllal tartózkodó külföldi fegyveres erők és a Magyarország területén felállított nemzetközi katonai parancsnokságok, azok Magyarországon szolgálatot teljesítő állományának tagjai, valamint e személyek – a Magyar Köztársaság területén szolgálati céllal tartózkodó külföldi fegyveres erők, valamint a Magyar Köztársaság területén felállított nemzetközi katonai parancsnokságok és állományuk nyilvántartásáról, valamint jogállásukhoz kapcsolódó egyes rendelkezésekről szóló törvényben meghatározott – hozzátartozóinak használatában lévő járművek forgalomba helyezésének engedélyezési, valamint az azt követő időszakos műszaki felülvizsgálati eljárása során mindaddig, amíg a tulajdonos vagy üzemeltető erre való jogosultságát a külföldi fegyveres erő, a Magyarország területére települt katonai szervezet vagy nemzetközi katonai parancsnokság igazolja.

(3) Az e §-ban foglaltakat kell alkalmazni a Magyarország területén szolgálati céllal tartózkodó, a diplomáciai vagy a nemzetközi jogon alapuló egyéb kiváltságot és mentességet élvező személyek és hozzátartozóik használatában lévő járművek forgalomba helyezésének engedélyezési, valamint az azt követő időszakos műszaki felülvizsgálati eljárása során mindaddig, amíg a tulajdonos vagy üzemeltető erre való jogosultsága igazoltan fennáll.

(4) A jármű-honosítási eljárásban a jármű nyilvántartásba vételéhez szükséges, valamint a regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény 9. § (4) bekezdésében meghatározott további adatait a közúti közlekedésre vonatkozó közigazgatási hatósági ügyekben alkalmazandó kiegészítő eljárási szabályokról szóló kormányrendeletben meghatározott feltételek alapján, a származási országban kiadott okmányok figyelembevételével kell megállapítani.

(5) A jármű-honosítási eljárás a közlekedési hatóság által üzemeltetett vizsgálóállomáson, az országos lefedettséget biztosító műszaki vizsgálóállomáson, valamint a vizsgálóállomás engedélyezésének részletes eljárási szabályairól szóló kormányrendelet alapján engedélyezett vizsgálóállomáson is elvégezhető.

(5a) A közlekedési hatóság által engedélyezett vizsgálóállomás nem jogosult a honosítási eljárás lefolytatására, ha megállapításra kerül, hogy

a) a járművet az EK típusjóváhagyással rendelkező kivitelhez képest a 2. § (3) bekezdésében felsoroltakon kívül átalakították,

b) a műszaki vizsgálati bizonyítvány vagy a vizsgálatot végző tagállam publikusan elérhető informatikai rendszerében a vizsgálatra vonatkozó adatok nem állnak rendelkezésre,

c) a 4/C. § (2) és (3) bekezdése hatálya alá tartozó jármű, és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes államban nyilvántartásba vett azon gépjármű, amely az 1186/2009/EK tanácsi rendelet 3–11. cikke szerint természetes személyhez tartozó személyes vagyontárgynak minősülnek,

d) az 1999. december 31. előtt nyilvántartásba vett járművek esetében a jármű nem rendelkezik COC okmánnyal vagy a járműgyártó által a járművön elhelyezett adattáblával, amely igazolja a járműgyártó teljes járműre vonatkozó EK típusjóváhagyási eljárásnak való megfeleléseit.

(6) A jármű-honosítási eljárás során a jármű származási országának illetékes hatósága által meghatározott – a jármű forgalmi engedélyében vagy egyéb hatósági bizonyítványában feltüntetett – jogosultságokat és korlátozásokat is figyelembe kell venni. A közlekedési hatóság dönt arról, hogy azokat további vizsgálat mellőzésével megadottnak vagy megállapítottaknak tekinti, vagy az engedély megadását további vizsgálatához köti. A közlekedési hatóság által megállapított jogosultságokat, korlátozásokat a „Műszaki adatlapon” fel kell tüntetni.

(7) A nyilvántartásba vételhez szükséges típusjellemző adatokat az EK típusjóváhagyással rendelkező járműtípus esetén a járműhöz a gyártó által kiadott COC okmány vagy az azon

alapuló külföldi forgalmi engedély alapján, az EK típusjóváhagyással nem rendelkező közösségi jármű esetén a származási ország illetékes hatósága által kiadott forgalmi engedély alapján kell megállapítani.

(8) A jármű-honosítási eljárás során végzett szemlén kívül a 12. §-ban meghatározott időszakos vizsgálatot akkor kell elvégezni, ha

- a) a származási országban kiadott műszaki vizsgálati bizonyítvány időbeli hatálya lejárt, vagy
- b) tulajdonos ezt kéri.

(9) A jármű-honosítási eljárásban kiadott „Műszaki adatlap”-on a következő időszakos vizsgálat határidejét a származási országban megállapított időbeli hatállyal megegyezően, de legfeljebb a 11. § (3) bekezdésében meghatározott időtartamban kell megállapítani.

Gépjármű, mezőgazdasági vontató és ezek pótkocsija típusvizsgálata

5. § (1) A gépjármű, a mezőgazdasági vontató és ezek pótkocsija típusvizsgálatának ki kell terjednie

- a) a járműtípus azonosításához szükséges adatok megállapítására;
- b) annak ellenőrzésére, hogy a járműtípus megfelel-e a jogszabályban meghatározott műszaki, közlekedésbiztonsági, környezetvédelmi és munkavédelmi követelményeknek.

c)

(2)

Lassú jármű és pótkocsija típusvizsgálata

6. § (1) Típusvizsgálat és típusbizonyítvány szükséges

a) a közúti személy- vagy teherszállításra, valamint a közúton pótkocsi vontatására készült lassú jármű, továbbá

b) a lassú jármű közúti teherszállításra készült pótkocsija tekintetében.

(2) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezés alkalmazása szempontjából nem minősül

a) személyszállításra készült lassú járműnek az a jármű, amelyen a vezető ülésén kívül csak egy ülőhely van,

b) teherszállításra vagy pótkocsi vontatására készült lassú járműnek az a jármű, amely csak a rendeltetésszerű használatához szükséges eszközök, illetőleg berendezések szállítására, vontatására készült.

(3) Nem szükséges típusbizonyítvány az MR. 118. §-ában meghatározott lassú jármű (kerti traktor) forgalomba helyezéséhez.

(4) A lassú jármű típusvizsgálatára az 5. §-ban foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

Segédmotoros kerékpár típusvizsgálata

7. § A segédmotoros kerékpár típusvizsgálatára az 5. § (1) bekezdésének a) és b) pontjában foglalt rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

Típusbizonyítvány érvényességének meghosszabbítása, újabb típusbizonyítvány kiadása

8. § (1)

(2) Újabb típusbizonyítvány kiadását kell kérni, ha a gyártó a járműtípuson a típusbizonyítványban meghatározott adatot vagy közlekedésbiztonsági, környezetvédelmi munkavédelmi jellemzőit érintő változtatást hajt végre. Az újabb típusbizonyítvány kiadása során a típusvizsgálatot csak a változtatás által indokolt terjedelemben kell elvégezni.

III. Fejezet JÁRMŰVEK ÖSSZEÉPÍTÉSE

Összeépítés

9. § (1) A jármű összeépítése esetén – a 9/A. §-ban meghatározott egyedi és kis sorozatú gyártás esetét kivéve – a közlekedési hatóság igazgatási szolgáltatási díj ellenében, kérelemre összeépítési engedélyt ad ki. Az összeépítési engedély időbeli hatálya egy év. Az összeépítési engedély iránti kérelemhez – a muzeális jármű összeépítése célját kivéve – csatolni kell az 1. számú melléklet I. Jármű összeépítéséhez szükséges műszaki dokumentációk részében meghatározott, a közúti közlekedésről szóló törvény (a továbbiakban: Kkt.) szerint szakértői tevékenység folytatására járműtervezés műszaki szakterületen jogosult szakértő által ellenjegyzett műszaki dokumentációt.

(1a) Muzeális jármű összeépítésére irányuló eljárás esetében a felhasznált alváz, önhordó karosszéria vagy motorkerékpár váz és – ha a jármű rendelkezik vele – a meghajtómotor származását igazoló dokumentum csatolása szükséges.

(2) Az összeépítési engedély – a (3)–(6) bekezdésekben meghatározott követelmények betartásával – abban az esetben adható ki, ha a létrehozni kívánt jármű megfelel az egyedi forgalomba helyezés engedélyezésére vonatkozóan a 4. §-ban meghatározott feltételeknek. Az összeépítési engedélyben a közlekedési hatóság feltételeket határozhat meg. Az előírt feltételek teljesítését – az engedélyben meghatározott esetekben – a közlekedési hatóság az engedély záradékolásával igazolja.

(3) Jármű összeépítéssel történő létrehozása kizárólag az a)–f) pontokban meghatározott esetekben engedélyezhető:

- a) az egyedi vagy kis sorozatú gyártásra a 9/A. §-ban meghatározott feltételek szerint,
- b) különleges – a közúti áruszállításra nem alkalmas – egyedi rendeltetésű, 3500 kg megengedett legnagyobb össztömeget meg nem haladó lassú jármű (munkagép),
- c) legfeljebb 3500 kg megengedett legnagyobb össztömegű fék nélküli vagy ráfutófékes pótkocsi,
- d) a közúti közlekedésre vonatkozó közigazgatási hatósági ügyekben alkalmazandó kiegészítő eljárási szabályokról szóló kormányrendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő muzeális jellegű jármű, továbbá
- e) az MR. 112/B. és 112/C. §-ban meghatározott feltételeknek megfelelő jármű,
- f) trolibusz.

(4) Nem kell előzetes hatósági (összeépítési) engedély a közúton személy- vagy teherszállítást nem végző, pótkocsit nem vontató lassú járműnek és az MR 118. §-ában említett lassú járműnek, valamint a lassú jármű teherszállítást nem végző pótkocsijának az összeépítéséhez.

(5) Jármű összeépítéséhez, új, felújított, javított, illetőleg bontás során kinyert és javítás nélkül beépíthetőnek minősített alkatrészek használhatók. Ezekre az alkatrészekre — a gyári új alkatrészek kivételével — a pótalkatrészekre vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni.

(6) Lassú jármű összeépítés útján nem készülhet gépkocsialváz vagy karosszéria felhasználásával.

(7) Az összeépített járművet forgalomba helyezés előtti vizsgálat céljából be kell mutatni a közlekedési hatóságnak. Az összeépített jármű forgalomba helyezés előtti vizsgálata során az érvényes összeépítési engedély egyedi forgalomba helyezési engedélynek minősül. Ha a közlekedési hatóság az összeépítésre feltételt állapított meg, a feltétel teljesítését is igazolni kell.

Egyedi és kis sorozatú gyártás

9/A. § (1) Az egyedi és kis sorozatú gyártás (a továbbiakban együtt: kis sorozatú gyártás) útján létrehozott járművekre az előzetes összeépítési engedélyt – igazgatási szolgáltatási díj ellenében, kérelemre – a közlekedési hatóság adja ki.

(2) Kis sorozatú gyártással

a) a járműtípus sorozatgyártásának előkészítéseként (prototípus, „null-széria”),

b) a többlépcsős gyártás befejezéseként teljes jármű, illetőleg

c) a gyártó által előkészített és az összeépítő részére átadott dokumentáció és technológia alkalmazásával – e célra készült egyedi karosszéria (alváz) felhasználásával – kialakított egyedi jármű (ún. „kit-car”)

hozható létre.

(3) A (2) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott járművet kis sorozatú gyártással közúti járműgyártó tevékenységet folytató egyéni vállalkozó és gazdálkodó szervezet hozhat létre.

(4) Kis sorozatú gyártás esetén az előzetes összeépítési engedélyt – a 9. § (1) bekezdésben meghatározott eljárás alkalmazásával és feltételek esetén, a létrehozott járművek számának megfelelően az összeépítés engedélyezésére külön jogszabályban járművenként meghatározott igazgatási szolgáltatási díj ellenében – a közlekedési hatóság abban az esetben adja ki, ha

a) a gyártási dokumentáció alapján valószínűsíthetően a jármű kielégíti az MR.-ben meghatározott követelményeket, valamint

b) a gyártó biztosítja a prototípus elkészült mintadarabja esetében, valamint a gyártás meghatározott szakaszaiban a hatósági ellenőrzés feltételeit.

(5)

(6) A kis sorozatú gyártás engedélyezésekor a rendelet Függelékének a kis sorozatú gyártásra vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell.

(7) Az egyedi összeépítési engedély egyedi forgalomba helyezési engedélynek, a sorozat összeépítési engedély sorozat forgalomba helyezési engedélynek minősül, amelyek időbeli hatálya a kiadásuktól számított egy év.

IV. Fejezet GÉPJÁRMŰRE, MEZŐGAZDASÁGI VONTATÓRA ÉS EZEK PÓTKOCSIJÁRA VONATKOZÓ EGYEDI MŰSZAKI VIZSGÁLATOK

Forgalomba helyezés előtti vizsgálat

10. § (1) A gépjármű, a mezőgazdasági vontató, és ezek pótkocsija – a (4) bekezdésben foglalt kivétellel – a közlekedési hatóság által végzett forgalomba helyezés előtti vizsgálat alapján helyezhető forgalomba.

(2) A forgalomba helyezés előtti vizsgálat elvégzését általános, sorozat, illetőleg egyedi forgalomba helyezési engedély alapján kell kérni a közlekedési hatóságtól. Az egyedi forgalomba helyezés engedélyezése és a forgalomba helyezés előtti vizsgálat elvégzése összevontan, egy eljárásban is lefolytatható.

(2a) Nem nyújtható be a (2) bekezdés szerinti eljárás lefolytatására kérelem azon jármű típushoz tartozó új járműveknél, amelyet a jármű gyártója vagy a gyártót képviselő hazai forgalmazó értékesít, és amely típusra vonatkozóan a közlekedési hatóság „EK típusjóváahagyó okmány” közlekedés hatósági informatikai rendszerben történő regisztrációjával a 4. § (11) bekezdése szerinti típusbizonyítványt adott ki. Amennyiben a gyártó vagy a gyártót képviselő hazai forgalmazó kérte a típusra vonatkozó „EK típusjóváahagyó okmány” közlekedés hatósági informatikai rendszerben történő regisztrációjával a típusbizonyítvány kiadását, a kérelmet úgy kell tekinteni, hogy a gyártó vagy a gyártót képviselő hazai forgalmazó kérelmezte a típushoz tartozó és általa értékesített

valamennyi új jármű (2) bekezdés szerinti eljárás alóli mentesítését, ebben az esetben a jármű forgalomba helyezés előtti vizsgálata nem szükséges.

(3) Muzeális jellegű jármű forgalomba helyezés előtti vizsgálatát – egyedi forgalomba helyezési engedély nélkül – a muzeális minősítését tanúsító muzeális jármű-igazolás alapján kell elvégezni.

(4) A közlekedési hatóság engedélye alapján nem kell forgalomba helyezés előtti vizsgálatra bemutatni azt az új járművet, amelyet a teljes járműre kiadott EK típusjóváhagyás alapján a gyártója vagy a gyártót képviselő hazai forgalmazó értékesít, ha

a) a típusára vonatkozóan a közlekedési hatóság a 4. § (11) bekezdése szerint a közlekedéshatósági informatikai rendszerben adta ki az általános forgalomba helyezési engedélyt, vagy

b) az M2, M3, N2, N3 és O járműkategóriába tartozó jármű esetében a gyártó COC okmányt adott ki.

(4a) A forgalomba helyezés előtti megvizsgálás alól történő mentesítés feltételeként meghatározott követelmények teljesítését a közlekedési hatóság ellenőrzi.

(4b) A (4) bekezdés b) pontja szerinti esetben a közlekedési hatóság a tulajdonos kérelmére, az eredeti COC okmány benyújtása esetén adja ki a Műszaki adatlapot.

(4c) A közlekedési hatóság a COC okmány alkalmazásával történő forgalomba helyezési eljárás keretében a jármű műszaki adatainak a típus-adatbázissal való összevetését haladéktalanul, de legfeljebb öt napon belül elvégzi. Ezen eljárás során a „Műszaki adatlap” kiadása mellett a jármű ellenőrzött műszaki adatait a közlekedési hatóság elektronikus úton adja át a központi közúti közlekedési nyilvántartó szerv (a továbbiakban: Nyilvántartó) részére.

(4d) Ha az új jármű kereskedelmi forgalomba hozatala a közlekedési hatóság vagy a közlekedési hatóság által engedélyezett gépjárműfenntartó szervezet által üzemeltetett vizsgáló állomáson (a továbbiakban együtt: vizsgáló állomás) történik, a (4) bekezdésben meghatározott eljárás során kiadott vagy elektronikusan átadott Műszaki adatlap adatainak kiegészítésével kiadott új Műszaki adatlapon – a változtatással érintett jellemzők MR.-ben foglaltaknak való megfelelése ellenőrzésére korlátozott időszakos vizsgálat alkalmazásával – a vizsgabiztos megállapíthatja

a) a vonószerkezettel felszerelt jármű vontatásra való alkalmasságát, amennyiben a járműtípus a típusbizonyítvány alapján vontatásra alkalmas, valamint

b) a megkülönböztető- és figyelmeztető jelzést adó készülékek felszerelésének és használatának szabályairól szóló miniszteri rendelet alapján jogosult üzemben tartó járműve esetében a jármű figyelmeztető- vagy megkülönböztető jelzésekkel való felszereltségét.

(5) Az általános forgalomba helyezési engedély alapján végzett forgalomba helyezés előtti vizsgálat során a típusbizonyítvány adataival való egyezést, továbbá – az MR 5–8., 17., 19., 21. §-okban foglaltak kivételével – az üzemeltetési műszaki feltételek megtartását kell ellenőrizni.

(6) A sorozat és az egyedi forgalomba helyezési engedély alapján végzett forgalomba helyezés előtti vizsgálat során a forgalomba helyezési engedélyben, illetőleg az összeépítési engedélyben foglalt adatokkal való egyezést, az azokban foglalt feltételek teljesítését, továbbá – az MR 5–8., 17., 19., 21. §-aiban foglaltak kivételével – az üzemeltetési műszaki feltételek megtartását kell ellenőrizni.

(7) A használt gépjármű és a gépjármű pótkocsija forgalomba helyezés előtti vizsgálata során – a muzeális jellegű jármű kivételével – külön jogszabályban előírt feltételek fennállása esetén előzetes eredetiségvizsgálatot is kell végezni.

(8)

(9) A hatósági engedéllyel rendelkező vizsgáló állomáson (a továbbiakban: vizsgáló állomás) a jármű műszeres és vizuális vizsgálatát, a mérési adatok rögzítését a közlekedési

hatóság által kiadott engedéllyel rendelkező műszaki vizsgabiztos (a továbbiakban: vizsgabiztos) végzi.

(10) A forgalomba helyezés előtti vizsgálatához, a honosítási eljáráshoz biztosítandó tárgyi feltételeket, a technológiát és az ügyrendet az 5. számú melléklet tartalmazza.

(11)

(12)

(13)

Forgalomba helyezés előtti vizsgálat eredményén alapuló intézkedések

11. § (1) Ha a forgalomba helyezés előtti vizsgálat eredménye szerint a jármű a közúti forgalomban való részvételre műszaki, közlekedésbiztonsági és környezetvédelmi szempontból alkalmasnak minősül, illetve a 10. § (4) bekezdésében meghatározott esetben ki kell adni a vizsgálatot kezdeményező részére a megfelelt minősítésű „Műszaki vizsgálati bizonyítványt” és „Műszaki adatlapot”, amely tartalmazza:

a) a jármű forgalomba helyezéséhez szükséges műszaki és környezetvédelmi adatokat,
b) a jármű közlekedésbiztonsági és környezetvédelmi megfelelésének igazolását, valamint
c) a forgalmi engedély időbeli hatályaként a következő időszakos vizsgálat határidejét, valamint – gépjárművek esetén – a kilométer-számláló műszer által jelzett értéket és a rögzítés időpontját (dátumát) is.

(2) A „Műszaki adatlap” a jármű forgalomba helyezéséhez a forgalomba helyezés előtti vizsgálatot követő hat hónapig, de legfeljebb a forgalomba helyezési engedély időbeli hatályának lejártáig használható fel.

(3) Az időszakos vizsgálat határidejét új jármű esetén a forgalomba helyezés napjától, használt jármű esetén a forgalomba helyezés előtti vizsgálat napjától számított

a) az autóbushoz, a trolibuszhoz a b) pont alá be nem sorolt 3500 kg megengedett legnagyobb össztömeget meghaladó gépkocsinál és pótkocsinál, valamint a személytaxinál és a személymentő gépkocsinál egy évben,

b) a motorkerékpárnál, a T1b, T2b, T3b, T4.1b, T4.2b, T4.3b és T5 járműkategóriába tartozó mezőgazdasági vontatónál, a 3500 kg megengedett legnagyobb össztömeget meg nem haladó gépkocsinál, a „méhesház” különleges felépítményű gépkocsinál és ilyen felépítményű pótkocsinál, továbbá a motorkerékpár, a személygépkocsi, a T1b, T2b, T3b, T4.1b, T4.2b, T4.3b és T5 járműkategóriába tartozó mezőgazdasági vontató pótkocsijánál

ba) új jármű esetében négy évben,

bb) használt jármű esetében az első használatba vétel évét követő három naptári éven belül három évben, három naptári éven túl két évben,

c) a közforgalmú személyszállításra használt vagy megkülönböztető jelzések használatára jogosult járműnél egy évben,

d) minden egyéb járműnél a jármű első használatba vételének évét követő

da) 4 naptári éven belül két évben,

db) 4 naptári éven túl egy évben,

e) OT betűjelű különleges rendszámmal üzemeltetett muzeális jellegű jármű, valamint a T1, T1a, T2, T2a, T3, T3a, T4, T4.1a, T4.2a, T4.3a járműkategóriába tartozó mezőgazdasági vontató és a kizárólag e járműkategóriákba tartozó mezőgazdasági vontatóval vagy lassú járművel vontatható pótkocsi esetében öt évben,

f) versenyjármű esetében 1 évben

kell meghatározni.

(3a) Ha az időszakos vizsgálatot a forgalmi engedély időbeli hatályának (műszaki érvényességi idejének) lejártá előtt legfeljebb 30 napon belül végzik, a forgalmi engedély hatályának megállapításánál a (3) bekezdésben meghatározott időtartamot nem az időszakos vizsgálat napjától, hanem a forgalmi engedély időbeli hatályának lejártá napjától kell számítani.

(4) Ha az (1) bekezdésben említett jármű a forgalomba helyezés előtti, vagy az időszakos vizsgálat időpontját követően hatályba lépő – az MR.-ben meghatározott – üzemeltetési műszaki feltételnek nem felel meg, akkor a következő időszakos vizsgálat határidejeként az MR.-ben meghatározott új követelmény hatálybalépési időpontját kell megállapítani.

(5) Ha a járműnek a típusbizonyítványban rögzített vagy a forgalomba helyezés előtti vizsgálata során megállapított tulajdonságai indokolják, a forgalomban való részvételt korlátozni kell, illetőleg külön feltételekhez kell kötni. A korlátozást, illetőleg a feltételeket a jármű forgalmi engedélyében fel kell tüntetni.

(6) A forgalomban való részvétel korlátozása és az (5) bekezdés alapján megállapított feltételek kiterjedhetnek a jármű:

a) megengedett sebességére,

b)

c) konstrukciós jellemzői által meghatározott használati korlátozásra, így különösen:

ca) a kiegyenlítőmű nélküli hajtott tengellyel rendelkező L7e kategóriájú jármű esetében 40 km/óra sebességhatárolás, továbbá

cb) a járműgyártó által előírt üzemeltetési korlátozásra,

cc) a versenyjárművek használatára.

(7) Ha a jármű a forgalomba helyezés előtti vizsgálat során a műszaki, közlekedésbiztonsági, vagy környezetvédelmi követelményeknek nem felel meg, a forgalomban való részvételt a közlekedési hatóság nem engedélyezi.

(8)

(9)

Versenyjármű ideiglenes forgalomban tartásához szükséges versenyjármű szemle eredményén alapuló intézkedések

11/A. § (1) A versenyjármű ideiglenes forgalomban tartásának engedélyezése a közlekedési igazgatási feladatokkal összefüggő hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló kormányrendeletben meghatározott fővárosi és vármegyei kormányhivatal vagy az országos lefedettséget biztosító vizsgálóállomás által végzett versenyjármű szemlén, az országos autóverseny rendszert működtető, országos sportági szövetség által a járműre kiállított gépkönyv és szakvélemény alapján történik.

(2) A versenyjármű szemle során ellenőrizni kell, hogy a versenyjármű megfelel-e az MR.-ben foglalt feltételeknek.

(3) Ha a versenyjármű megfelel az MR.-ben foglalt feltételeknek, a közlekedési igazgatási feladatokkal összefüggő hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló kormányrendeletben meghatározott fővárosi és vármegyei kormányhivatal kiállítja az ideiglenes forgalmi engedély kiadásához szükséges „Műszaki Adatlap”-ot, amelynek időbeli hatályát egy évben határozza meg.

A környezetkímélő gépjárművekkel kapcsolatos hatósági vizsgálat

11/B. § (1) Az MR. 2. §-ában meghatározott környezetkímélő gépkocsi környezetvédelmi osztályba sorolása és a környezetkímélő jelleg megállapítása csak gyári kivitelű gépkocsi esetében végezhető el

a) a típusbizonyítványban meghatározott adatok,

b) a COC okmányban feltüntetett adatok, amennyiben ez a gépkocsihoz rendelkezésre áll,

c) a járműimportőr vagy az adott járműtípus hazai kereskedelmi képviselője által rendelkezésre bocsátott adatok vagy

d) az a)–c) pontban meghatározott adatok hiányában típusvizsgáló szakértői intézmény szakvéleménye

alapján.

(2) Az időszakos vizsgálat vagy a közlekedési hatóság által végzett szemle során az üzemeltető kérheti a gépkocsi korábban megállapított 5. környezetvédelmi osztályba

sorolás módosítását, amennyiben a gépkocsi az MR. 2. § (6) bekezdésében meghatározott környezetkímélő gépkocsi körébe tartozik.

(3) Ha az MR. 5. számú melléklet „II. A gépjárművek környezetvédelmi osztályba sorolása” pontjában foglalt táblázat 5. számú kódjával megjelölt járműkörbe tartozó hibrid hajtású gépkocsit az 5. környezetvédelmi osztálynál magasabb osztályba sorolták, akkor az üzembentartó kérheti a (2) bekezdés szerinti eljárás lefolytatását.

(4) Az időszakos vizsgálat vagy a közlekedési hatóság által végzett szemle során az üzembentartó kérheti a motorkerékpár környezetkímélő motorkerékpárnak történő besorolását, amennyiben a gyári kivitelű motorkerékpár az MR. 2. § (6a) bekezdésében meghatározott környezetkímélő motorkerékpár körébe tartozik.

(5) Amennyiben a közlekedési hatóság megállapítja, hogy a (4) bekezdésben foglalt kérelem teljesítésének feltételei fennállnak, a környezetkímélő motorkerékpár besorolására utaló záradékot a Műszaki Adatlapon feltünteti, és erről a Nyilvántartót elektronikus úton is értesíti.

Időszakos vizsgálat

12. § (1) A közlekedési hatóság a gépjármű, a mezőgazdasági vontató, valamint ezek pótkocsija forgalmi engedélyének időbeli hatályát az időszakos vizsgálatot követően a KR. alapján hosszabbítja meg. Az időszakos vizsgálat nem érinti a jármű üzemben tartójának jogszabályban meghatározott – a forgalomban tartott járműve műszaki, közlekedésbiztonsági és környezetvédelmi és az MR. 111. és 112. §-ában előírt követelményeknek megfeleléséért fennálló – felelősségét.

(2) Az időszakos vizsgálat keretében a környezetvédelmi felülvizsgálatot a közúti járművek környezetvédelmi felülvizsgálatának szabályairól szóló együttes miniszteri rendeletben meghatározott módon kell elvégezni.

(3)

(4)

(5) Ha az időszakos vizsgálatot a forgalmi engedély érvényességi határidején belül kérték, de a vizsgálatot az érvényességi határidő lejártá után időpontra tűzték ki, a vizsganapról szóló értesítés a forgalmi engedély érvényességét a közölt vizsgaidőpontig meghosszabbítja. Ha az időszakos vizsgálatot a forgalmi engedély érvényességi határidejének lejártá után kérték, az értesítés a vizsgahelyre történő közlekedéshez egy alkalomra szóló forgalmi engedélyt helyettesít.

(5a) A közlekedési hatóság, valamint a vizsgáló állomás köteles megvizsgálni és dokumentálni a képviselő képviseleti jogosultságát. Időszakos vizsgálatra irányuló kérelem esetén az üzembentartó képviseletét – külön okirat kiállítása nélkül – elláthatja az a személy, aki rendelkezik a járművel és annak hatósági engedélyével, valamint az üzembentartó helyett képes biztosítani a jármű vizsgálatának elvégzéséhez a feltételeket.

(5b) Külön okirat kiállítása nélkül az üzembentartót képviselő személy képviseleti jogosultsága az időszakos vizsgálat során a jármű üzembentartóját terhelő kötelezettségek teljesítésére és a közlekedési hatóság határozatának átvételére terjed ki.

(6) Az időszakos vizsgálaton az MR. 5–8., 17., 19. és 21. §-a kivételével az időszakos vizsgálatot végző vizsgáló állomás

a) ellenőrzi

aa) az üzemeltetési műszaki feltételek megtartását,

ab) a kötelező gépjármű-felelősségbiztosítás fedezete fennállását,

ac) a közlekedésbiztonsági és környezetvédelmi tulajdonságokat érintő változtatásokat, valamint

ad) a közúti közlekedési szolgáltatást végző járművek esetében az ezekre vonatkozó – az Európai Unió közvetlenül hatályosuló jogi aktusaiban vagy a jogszabályokban meghatározott – külön feltételek teljesítését;

b) rögzíti

ba) a gépjárművek esetében – a versenyjárművek kivételével – a kilométer-számláló műszer által jelzett értéket,

bb) az 5. számú melléklet 2. pont 2.5. alpontjában meghatározott adatokat; és

c) a b) pont bb) alpontja alapján összegyűjtött adatokat elektronikusan megküldi a közlekedési hatóság részére.

(7) Időszakos vizsgálaton kell bemutatni a vizsgáló állomáson a 2. § (3) bekezdésének f), g) és h) és i) pontjában említett járműveket. Az időszakos vizsgálaton az MR. üzemeltetési műszaki feltételeit – kivéve az MR. 5–8. §-ait és 19. §-át – és az MR. megfelelő további műszaki feltételeit is ellenőrizni kell.

(7a) Az MR. 9. § (3) bekezdésében meghatározott követelmény teljesítésének ellenőrzése – a trolibuszok kivételével –, ha a hibrid és tisztán elektromos hajtáslánc elemei a vizsgálat során sértetlenek és gyári kivitelűek, nem része az időszakos vizsgálatnak.

(8) Időszakos vizsgálat céljából be kell mutatni a vizsgáló állomáson azt a járművet is amelynek forgalmi engedélyét és jelzését visszavonták,

a) az új engedély és jelzés kiadása előtt,

b) a korábbi engedély és jelzés visszaadása előtt, ha azokat

ba) a jármű nem megfelelő műszaki, közlekedésbiztonsági és környezetvédelmi állapota miatt vonták vissza, vagy

bb) egyéb okból vonták vissza, és az engedély időbeli hatálya lejárt.

(9) Az időszakos vizsgálat kizárólag a közlekedési igazgatási feladatokkal összefüggő hatósági feladatokat ellátó szervek kijelöléséről szóló kormányrendeletben meghatározott közúti gépjármű-közlekedési hatóságként kijelölt szervezet által üzemeltetett vizsgáló állomáson végezhető el, ha a járművet

a) a személygépkocsival végzett személyszállító szolgáltatást végző jármű alkalmassági vizsgálatával és oktató jármű minősítéssel egy eljárásban végzett időszakos műszaki vizsgálat kivételével, az időszakos vizsgálatához kapcsolódó más hatósági eljárás szerint is ellenőrizni kell,

b) a közlekedési hatóság a 14. § (7) bekezdése alapján vizsgálatra rendelte,

c) átalakították,

d) a 2. § (3) bekezdés f), h), i) vagy j) pontja szerint – átalakításnak nem minősülő módon – megváltoztatták,

e) a 11/A. § alapján versenyjárműnek minősítették, vagy

f) mozgáskorlátozottak közlekedésére alakították ki, a kialakítás utáni első vizsgálat esetében.

(9a) A (9) bekezdés d) pontja alól kivételt képez az a járműre felhelyezett autótüveg fólia, amelyre a közlekedési hatóság alkalmazási engedélyt adott.

(9b) A fővárosi és vármegyei kormányhivatalok, a járási (fővárosi kerületi) hivatalok, a honvédelmi és rendvédelmi szervek, valamint az egyéb állami feladatot ellátó szervek által üzemeltetett, valamint a CD betűjelű rendszámtáblával ellátott járművek időszakos műszaki vizsgálata a közlekedési hatóság által üzemeltetett vizsgáló állomáson is elvégezhető.

(9c) A személygépkocsival végzett személyszállító szolgáltatást végző jármű alkalmassági vizsgálatával és oktató jármű minősítéssel egy eljárásban végzett időszakos műszaki vizsgálatok az országos lefedettséget biztosító műszaki vizsgálóállomásokon is elvégezhetőek.

(10)

(11) Az időszakos vizsgálat során a közlekedési hatóság által kiadott engedéllyel rendelkező vizsgáló állomás járhat el.

(12) A vizsgáló állomáson a jármű műszeres és vizuális vizsgálatát, a mérési adatok rögzítését a közlekedési hatóság által kiadott engedéllyel rendelkező vizsgabiztos végzi.

(13) A vizsgáló állomáson az időszakos vizsgálat tárgyi feltételeit, technológiáját és az ügyrendet az 5. számú melléklet határozza meg. A kizárólag környezetvédelmi tanúsítást

végző vizsgáló állomáson (a továbbiakban: környezetvédelmi vizsgáló állomás) biztosítandó tárgyi feltételekre, technológiára és ügyrendre a közúti járművek környezetvédelmi felülvizsgálatának szabályairól szóló együttes rendeletben meghatározott követelményeket kell alkalmazni.

(14) Az időszakos vizsgálat során a járműazonosítók ellenőrzése, valamint a kilométer-számláló műszer által jelzett érték megállapítása szemrevételezéssel történik.

(15)

(16)

(17)

(18) Az időszakos vizsgálatot megelőzően elvégeztethető a jármű környezetvédelmi felülvizsgálata környezetvédelmi vizsgálóállomáson is.

(19) A környezetvédelmi vizsgálóállomás a felülvizsgált jármű környezetvédelmi jellemzőit a közlekedési hatóság elektronikus rendszerében rögzíti és – a „Műszaki adatlap” részét képező „Környezetvédelmi adatlap”-ot kiállításával – tanúsítja a jármű környezetvédelmi felülvizsgálaton való megfelelését.

(20) A közlekedési hatóság az időszakos vizsgálat során a környezetvédelmi követelmények megtartása tekintetében elfogadja a környezetvédelmi vizsgálóállomáson 30 naptári napnál nem régebben kiállított, megfelelt minősítést tartalmazó „Környezetvédelmi adatlap”-ot.

(21) A 4/C. § (2) és (3) bekezdése szerint jogosultság tulajdonos, üzemben tartó általi igazolása esetén a jármű időszakos vizsgálata során a közlekedési hatóság nem ellenőrzi a járműre

a) az MR.-ben a fényjelző berendezések színeire vonatkozó,

b) az MR. 43. § (2) bekezdésében meghatározott, valamint

c) az MR. 93. § (1) bekezdésében meghatározott

követelményeket.

(22) Ha a 4/C. § (2) és (3) bekezdése szerint jogosultságát a jármű tulajdonosa, üzemben tartója nem tudja igazolni, a közlekedési hatóság az időszakos vizsgálatot e fejezet szabályai szerint folytatja le.

(23) A (21) bekezdésben foglaltak nem érintik a jármű üzemben tartójának a jogszabályban meghatározott azon kötelezettségét, hogy a járműre vonatkozó közlekedésbiztonsági és környezetvédelmi követelményeknek meg kell felelni a közúti közlekedésben történő részvétel esetén.

A vizsgabiztosokra vonatkozó feltételek

12/A. § (1) A járművek honosítását, egyedi forgalomba helyezésének engedélyezését, forgalomba helyezés előtti és időszakos vizsgálatát, valamint azok minősítő vizsgálatát csak olyan műszaki vizsgabiztos végezheti, aki alapszintű műszaki vizsgabiztosi képesítéssel rendelkezik.

(2) A 3,5 t megengedett legnagyobb össztömeget meghaladó járművek honosítását, egyedi forgalomba helyezésének engedélyezését, forgalomba helyezés előtti és időszakos vizsgálatát, valamint azok minősítő vizsgálatát csak az a vizsgabiztos végezheti, aki kiegészítő szintű műszaki vizsgabiztosi képesítéssel rendelkezik.

(3) Ha a vizsgált jármű vizsgálóállomáson történő mozgatása nem biztosított a vizsgált jármű vezetésére jogosító vezetői engedéllyel rendelkező vizsgabiztos által, akkor azt a jármű vezetésére jogosító vezetői engedéllyel rendelkező segítő személyzet útján kell biztosítani.

(4) A műszaki vizsgálatok során a vizsgabiztos

a) nem vehet részt olyan jármű vizsgálatában, amely saját vagy a Polgári Törvénykönyvről szóló törvény szerinti hozzátartozója tulajdonában vagy üzemeltetésében van, vagy amely jármű javításában közreműködött,

b) díjazása nem kapcsolódhat az adott műszaki vizsgálat eredményéhez és a vizsgált járművek darabszámához.

(5) A vizsgabiztos részére biztosítani kell a tevékenységéhez kapcsolódó valamennyi adathoz történő folyamatos elektronikus hozzáférést.

(6) A vizsgabiztosok szakmai képzésének szabályait a 12. számú melléklet tartalmazza.

A vizsgáló állomásra vonatkozó feltételek

12/B. § Vizsgáló állomási tevékenységet az a vállalkozás végezhet, amely a következő feltételeknek megfelel:

- a) a kérelmében meghatározott időtartamban és járműkategóriára (járműtípusra) vonatkozóan folyamatosan végez közlekedésbiztonsági és környezetvédelmi diagnosztikai átvizsgálást,
- b) az időszakos vizsgálatok elvégzéséhez az e rendelet alapján előírt feltételeket biztosítja,
- c) a közlekedési hatóság Nyilvántartásában szereplő vizsgabiztost alkalmaz a teljes vizsgáztatási időszakban.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1071/2009/EK RENDELETE
(2009. október 21.)
a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételek közös szabályainak
megállapításáról és a 96/26/EK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről
(EGT-vonatkozású szöveg)

I. FEJEZET
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy és hatály

(1)

Ez a rendelet a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezését és e szakma gyakorlását szabályozza.

(2)

Ezt a rendeletet alkalmazni kell a Közösségben székhellyel rendelkező, a közúti fuvarozói szakmát gyakorló minden vállalkozásra. Alkalmazni kell továbbá a közúti fuvarozói szakmát gyakorolni szándékozó vállalkozásokra is. A közúti fuvarozói szakmát gyakorló vállalkozásokra történő hivatkozásokat adott esetben úgy kell tekinteni, hogy azokba értendő az e szakmát gyakorolni szándékozó vállalkozásokra történő hivatkozás is.

(3)

Az érintett tagállamok a Szerződés 299. cikkének (2) bekezdésében említett régiók tekintetében kiigazíthatják a közúti fuvarozói szakma gyakorlására vonatkozó feltételeket, amennyiben a tevékenységeket teljes mértékben az említett régiókban, az ott székhellyel rendelkező vállalkozások végzik.

(4)

A (2) bekezdéstől eltérve, e rendelet a nemzeti jog eltérő rendelkezése hiányában nem alkalmazandó a következőkre:

▼M3

a)

a közúti áru fuvarozói szakmát gyakorló olyan vállalkozások, amelyek a közúti fuvarozást kizárólag 3,5 tonna megengedett legnagyobb össztömeget meg nem haladó gépjárművekkel vagy járműszerelvényekkel végzik, és amelyek kizárólag belföldi fuvarozási műveletekben vesznek részt a székhelyük szerinti tagállamban;

▼M3

aa)

a közúti áru fuvarozói szakmát gyakorló olyan vállalkozások, amelyek a közúti fuvarozást kizárólag 2,5 tonna megengedett legnagyobb össztömeget meg nem haladó gépjárművekkel vagy járműszerelvényekkel végzik;

▼M3

b)

a közúti személyszállítási szolgáltatásokat kizárólag nem kereskedelmi célból nyújtó vagy a közúti személyszállítástól eltérő főtevékenységet folytató vállalkozások.

▼B

c)

a közúti fuvarozói szakmát gyakorló olyan vállalkozások, amelyek a közúti fuvarozást kizárólag 40 km/h legnagyobb megengedett haladási sebességgel közlekedő gépjárművekkel végzik.

▼M3

Az első albekezdés b) pontja alkalmazásában, kizárólagosan nem kereskedelmi szállításnak minősül az ellenszolgáltatás fejében vagy saját számlás végzett szállítástól eltérő minden

olyan közúti szállítás, amelyért nem jár közvetlen vagy közvetett javadalmazás, amelyből nem keletkezik közvetlen vagy közvetett jövedelem a jármű vezetője vagy más személyek számára, és amely nem áll összefüggésben hivatásos tevékenységgel.

▼B

(5)

A tagállamok e rendelet összes vagy néhány rendelkezésének hatálya alól csak azokat a közúti fuvarozókat mentesíthetik, amelyek kizárólag belföldi fuvarozással foglalkoznak közúti fuvarozókat, amelyek csak csekély hatással vannak a fuvarozási piacra az alábbi tényezők miatt:

a)

a fuvarozott termékek jellege; vagy

b)

a fuvarozás kis távolsága.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1.

„közúti áru fuvarozói szakma”: bármely vállalkozás által díjazás ellenében gépjárművel vagy járműszerelvénnyel végzett áru fuvarozási tevékenység;

2.

„közúti személyszállítói szakma”: bármely vállalkozás által, a vezetőt is beleértve, kilenc főt meghaladó befogadóképességűnek gyártott és felszerelt, és erre a célra szolgáló gépjárművekkel végzett közcélú vagy meghatározott utascsoportokra kiterjedő, a szállított személyek vagy a szállítás szervezője által megfizetett személyszállítási szolgáltatás;

3.

„közúti fuvarozói szakma”: közúti személyszállítói vagy közúti áru fuvarozói szakma;

4.

„vállalkozás”: személyszállítással foglalkozó bármely nyereségérdekelte vagy nonprofit természetes vagy jogi személy, nyereségérdekelte vagy nonprofit szövetség vagy személyek jogi személyiség nélküli csoportja, valamint saját jogi személyiséggel rendelkező vagy egy jogi személyiséggel rendelkező hatóságtól függő hivatalos testület, vagy bármely, kereskedelmi célú áru fuvarozással foglalkozó természetes vagy jogi személy;

5.

„szakmai irányító”: vállalkozás alkalmazásában álló természetes személy vagy, amennyiben a vállalkozás természetes személy, a személy, vagy az arra vonatkozó rendelkezés esetén egy általa szerződés útján kijelölt másik természetes személy, aki tényleges és tartós módon szervezi a vállalkozás fuvarozói tevékenységét;

6.

„a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezése”: adminisztratív döntés, amely engedélyezi az e rendeletben meghatározott feltételeknek megfelelő vállalkozás számára a közúti fuvarozói szakma gyakorlását;

7.

„illetékes hatóság”: egy tagállam nemzeti, regionális vagy helyi hatósága, amely a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezése céljából ellenőrzi, hogy egy adott vállalkozás megfelel-e az e rendeletben meghatározott feltételeknek, és amely jogosult megadni, felfüggeszteni, illetve visszavonni a közúti fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedélyt;

8.

„székhely szerinti tagállam”: az a tagállam, amelyben egy vállalkozás székhellyel rendelkezik, tekintet nélkül arra, hogy szakmai irányítója másik országból származik-e.

3. cikk

A közúti fuvarozói szakma gyakorlásának követelményei

(1)

A közúti fuvarozói szakmát gyakorló vállalkozásoknak a következő követelményeket kell teljesíteniük:

a)

tényleges és állandó székhely valamely tagállamban;

b)

jó hírnév;

c)

megfelelő pénzügyi helyzet; és

d)

a szükséges szakmai alkalmasság.

▼M3 _____

▼B

4. cikk

Szakmai irányító

(1)

A közúti fuvarozói szakmát gyakorló vállalkozás kijelöl legalább egy olyan természetes személyt – a szakmai irányítót –, aki megfelel a 3. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában előírt követelményeknek, és aki:

a)

a vállalkozás fuvarozói tevékenységeit ténylegesen és folyamatosan irányítja;

b)

valódi kapcsolatban áll a vállalkozással, mint annak alkalmazottja, igazgatója, tulajdonosa, részvényese vagy ügyeinek intézője, vagy, amennyiben a vállalkozás természetes személy, akkor ő maga ez a személy; és

c)

a Közösségben lakóhellyel rendelkezik.

(2)

Ha a vállalkozás nem felel meg a 3. cikk (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott szakmai alkalmassági követelménynek, az illetékes hatóság az e cikk (1) bekezdésének megfelelően megjelölt szakmai irányító nélkül is engedélyezheti számára a fuvarozói szakma gyakorlását, feltéve, hogy:

a)

a vállalkozás kijelöl egy, a Közösségben lakóhellyel rendelkező olyan természetes személyt, aki megfelel a 3. cikk (1) bekezdésének b) és d) pontjában meghatározott követelményeknek, és akit szerződés hatalmaz fel a szakmai irányítói feladatoknak a vállalkozás nevében történő ellátására;

b)

a vállalkozás és az a) pontban említett személy közötti szerződés meghatározza a személy ténylegesen és folyamatosan elvégzendő feladatait, és kijelöli a szakmai irányítóként vállalt felelősségi körét. A meghatározandó feladatok közé tartoznak különösen a gépjárművek karbantartásának irányításával, a szállítmányozási szerződések és dokumentumok ellenőrzésével, az alapszintű könyveléssel, a rakományok vagy szolgáltatások vezetőkhöz és gépjárművekhez rendelésével és a biztonsági eljárások ellenőrzésével kapcsolatos feladatok;

c)
az a) pontban említett személy szakmai irányítóként legfeljebb négy különböző vállalkozás legfeljebb összesen 50 gépjárművel végzett szállítási tevékenységét irányíthatja. A tagállamok úgy határozhatnak, hogy csökkentik az e személy által irányítható vállalkozások számát és/vagy az irányított járműflotta méretét; és

d)
az a) pontban említett személy a meghatározott feladatokat kizárólag a vállalkozás érdekét szem előtt tartva hajtja végre, és felelősségi körét minden olyan vállalkozástól függetlenül gyakorolja, amely a vállalkozást fuvarozások elvégzésére felkéri.

(3)
A tagállamok határozhatnak úgy, hogy az (1) bekezdéssel összhangban kijelölt szakmai irányító a továbbiakban nem hatalmazható fel a (2) bekezdés szerint, vagy csak a (2) bekezdés c) pontjában foglaltaknál kisebb számú vállalkozás vagy jármű tekintetében.

(4)
A vállalkozás értesíti az illetékes hatóságot a kijelölt szakmai irányítóról vagy szakmai irányítókról.

II. FEJEZET

A 3. CIKK SZERINTI KÖVETELMÉNYEKNEK VALÓ MEGFELELÉS ÉRDEKÉBEN TELJESÍTENDŐ FELTÉTELEK

▼M3

5. cikk

A székhely követelményével kapcsolatos feltételek

(1)
A 3. cikk (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott követelmény teljesítéséhez a vállalkozásnak a székhelye szerinti tagállamban:

a)
rendelkeznie kell olyan telephellyel, ahol elektronikus vagy egyéb formában hozzá tud férni fő üzleti dokumentumainak eredeti példányaihoz, különös tekintettel a fuvarozási szerződésekre, a vállalkozás rendelkezésére álló járművekkel kapcsolatos dokumentumokra, a számviteli dokumentumokra, a személyzet irányításával kapcsolatos dokumentumokra, a munkaszerződésekre, a társadalombiztosítási dokumentumokra, a járművezetők kiküldésével és kiküldetésével kapcsolatos adatokat tartalmazó dokumentumokra, a kabotázsra és a vezetési és pihenőidőre vonatkozó adatokat tartalmazó dokumentumokra, valamint minden egyéb olyan dokumentumra, amelyhez az illetékes hatóságnak adott esetben hozzá kell férnie a vállalkozás e rendeletben meghatározott követelményeknek való megfelelése ellenőrzése céljából;

b)
a járműállományának tevékenységét úgy kell megszerveznie, hogy a vállalkozás rendelkezésére álló, nemzetközi fuvarozásra használt járművek az elindulást követően nyolc héten belül visszatérjenek az adott tagállam egyik működési központjába;

c)
amennyiben a nemzeti jog előírja, be kell lennie jegyezve a tagállam cégjegyzékébe vagy hasonló jegyzékébe;

d)
adót kell fizetnie jövedelmei után és – amennyiben a nemzeti jog előírja – érvényes hozzáadottértékadó-azonosító számmal kell rendelkeznie;

e) amint engedélyt kapott, rendelkeznie kell egy vagy több teljes tulajdonú, vagy más jogcímen, például feltételes adásvételi szerződés vagy bérleti vagy lízingszerződés alapján birtokolt olyan járművel, amelyet az adott tagállam jogszabályaival összhangban nyilvántartásba vettek vagy forgalomba helyeztek és használatát engedélyezték;

f) adminisztratív és kereskedelmi tevékenységeit megfelelő létesítményekben és megfelelő eszközök segítségével ténylegesen és folyamatosan a szóban forgó tagállamban található, az a) pontban említett telephelyen, fuvarozási műveleteit pedig ténylegesen és folyamatosan a g) pontban említett járműveket használva, a szóban forgó tagállamban található megfelelő technikai eszközök segítségével kell végeznie;

g) folyamatos jelleggel rendelkezésre kell állnia az e) pontban foglalt feltételeknek megfelelő, az általa végzett fuvarozási műveletekkel arányos számú, az adott tagállamban található valamely működési központból üzemeltetett és onnan kiküldött járműnek és járművezetőnek.

(2)

Az (1) bekezdésben foglalt követelményeken felül a tagállamok azt is előírhatják a vállalkozások számára, hogy a székhelyük szerinti tagállamban:

a) a székhelyükön a tevékenységük nagyságrendjével arányos, megfelelően képzett adminisztratív személyzet álljon rendelkezésre vagy a szakmai irányító a szokásos munkaidőben elérhető legyen;

b) az (1) bekezdés f) pontjában említett technikai eszközökön felül a tevékenységük nagyságrendjével arányos működési infrastruktúrával – például a szokásos munkaidőben nyitva tartó irodával – rendelkezzenek a szóban forgó tagállam területén.

▼B

6. cikk

A jó hírnév követelményével kapcsolatos feltételek

(1)

E cikk (2) bekezdésének értelmében a tagállamok meghatározzák a 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában foglalt, jó hírnévre vonatkozó követelmény teljesítése érdekében teljesítendő feltételeket.

▼M3

A tagállamok annak megállapítása során, hogy egy vállalkozás megfelel-e ezen követelménynek, megvizsgálják a vállalkozás, annak szakmai irányítói, ügyvezető igazgatói és a tagállam által megállapított egyéb releváns személyek magatartását. Az e cikkben a büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletre, a szankciókra vagy a vállalkozás általi jogsértésekre való hivatkozások magukban foglalják a magával a vállalkozással, annak szakmai irányítóival, ügyvezető igazgatóival és a tagállam által megállapított egyéb releváns személyekkel kapcsolatos büntetőjogi felelősséget megállapító ítéleteket, szankciókat, vagy jogsértéseket.

▼B

Az első albekezdésben említett feltételek magukban foglalják legalább az alábbiakat:

a)

nincs olyan komolyabb ok a szakmai irányító vagy a fuvarozási vállalkozás jó hírnevének megkérdőjelezésére, mint például az alábbi területeken hatályos nemzeti jogszabályok súlyos megsértése miatt hozott, büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet vagy kiszabott szankció:

i.

kereskedelmi jog;

- ii. fizetésképtelenséggel kapcsolatos jogszabályok;
- iii. a szakma fizetési és foglalkoztatási feltételei;
- iv. közúti közlekedés;
- v. szakmai felelősség;
- vi. ember- vagy kábítószer-csempészet; ► **M3** ————— ◀

▼ **M3**

- vii. adójogszabályok; és

▼ **B**

- b) a szakmai irányító vagy a fuvarozási vállalkozás tekintetében egy vagy több tagállamban súlyos bűncselekmény elkövetéséért nem hoztak büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletet vagy nem szabtak ki szankciót különösen az alábbiakra vonatkozó közösségi jogszabályok súlyos megsértése miatt:

- i. a gépjárművezetők vezetési és pihenési ideje, munkaideje, a menetíró készülék elhelyezése és használata;
- ii. a nemzetközi forgalomban részt vevő haszongépjárművek maximális súlya és mérete;
- iii. a gépjárművezetők alapképzése és továbbképzése;
- iv. a haszongépjárművek közúti alkalmassága, beleértve a gépjárművek kötelező műszaki vizsgálatát;
- v. a nemzetközi közúti áru fuvarozási piacra vagy adott esetben a közúti személyszállítási piacra jutás;
- vi. a veszélyes áruk biztonságos közúti fuvarozása;
- vii. bizonyos jármű-kategóriáknál sebességkorlátozó készülékek elhelyezése és használata;
- viii. vezetői engedélyek;
- ix. a szakma gyakorlásának engedélyezése;
- x. állatok szállítása;
- xi. a közúti fuvarozásban dolgozó munkavállalók kiküldetése;
- xii. a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jog;
- xiii. kabotázs.

▼ **M3**

(2)

Az (1) bekezdés harmadik albekezdése b) pontjával összefüggésben, amennyiben a szakmai irányítóval vagy a fuvarozási vállalkozással szemben az uniós jogszabályoknak a IV. mellékletben felsorolt valamely legsúlyosabb megsértése okán egy vagy több tagállamban súlyos bűncselekmény elkövetése miatt büntetőjogi felelősséget állapítanak meg vagy szankciót szabnak ki, a székhely szerinti tagállam illetékes hatósága megfelelő módon és kellő időben igazgatási eljárást folytat le, beleértve adott esetben az érintett vállalkozás telephelyén végzett helyszíni vizsgálatot is.

Az igazgatási eljárás során a fuvarozási vállalkozás szakmai irányítója vagy adott esetben egyéb jogi képviselője jogosult érveinek és magyarázatainak előadására.

Az igazgatási eljárás során az illetékes hatóság értékeli, hogy a konkrét körülményekre tekintettel az adott esetben a jó hírnév elvesztése aránytalan válaszreakció lenne-e. Ezen értékelés során az illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie az (1) bekezdés harmadik albekezdésében említett nemzeti és uniós szabályok azon súlyos megsértéseinek számát, valamint az uniós jogszabályok IV. mellékletben felsorolt azon legsúlyosabb megsértései számát, amelyek tekintetében a szakmai irányítóval vagy a fuvarozási vállalkozással szemben büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletet hoztak vagy szankciót állapítottak meg. Minden ilyen megállapítást megfelelően indokolni és igazolni kell.

Amennyiben az illetékes hatóság azt állapítja meg, hogy a jó hírnév elvesztése aránytalan lenne, határoz arról, hogy az érintett vállalkozás jó híre továbbra is fennmarad. E határozat indokolását rögzíteni kell a nemzeti nyilvántartásban. Az ilyen határozatok számát fel kell tüntetni a 26. cikk (1) bekezdésében említett jelentésben.

Ha az illetékes hatóság azt állapítja meg, hogy a jó hírnév elvesztése nem lenne aránytalan, a büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletek vagy szankciók a jó hírnév elvesztését vonják maguk után.

▼M3

(2a)

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben felsorolja az (1) bekezdés harmadik albekezdésének b) pontjában említett uniós jogszabályok azon súlyos megsértéseinek kategóriáit, típusait és súlyossági fokát, amely jogsértések – a IV. mellékletben meghatározottakon túl – a jó hírnév elvesztését okozhatják. A tagállamok a 12. cikk (1) bekezdése szerinti ellenőrzési prioritások felállításakor figyelembe veszik az említett jogsértésekkel kapcsolatos információkat, beleértve a más tagállamoktól kapott információkat is.

A Bizottság e célból:

a)

meghatározza a leggyakrabban előforduló jogsértési kategóriákat és típusokat;

b)

megállapítja a jogsértések súlyosságának mértékét annak függvényében, hogy mennyire járhatnak halálos kimenetelű balesettel vagy súlyos sérülésekkel és idézhetnek elő versenytorzulást a közúti fuvarozási piacon, többek között azáltal, hogy rontják a fuvarozásban dolgozó munkavállalók munkakörülményeit;

c)

meghatározza az előfordulás azon gyakoriságát, amelyen túl a többször előforduló jogsértések súlyosabbnak minősülnek, figyelembe véve a szakmai irányító által irányított fuvarozási tevékenységekben részt vevő járművek számát.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 25. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼B

(3)

A 3. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti követelmény mindaddig nem teljesül, amíg a nemzeti jog vonatkozó rendelkezései alapján valamilyen rehabilitációs vagy azzal egyenértékű hatású intézkedés nem történik.

7. cikk

A pénzügyi helyzet követelményével kapcsolatos feltételek

▼M3

(1)

A 3. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelmény teljesítése érdekében a vállalkozásnak a számviteli év során állandó jelleggel eleget kell tudnia tenni pénzügyi kötelezettségeinek. A vállalkozásnak ellenőr vagy arra megfelelően felhatalmazott személy által hitelesített éves beszámolók alapján igazolnia kell, hogy minden évben rendelkezik az alábbiak szerinti saját tőkével:

a)

egyetlen használatban lévő gépjármű esetében legalább 9 000 EUR-nak;

b)

minden további, 3,5 tonnát meghaladó megengedett legnagyobb összértékű, használatban lévő gépjármű vagy járműszerelvénnyel esetében 5 000 EUR-nak; és

c)

minden további, 2,5 tonnát meghaladó, de legfeljebb 3,5 tonna megengedett legnagyobb összértékű, használatban lévő gépjármű vagy járműszerelvénnyel esetében 900 EUR-nak megfelelő saját tőke.

A közúti árufuvarozói szakma gyakorlásához kizárólag 2,5 tonnát meghaladó, de legfeljebb 3,5 tonna megengedett legnagyobb összértékű gépjárműveket vagy járműszerelvényeket használó vállalkozásnak ellenőr vagy arra megfelelően felhatalmazott személy által hitelesített éves beszámolók alapján igazolnia kell, hogy minden évben rendelkezik:

a)

az első használatban lévő gépjármű esetében legalább 1 800 EUR-nak; és

b)

minden további, használatban lévő gépjármű esetében pedig 900 EUR-nak megfelelő saját tőkével.

A tagállamok kötelezővé tehetik a területükön székhellyel rendelkező vállalkozások számára annak igazolását, hogy e járművekre vonatkozóan ugyanakkora összegű saját tőkével rendelkeznek, mint az első albekezdésben említett járművek tekintetében. Az ilyen esetekben az érintett tagállam illetékes hatósága köteles megfelelően tájékoztatni a Bizottságot, a Bizottság pedig nyilvánosan elérhetővé teszi ezt a tájékoztatást.

▼B

E rendelet alkalmazásában az euro értékét azokban a tagállami valutákban, amelyek nem vesznek részt a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában, évente rögzíteni kell. Az alkalmazandó árfolyamként az október első munkanapján érvényes és az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett árfolyamot kell használni. Az árfolyamok a következő naptári év január 1-jétől hatályosak.

Az első albekezdésben említett könyvelési tételek a Szerződés 54. cikke(3) bekezdésének g) pontja alapján meghatározott jogi formájú társaságok éves beszámolójáról szóló, 1978. július 25-i 78/660/EGK negyedik tanácsi irányelvben (¹) meghatározottak szerint értendők.

▼M3

(1a)

Az (1) bekezdésben meghatározott követelmények mellett a tagállamok előírhatják, hogy a vállalkozásnak, a szakmai irányítónak vagy a tagállamok által megállapított bármely egyéb

releváns személynek ne legyen személyes tartozástól eltérő tartozása közjogi intézmények felé, és hogy vele szemben ne legyen folyamatban csődeljárás, valamint ne álljon fizetéseképtelenségi vagy felszámolási eljárás alatt.

▼M3

(2)

Az (1) bekezdéstől eltérve, az illetékes hatóság elfogadhatja, vagy megkövetelheti, hogy az (1) bekezdésben meghatározott összegek erejéig valamely vállalkozás egyetemleges felelősségen alapuló kezességet vállaló egy vagy több bank vagy egyéb pénzügyi intézmény – így például biztosítótársaság – által kiállított, az illetékes hatóság által előírt igazolással, így például bankgaranciával vagy biztosítással – többek között szakmai felelősségbiztosítással – vagy más, kötelező erejű dokumentummal igazolja megfelelő pénzügyi helyzetét.

▼M3

(2a)

Az (1) bekezdéstől eltérve, a vállalkozás nyilvántartásba vételének évére vonatkozó hitelesített éves beszámoló hiányában az illetékes hatóságnak el kell fogadnia, hogy a vállalkozás a megfelelő pénzügyi helyzetét olyan igazolással – így például bankgaranciával, pénzügyi intézmény által kiállított, a vállalkozás nevében történő hitelhez jutást igazoló dokumentummal vagy más, az illetékes hatóság által előírt kötelező erejű dokumentummal – igazolja, amely tanúsítja, hogy a vállalkozás rendelkezik az (1) bekezdésben meghatározott összegekkel.

▼B

(3)

Az (1) bekezdésben említett ellenőrizendő éves beszámolók vagy a (2) bekezdésben említett ellenőrizendő garancia az azon tagállam területén letelepedett gazdasági egységhez tartozik, amelyikben engedélyt kértek, nem pedig egy másik tagállamban letelepedett másik egységhez.

8. cikk

A szakmai alkalmasság követelményével kapcsolatos feltételek

(1)

A 3. cikk (1) bekezdésének d) pontjában foglalt követelmény teljesítése érdekében az érintett személynek vagy személyeknek rendelkezniük kell az I. melléklet I. részében felsorolt tárgyak kapcsán előírt szintnek megfelelő ismeretekkel. Az alkalmasságról kötelező írásbeli vizsgán kell tanúságot tenni, amely – ha valamely tagállam így határoz – kiegészíthető szóbeli vizsgával. A vizsgákat az I. melléklet II. részének megfelelően rendezik meg. A tagállamok e célból határozhatnak úgy, hogy előírják a vizsga előtti képzést.

(2)

Az érintett személyek a vizsgát a szokásos tartózkodási helyük szerinti tagállamban teszik le, vagy abban a tagállamban, amelyben munkát végeznek.

A „szokásos tartózkodási hely” olyan helyet jelent, ahol egy személy rendszerint él, vagyis minden naptári évben legalább 185 napot tartózkodik személyes, szoros kötődései miatt.

Mindazonáltal, azon személy esetében, akinek a foglalkozással kapcsolatos, illetve személyes kötöttségei eltérő helyekhez kapcsolódnak, és ennek következtében felváltva két vagy több tagállamban található különböző helyeken él, a szokásos tartózkodási helynek a személyes kötődések szerinti tagállamot kell tekinteni, feltéve, hogy az ilyen személy rendszeresen visszatér oda. Ez az utóbbi feltétel nem alkalmazandó abban az esetben, amikor az adott személy meghatározott időtartamú munkavégzés céljából tartózkodik egy tagállamban. Egyetemre vagy iskolába járás nem utal a szokásos tartózkodási hely áthelyezésére.

(3)

Az (1) bekezdésben említett írásbeli és szóbeli vizsgákat kizárólag a tagállam által meghatározott kritériumok alapján a tagállam által arra megfelelően felhatalmazott hatóságok vagy szervek szervezhetik és tanúsíthatják. A tagállamok rendszeresen ellenőrzik, hogy a körülmények, amelyek között az általuk felhatalmazott hatóságok vagy szervek megszervezik a vizsgákat, megfelelnek-e az I. mellékletnek.

(4)

A tagállamok az általuk meghatározott kritériumok alapján felhatalmazhatnak bizonyos szerveket arra, hogy a jelöltek számára a vizsgára való felkészüléshez minőségi képzést, illetve az ismereteiket felfrissíteni kívánó szakmai irányítóknak továbbképzést nyújtsanak. Ezek a tagállamok rendszeresen ellenőrzik, hogy e szervek mindenkor megfelelnek-e a felhatalmazásuk alapjául szolgáló kritériumoknak.

▼M3

(5)

„A tagállamok időszakos, háromévenkénti képzéseket ösztönözhetnek az I. mellékletben felsorolt tárgyak tekintetében annak biztosítása érdekében, hogy az (1) bekezdésben említett személy vagy személyek kellően tudatában legyenek az ágazatban bekövetkezett fejleményeknek.

▼B

(6)

A tagállamok megkövetelhetik, hogy az olyan személyek, akik rendelkeznek szakmai alkalmassági bizonyítvánnyal, de az elmúlt öt év folyamán nem irányítottak közúti árufuvarozói vállalkozást vagy közúti személyszállítói vállalkozást, frissítő képzésben vegyenek részt annak érdekében, hogy naprakész ismereteket szerezzenek az I. melléklet I. részében hivatkozott jogszabályokban bekövetkezett legfrissebb változásokról.

(7)

A tagállamok mentesíthetik az I. mellékletben felsorolt valamennyi tárgyban szerzett ismereteket magukban foglaló, az adott tagállamban kibocsátott, kifejezetten e célból megjelölt bizonyos felsőfokú képesítések és műszaki képesítések birtokosait azon vizsgák alól, amelyek anyagára a képesítésük vonatkozik. A mentesség az I. melléklet I. részének csak azon szakaszaira vonatkozik, amelyek tekintetében a képesítés az adott szakasz címe alatt felsorolt valamennyi tárgyra kiterjed.

A tagállamok a vizsga meghatározott részei alól mentesíthetik az adott tagállamban a belföldi fuvarozásra érvényes, szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítványok birtokosait.

(8)

A szakmai alkalmasság bizonyítására a (3) bekezdés szerinti hatóság vagy szerv által kiadott bizonyítványt kell bemutatni. A bizonyítvány nem ruházható át más személyre. A bizonyítványt a II. és III. mellékletben meghatározott biztonsági jellemzőknek és mintának megfelelően kell elkészíteni, és el kell látni a kibocsátó, megfelelően felhatalmazott hatóság vagy szerv bélyegzőjével és aláírásával.

▼M3

(9)

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 24a. cikknek megfelelően az I., II. és III. mellékletet módosító, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy a mellékleteket hozzáigazítsa a piaci fejleményekhez és a műszaki fejlődéshez.

▼B

(10)

A Bizottság ösztönzi és elősegíti a tagállamok között a képzésre, a vizsgákra és az engedélyezésre vonatkozó tapasztalat- és információcserét, többek között a Bizottság által kijelölhető bármely szervén keresztül.

9. cikk

Mentesség a vizsga alól

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a 8. cikk (1) bekezdésében említett, a szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítvány megszerzéséhez szükséges vizsga alól mentesítik azokat a személyeket, akik bizonyítani tudják, hogy 2009. december 4. előtt tíz évig egy vagy több tagállamban folyamatosan közúti árufuvarozói vagy közúti személyszállítói vállalkozást irányítottak.

▼M3

A kizárólag legfeljebb 3,5 tonna megengedett legnagyobb össztömeget meg nem haladó gépjárműveket vagy járműszerelvényeket üzemeltető közúti árufuvarozó vállalkozás számára történő engedély kiállítása céljából a tagállamok úgy dönthetnek, hogy a 8. cikk (1) bekezdésében említett vizsga alól mentesítik azokat a személyeket, akik igazolni tudják, hogy 2020. augusztus 20. napját megelőző tízéves időszak alatt folyamatosan ugyanilyen típusú vállalkozást irányítottak.

▼B

III. FEJEZET ENGEDÉLYEZÉS ÉS FELÜGYELET

10. cikk

Az illetékes hatóságok

(1)

Minden tagállam egy vagy több illetékes hatóságot jelöl ki e rendelet megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében. Az illetékes hatóságok a következőkre kapnak felhatalmazást:

a)

a vállalkozások által benyújtott kérelmek vizsgálata;

b)

a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezése, továbbá ezen engedélyek felfüggesztése és visszavonása;

c)

természetes személy valamely vállalkozás fuvarozási tevékenységének szervezésére szakmai irányítóként alkalmatlannak nyilvánítása;

d)

azon ellenőrzések elvégzése, amelyek azt vizsgálják, hogy a 3. cikkben meghatározott követelményeket a vállalkozások teljesítik-e.

(2)

Az illetékes hatóságok közzéteszik az e rendeletben és az egyéb nemzeti rendelkezésekben megállapított követelmények összességét, az érdekelt jelöltek számára követendő eljárásokat, valamint a kapcsolódó magyarázatokat.

11. cikk

A kérelmek áttekintése és nyilvántartásba vétele

(1)

A 3. cikkben meghatározott követelményeket teljesítő fuvarozási vállalkozásnak – kérelemre – engedélyezni kell a közúti fuvarozói szakma gyakorlását. Az illetékes hatóság

megbizonyosodik arról, hogy a kérelmet benyújtó vállalkozás teljesíti-e a 3. cikkben meghatározott követelményeket.

(2)

Az illetékes hatóság rögzíti a 16. cikkben említett nemzeti elektronikus nyilvántartásban az általa engedélyezett vállalkozásokra vonatkozó és a 16. cikk (2) bekezdésének a)–d) pontjában említett adatokat.

(3)

Az illetékes hatóság a lehető legrövidebb határidőn belül, de a kérelem elbírálásához szükséges valamennyi dokumentum kézhezvételének időpontjától számított legfeljebb három hónapon belül megvizsgálja az engedélyezés iránti kérelmet. Az illetékes hatóság kellően indokolt esetben további egy hónappal meghosszabbíthatja ezt a határidőt.

(4)

2012. december 31-ig az illetékes hatóság – kétség esetén – a vállalkozások jó hírnevének értékelésekor ellenőrzi, hogy a kijelölt szakmai irányító vagy szakmai irányítók a 14. cikk alapján nincs vagy nincsenek-e a kérelmezés időpontjában egyik tagállamban sem alkalmatlannak nyilvánítva vállalkozások fuvarozási tevékenységeinek irányítására.

2013. január 1-jétől az illetékes hatóság a vállalkozások jó hírnevének értékelésekor – a 16. cikk (2) bekezdése első albekezdésének f) pontjában említett adatokhoz való hozzáférés révén, amely vagy a nemzeti nyilvántartások vonatkozó részéhez való közvetlen és biztonságos hozzáférés formájában, vagy kérés útján történik – minden esetben ellenőrzi, hogy a kijelölt szakmai irányító vagy szakmai irányítók a 14. cikk alapján nincs vagy nincsenek-e a kérelmezés időpontjában egyik tagállamban sem alkalmatlannak nyilvánítva vállalkozások fuvarozási tevékenységeinek irányítására.

▼M3 _____

▼B

(5)

A fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedéllyel rendelkező vállalkozások a (2) bekezdésben említett adatok bármilyen változását egy, a székhely szerinti tagállam által meghatározandó, legfeljebb 28 napos időszakon belül bejelentik az engedélyt kibocsátó illetékes hatóságnak.

12. cikk

Ellenőrzések

▼M3

(1)

Az illetékes hatóságoknak rendszeresen ellenőrizniük kell, hogy azok a vállalkozások, amelyeknek engedélyezték a fuvarozói szakma gyakorlását, továbbra is teljesítik-e az e rendelet 3. cikkében meghatározott követelményeket. Ennek érdekében a tagállamok a fokozott kockázatot jelentő vállalkozásokra irányuló ellenőrzéseket végeznek, beleértve adott esetben az érintett vállalkozások telephelyén végzett helyszíni vizsgálatokat is. Ennek céljából a tagállamok az e rendelet 6. cikkében megállapított jogsértések összességére kiterjesztik az általuk a 2006/22/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (²) 9. cikke alapján létrehozott kockázatbesorolási rendszert.

▼B

(2)

2014. december 31-ig a tagállamoknak legalább ötévente ellenőrzést kell végezniük annak megvizsgálása érdekében, hogy a vállalkozások továbbra is teljesítik-e a 3. cikkben meghatározott követelményeket.

▼M3 _____

▼B

(3)

Amennyiben azt a Bizottság kellően indokolt esetben kéri, a tagállamok egyedi ellenőrzéseket végeznek annak megvizsgálása céljából, hogy egy adott vállalkozás továbbra is teljesíti-e a közúti fuvarozói szakma gyakorlásának engedélyezésére vonatkozó feltételeket. A tagállamok értesítik a Bizottságot ezen ellenőrzések eredményeiről, és az abban az esetben hozott intézkedésekről, ha megállapítják, hogy a vállalkozás már nem felel meg az e rendeletben meghatározott követelményeknek.

*13. cikk***Engedélyfelfüggesztési és -visszavonási eljárás**

(1)

Amennyiben az illetékes hatóság megállapítja, hogy annak kockázata áll fenn, hogy a vállalkozás már nem teljesíti a 3. cikkben meghatározott követelményeket, erről értesíti a vállalkozást. Amennyiben az illetékes hatóság megállapítja, hogy egy vagy több követelmény már nem teljesül, a vállalkozás számára határidőt szabhat helyzete rendezésére, az alábbiak szerint:

a)

hat hónapot meg nem haladó határidő a jó hírnév vagy a szakmai alkalmasság követelményét már nem teljesítő szakmai irányító helyébe lépő személy felvételére, amely határidő három hónappal meghosszabbítható a szakmai irányító elhalálozása vagy munkaképtelensége esetén;

b)

hat hónapot meg nem haladó határidő, ha a vállalkozásnak annak bizonyításával kell rendeznie a helyzetét, hogy tényleges és állandó telephellyel rendelkezik;

▼M3

c)

a megfelelő pénzügyi helyzet követelményének nem teljesülése esetén legfeljebb hat hónap határidő annak bizonyítására, hogy a követelmény ismét állandó jelleggel teljesül.

▼B

(2)

Az illetékes hatóság bármilyen rehabilitációs intézkedést megelőzően arra kötelezheti a vállalkozást, amelynek engedélyét felfüggesztette vagy visszavonta, hogy szakmai irányítói tegyenek eleget a 8. cikk (1) bekezdésében említett vizsgakötelezettségnek.

(3)

Amennyiben az illetékes hatóság megállapítja, hogy a vállalkozás a 3. cikkben foglalt követelmények közül egynek vagy többnek már nem felel meg, legkésőbb az e cikk (1) bekezdésében említett határidők lejártát követően felfüggeszti vagy visszavonja a fuvarozói szakma gyakorlására jogosító engedélyt.

*14. cikk***A szakmai irányító alkalmatlanná nyilvánítása**

(1)

Amennyiben a szakmai irányító a 6. cikk rendelkezéseivel összhangban elveszti jó hírnevét, az illetékes hatóság a szakmai irányítót vállalkozások fuvarozási tevékenységeinek irányítására alkalmatlannak nyilvánítja.

▼M3

Az illetékes hatóság a jó hírnév elvesztésétől számított egy éven belül, és ezt követően mindaddig nem rehabilitálja a szakmai irányítót, amíg az nem igazolja, hogy legalább három hónapig megfelelő képzésen vett részt vagy vizsgát tett az e rendelet I. mellékletének I. részében felsorolt tárgyakból.

▼M3

(2)

Kivéve ha a nemzeti jog releváns rendelkezéseinek és e cikk (1) bekezdésének megfelelően rehabilitációs intézkedést hoznak, valamint mindaddig, amíg ilyen intézkedést nem hoznak, az alkalmatlanná nyilvánított szakmai irányítónak a 8. cikk (8) bekezdésében említett, szakmai alkalmasságot igazoló bizonyítványa egyik tagállamban sem érvényes.

▼B

*15. cikk***Az illetékes hatóságok határozatai és jogorvoslat**

(1)

A tagállamok illetékes hatóságai megindokolják az e rendelet alapján hozott elutasító határozataikat, ideértve a kérelmek elutasítását, a meglevő engedélyek felfüggesztését vagy visszavonását és a szakmai irányító alkalmatlanná nyilvánítását is.

E határozatok figyelembe veszik mind a vállalkozás vagy annak szakmai irányítója által elkövetett, a vállalkozás jó hírnevének ártó jogsértésekről rendelkezésre álló információkat, mind pedig az illetékes hatóság rendelkezésére álló minden egyéb információt. A határozatok megnevezik az engedély felfüggesztése vagy az alkalmatlanná nyilvánítás esetén alkalmazandó rehabilitációs intézkedéseket.

(2)

A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a vállalkozásoknak és az érintett személyeknek az (1) bekezdésben említett határozatokkal szemben fellebbezést nyújthassanak be legalább egy független és pártatlan szervhez vagy rendes bírósághoz.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1073/2009/EK RENDELETE
(2009. október 21.)
az autóbusszal végzett személyszállítás nemzetközi piacához való hozzáférés közös
szabályairól és az 561/2006/EK rendelet módosításáról
(átdolgozás)
(EGT-vonatkozású szöveg)

I. FEJEZET
ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet az autóbusszal végzett nemzetközi személyszállításra kell alkalmazni, amelyet valamely tagállamban annak joga szerint székhellyel rendelkező, ellenszolgáltatás fejében fuvarozó vagy saját számlás szolgáltatók a fenti tagállamban bejegyzett, kialakításuknál és felszereltségükönél fogva – a járművezetőt is beleértve – kilencnél több személy fuvarozására tervezett és arra alkalmas járművel biztosítanak, illetve akkor kell alkalmazni, ha a fenti járművek az ilyen személyszállítással kapcsolatban üresen közlekednek. A rendelet alkalmazását nem érinti a jármű cseréje, vagy ha a személyszállítást amiatt szakítják meg, hogy az utazás egy részét más szállítóeszközzel tegyék meg.

(2) Valamely tagállamból egy harmadik országba és vissza történő személyszállítás esetén e rendeletet az utazás azon részére kell alkalmazni, amely során a jármű egy tagállam területén halad át. Nem kell alkalmazni az utazás azon részére, amely a felszállás vagy a leszállás szerinti tagállam területére esik, amíg a Közösség és az érintett harmadik állam nem kötötte meg az ehhez szükséges megállapodást.

(3) A (2) bekezdésben említett megállapodások megkötéséig e rendelet nem érinti a tagállamok és az érintett harmadik országok között megkötött kétoldalú megállapodásoknak a tagállamok és a harmadik országok közötti személyszállításra vonatkozó rendelkezéseit.

(4) Ezt a rendeletet az V. fejezetnek megfelelően alkalmazni kell az ideiglenesen, ellenszolgáltatás fejében belföldi közúti személyszállítási szolgáltatást végző, az adott tagállamban nem honos fuvarozókra.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „nemzetközi fuvarozás”:

- a) járművel végrehajtott olyan utazás, amelynek kiindulópontja és érkezési pontja két különböző tagállam területén található, függetlenül attól, hogy áthalad-e egy vagy több tagállam vagy harmadik ország területén;
- b) járművel végrehajtott olyan utazás, amelynek kiindulópontja és érkezési pontja egyazon tagállam területén található, és amelynek során egy másik tagállam vagy egy harmadik ország területén utasok szállnak fel vagy le;
- c) járművel végrehajtott utazás egy tagállamból egy harmadik ország területére, illetve fordítva, függetlenül attól, hogy áthalad-e egy vagy több tagállam vagy harmadik ország területén; vagy
- d) harmadik országok között járművel végrehajtott olyan utazás, amely áthalad egy vagy több tagállam területén;

2. „menetrend szerinti járatok”: olyan járatok, amelyeken az utasok fuvarozása meghatározott időközönként, meghatározott útvonalon, az utasokat előre meghatározott megállóhelyeken felvéve és kitéve történik;
3. a „menetrend szerinti különcélú járatok”: olyan járatok, amelyeken, függetlenül attól, hogy ki szervezi meg azokat, meghatározott utascsoportok fuvarozása más utasok kizárásával történik;
4. „különjáratok”: olyan járatok, amelyekre sem a menetrend szerinti járatok, sem a menetrend szerinti különcélú járatok meghatározása nem terjed ki, és amelyek legfontosabb jellemzője, hogy az ügyfél vagy maga a fuvarozó kezdeményezésére összeállított utascsoportot szállítanak;
5. „saját számlás szállítási tevékenység”: olyan szállítási tevékenység, amelyet egy természetes vagy jogi személy nem kereskedelmi célból, nonprofit jelleggel végez, amennyiben:
 - a szállítás a természetes vagy jogi személynek csak melléktevékenysége, és
 - a használt járművek a természetes vagy jogi személy tulajdonában vannak, vagy a természetes vagy jogi személy azokat részletre vagy egy tartósbérleti szerződés keretében szerezte be, és azokat a természetes személy vagy jogi személy által alkalmazott személyzet egy tagja, vagy a természetes személy maga, vagy a vállalkozás által alkalmazott vagy szerződéses kötelezettség alapján a rendelkezésére bocsátott személyzet egy tagja vezeti;
6. „fogadó tagállam”: a fuvarozó székhelye szerinti tagállamtól eltérő olyan tagállam, amelyben a fuvarozó szolgáltatást nyújt;
7. „kabotázs”:
 - nem honos fuvarozó által ellenszolgáltatás fejében egy fogadó tagállamban ideiglenesen nyújtott belföldi közúti személyszállítási szolgáltatás, vagy
 - e rendelet rendelkezéseivel összhangban menetrend szerinti nemzetközi járaton utasok felvétele és célba juttatása ugyanazon tagállamban, feltéve, hogy nem ez a szóban forgó járat fő rendeltetése;
8. „a közösségi közúti fuvarozási jogszabályok súlyos, megsértése”: olyan jogsértés, amely a 1071/2009/EK rendelet 6. cikkének (1) és (2) bekezdésével összhangban a jó hírnév elvesztéséhez és/vagy a közösségi engedély ideiglenes vagy végleges visszavonásához vezethet.

3. cikk

A szolgáltatásnyújtás szabadsága

(1) E rendelettel összhangban az 1. cikkben említett bármely fuvarozó ellenszolgáltatás fejében az állampolgárságán vagy székhelyén alapuló megkülönböztetés nélkül nyújthat menetrend szerinti autóbusszos személyszállítási szolgáltatásokat, ideértve a menetrend szerinti különcélú járatok és a különjáratok üzemeltetését, amennyiben:

- a) a székhely szerinti tagállamban jogosult autóbusszal végzett menetrend szerinti személyszállítás – ideértve a menetrend szerinti különcélú járatokat és a különjáratokat is – végzésére a nemzeti jog által a piachoz való hozzáférés tekintetében megállapított feltételekkel összhangban;
- b) megfelel a közösségi szabályokkal összhangban meghatározott, a személyszállítói foglalkozás folytatására vonatkozó feltételeknek a belföldi és nemzetközi személyszállítás terén; és
- c) megfelel különösen a Közösségben egyes gépjármű-kategóriákra sebességhatároló készülékek felszereléséről és használatáról szóló, 1992. február 10-i 92/6/EGK tanácsi irányelv (⁹), a Közösségen belül közlekedő egyes közúti járművek nemzeti és a nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb méreteinek, valamint a nemzetközi forgalomban megengedett legnagyobb össztömegének megállapításáról szóló, 1996. július 25-i 96/53/EK tanácsi irányelv (¹⁰) és az egyes közúti áru fuvarozást vagy személyszállítást végző járművek

vezetőinek alapképzéséről és továbbképzéséről szóló, 2003. július 15-i 2003/59/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (¹¹) által megállapított, a közúti biztonságra vonatkozó jogszabályi előírásoknak a járművezetők és a járművek tekintetében egyaránt.

(2) Az 1. cikkben említett bármely saját számlás szolgáltató az állampolgárságán vagy székhelyén alapuló megkülönböztetés nélkül végezheti az 5. cikk (5) bekezdése szerinti személyszállítási szolgáltatásokat, amennyiben:

- a) a székhely szerinti tagállamban autóbusszal végzett személyszállítás végzésére jogosult a tevékenység folytatására a nemzeti jog által a piachoz való hozzáférés tekintetében megállapított feltételekkel összhangban; és
- b) megfelel különösen a 92/6/EGK, a 96/53/EK és a 2003/59/EK irányelv által megállapított jogszabályi előírásoknak a járművezetők és a járművek tekintetében.

II. FEJEZET

KÖZÖSSÉGI ENGEDÉLY ÉS A PIACHOZ VALÓ HOZZÁFÉRÉS

4. cikk

Közösségi engedély

(1) Az autóbusszal végzett nemzetközi személyszállítás a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai által kiállított közösségi engedélyhez kötött.

(2) A közösségi engedély eredeti példányát, amelyet a fuvarozó őriz meg, továbbá a nemzetközi személyszállításban használt, a közösségi engedély jogosultjának rendelkezésére álló járművek számának megfelelő számú hiteles engedélymásolatot a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai állítják ki a jogosult részére, függetlenül attól, hogy ezek a járművek a jogosult tulajdonát képezik, vagy más formában, nevezetesen részletvételi, bérleti vagy lízingszerződés keretében birtokolja.

A közösségi engedélyeknek és az engedély hiteles másolatainak a II. melléklet szerinti mintának kell megfelelniük. Az engedélynek és hiteles másolatainak az I. mellékletben felsorolt biztonsági jellemzők közül legalább kettőt tartalmazniuk kell.

A Bizottság az I. és II. mellékletet a technikai fejlődéshez igazítja. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 26. cikk (2) bekezdésében említett ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

A közösségi engedélyeket és az engedély hiteles másolatait a kiadó hatóság bélyegzőjével, valamint aláírással és sorszámmal kell ellátni. A közösségi engedély és hiteles másolatainak sorszámát a fuvarozóra vonatkozó adatok részeként be kell jegyezni a közúti fuvarozási vállalkozásoknak a 1071/2009/EK rendelet 16. cikkében előírt nemzeti elektronikus nyilvántartásába.

(3) A közösségi engedélyt a fuvarozó nevére kell kiállítani, és az harmadik személy részére nem átruházható. A közösségi engedély hitelesített másolatából egy-egy példányt a fuvarozó minden járművén tartani kell, és az ellenőrzésre jogosult személy felszólítására be kell mutatni.

(4) A közösségi engedélyt legfeljebb tízéves, megújítható időszakokra kell kiállítani.

Az e rendelet alkalmazási időpontja előtt kiadott közösségi engedélyk és az engedélyk hiteles másolatai lejárataukig érvényesek maradnak.

(5) A közösségi engedélykérelem benyújtásakor vagy az e cikk (4) bekezdésével összhangban a közösségi engedély megújításakor a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai ellenőrzik, hogy a fuvarozó teljesíti-e, illetve hogy továbbra is teljesíti-e a 3. cikk (1) bekezdésében megállapított feltételeket.

(6) Amennyiben a 3. cikk (1) bekezdésében említett feltételek nem teljesülnek, a székhely szerinti tagállam illetékes hatóságai egy indokolással ellátott határozatban megtagadják a közösségi engedély kiadását vagy meghosszabbítását, illetve visszavonják azt.

(7) A tagállamok biztosítják a közösségi engedély kérelmezőjének vagy jogosultjának fellebbezési jogát a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságainak az engedély kiadásának megtagadására vagy az engedély visszavonására irányuló határozatával szemben.

(8) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy a közösségi engedély a belföldi szállítási tevékenységekre is érvényes legyen.

5. cikk

Hozzáférés a piachoz

(1) A menetrend szerinti járatokat bárki igénybe veheti, adott esetben helyfoglalási kötelezettség mellett.

E járatok működtetése a III. fejezet rendelkezéseivel összhangban engedélyköteles.

A tagállamokból valamely harmadik országba és onnan visszafelé közlekedő, menetrend szerinti járatok a tagállam és a harmadik ország közötti, valamint – adott esetben – a tagállam és a tranzittagállam közötti kétoldalú megállapodással összhangban mindaddig engedélykötelesek, amíg a Közösség és az érintett harmadik ország közötti szükséges megállapodást meg nem kötötték.

A járatok menetrend szerinti jellegét nem befolyásolja a járat működési feltételeinek kiigazítása.

A fennálló menetrend szerinti járatokéval azonos utasokat kiszolgáló párhuzamos vagy időszakos járatok szervezésére, bizonyos megállók kihagyására és a menetrend szerinti útvonalon további megállók kiszolgálására a fennálló menetrend szerinti járatokra alkalmazandó szabályok vonatkoznak.

▼C1

(2) A menetrend szerinti különcélú járatok közé különösen a következők tartoznak:

a) a dolgozók otthonuk és munkahelyük közötti fuvarozása;

b) a tanulók és hallgatók otthonuk és oktatási intézményük közötti fuvarozása.

Az a tény, hogy egy különcélú járat az azt használók igényeihez igazodik, nem befolyásolhatja annak menetrend szerinti járatként történő besorolását.

A menetrend szerinti különcélú járatok nem kötöttek a III. fejezet szerinti engedélyezéshez, ha azokat a szervező és a fuvarozó közötti szerződés szabályozza.

▼B

(3) A különjáratok nem kötöttek a III. fejezet szerinti engedélyezéshez.

A meglévő menetrend szerinti járatokkal összevethető és ugyanazokat az utasokat kiszolgáló párhuzamos vagy időszakos járatok szervezése azonban a III. fejezetben megállapított eljárásnak megfelelően engedélyköteles.

A különjáratok kizárólag azzal az indokkal, hogy bizonyos időközönként közlekednek, nem kerülhetnek ki a különjáratok meghatározása alól.

A különjáratokat egy fuvarozókból álló csoport ugyanazon vállalkozó nevében eljárva üzemeltetheti, és az utasok útközben egy tagállam területén az azonos csoporthoz tartozó másik fuvarozó valamely csatlakozó járatára is átszállhatnak.

A Bizottság elfogadja a szóban forgó fuvarozók nevének és az út során érintett átszállási pontoknak az érintett tagállamok illetékes hatóságaival való közlésére vonatkozó eljárásokat. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 26. cikk (2) bekezdésében előírt, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) A (2) bekezdés harmadik albekezdésében és a (3) bekezdés első albekezdésében említett szállítási tevékenységgel kapcsolatos üres járatok szintén nem engedélykötelesek.

(5) A saját számlás személyszállítási tevékenység mentesül minden engedélyezési eljárás alól, ugyanakkor igazolványrendszer vonatkozik rá.

Az igazolványokat a jármű bejegyzése szerinti tagállam illetékes hatóságai adják ki, és azok a teljes utazásra érvényesek, beleértve a tranzitot is.

A Bizottság megállapítja az igazolványok formátumát. Az e rendelet nem alapvető fontosságú elemeinek kiegészítéssel történő módosítására irányuló ezen intézkedéseket a 26. cikk (2) bekezdésében említett, ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.